

Vacenovický ZPRAVODAJ

Červenec/2014

Vzácný dar občanům Vacenovic

Neděle 13. dubna 2014 se stala pro celou naši obec velkou slavností. Světová oštěpařka paní Dana Zátopková (19. 9. 1922) se (s dvoučlenným olympijským doprovodem) zúčastnila v našem chrámu Božského Srdce Páně bohoslužby, která byla obětována za zemřelého manžela Emila Zátopka, její vacenovické rodiče a členy rodiny Ingrový. Stále usměvavá, bezprostřední a příjemná paní Dana s sebou přivezla dar pro celou obec: rodinnou památku - obraz svaté Barbory.

Čím a jak jsme si „zasloužili“ takového projevu přátelství?! Pravdou je, že od „Vacenovjáků“ dostala paní Zátopková dárek ke svým devadesátinám udělením čestného občanství obce (31. 7. 2012). Ale její plodný život byl a je formován množstvím událostí, které už může (ve věku 92 let) zodpovědně „vyhodnocovat“. Neokázalým věnováním vzácného obrazu dává naší obci najevo, jaký význam pro ni má odkaz předků a poznání rodových kořenů. Staly se jí zdrojem života a obohacujícím darem, se kterým se chce s námi podělit.

Vzpomínky paní Dany na rodiče (Antonín Ingr a Františka roz. Bábíčková) jsou spojeny s jejich rodištěm Vacenovicemi. Dýchá na ni mnoho nezapomenutelných chvil – dobrých časů prožitých na Slovácku:

„Do Vacenovic jsem jezdila jako dítě a potom děvče a prožila jsem si tu kus opravdu šťastného života. Moji rodiče ve mně vypěstovali lásku k lidovým zvykům, písničkám, muzice, krojům, vyšívání a všemu, co k tomu patří. Moje sestřenice mě vláčely po svících, svatbách, tancovačkách, hodách, zabíjačkách, když se vezly nevěstě peřiny. Zažila jsem čepení, rejdnění šátků, jezdila jsem se strýčkem Martinem do lesa na šišky, protože tetička Rozka měla v kuchyni opravdovou pec, kde pekla výborné koláče. Hodně jsem se přitom taky naučila: jak se vyšívá scáček, jak se barví a škrábou vajíčka. Vymalovala jsem si krásnou truhlu, umím hodně slováckých písniček, které jsem začala i sbírat.“

Její výpověď doplním o informaci, že současný stav „sebraných slováckých písniček“ je u čísla 600 a že je paní Dana čestnou členkou společnosti Asociace malířů a malířek kraslic ČR. Její velikonoční vajíčka jsou součástí stálé expozice a my je můžeme obdivovat na domácích i zahraničních výstavách.

I když paní Dana projedila celý svět s olympijskou legendou Emilem Zátopkem a také sama poznala „slávu“ vrcholového sportu, přesto v její paměti nezapadlo jedno malé místo, které opakovaně navštěvuje: hrob svého otce. Svěřuje se:

„Rodiče se narodili na vacenovickém dolním konci. Maminka byla prostá žena z rodiny slováckých maláreček, chodila v kroji. Otec byl bankovní úředník, vzali se měsíc před první světovou válkou. Pak tatka na pět let zmizel. Nejdřív v rakouském vojsku, později jako kapitán srbské armády, nakonec jako francouzský legionář. Za první republiky byl velitelem pluku.“

Paní Zátopková může dlouze vyprávět o těžké protektorátní životní etapě, kdy je její milovaný otec v koncentračním táboře, rodina poznává bídu, obavy a strach z budoucnosti. Ale zakouší pomoc a nachází oporu u široké vacenovické rodiny Ingrů: „Bonifáci, Bazílovci, Vינושוֹvci“ nezapomněli na „své Plukovníkovce“. Někdo sehnal potravinové lístky, jiný přinesl přímo „něco k jídlu“, druhý přivezl na zimu topivo. A v jejím novém bydlišti v Buchlovicích ji svou několikaletou přítomností dodávala odvahy jedna ze sestřenic. Paní Zátopková uchovává vzpomínky nejenom ve své mysli, ale sepisuje knihu Rodinné paměti. Nechejme promluvit „darovací listinu“, která vysvětluje nejenom původ a historii obrazu sv. Barbory, ale dává nám nahlédnout i do „duše“ paní Dany:

„Obraz sv. Barbory byl od svého vzniku majetkem rodiny Ingrov z Vacenovic. Prvním jeho ověřeným majitelem byl rolník Vincenc Ingr (18. 7. 1852 – 28. 4. 1925), který byl v letech 1896 až 1909 ve Vacenovicích rychtářem. Za jeho působení bylo k místní škole přistavěno první patro. Tento Vincenc Ingr měl čtyři syny. Obraz odkázal synovi Martinovi Ingrovi, který převzal po otci živobytí. Martin jej pak daroval svému bratrovi Antonínu Ingrovi, když se vrátil živý z I. svět. války. Bylo to v roce 1920, kdy se objevil ve Vacenovicích jako kapitán Československo-Francouzských legií. Antonín Ingr zůstal v armádě a později se stal velitelem 27. pěšího pluku v Uh. Hradišti. Měl tři děti. Dva chlapce a dceru Danu. Po obsazení Československa německou armádou byl vězněn v koncentračních táborech Dachau, Buchenwald a také v brněnské věznici Špilberk. Po propuštění byla celá rodina Ingrů vystěhována z Uh. Hradiště. Usadili se v Buchlovicích, tam, kde se říká Na zahradách, kde jim poskytl rodinný přítel JUDr. Emil Tománek svůj letní byt. Obraz sv. Barbory putoval do „vyhnanství“ s rodinou. Během II. svět. války, v létě 1944 (při přeletu amerických leteckých eskader) spadly nedaleko vilky dvě bomby. V domě se zřítíl v jedné místnosti strop a při tomto neštěstí se poškodil i obraz sv. Barbory. Plátno bylo roztržené a rám se zcela rozpadl. Pluk. Ingr jej později takto poškozený věnoval své dceři Daně, v říjnu 1948 provdané Zátopkové, jako rodinnou památku a od té doby zůstal obraz ve vlastnictví Dany a Emila Zátopkových. Dana po přestěhování do Prahy jej nechala (po poradě s odborníky) restaurovat. Podíleli se na tom dva její přátelé. Jedním z nich byl malíř a ilustrátor Miloslav Jágr (profesor VŠUP) a druhým byl karikaturista, malíř a sportovní redaktor Ota Mašek. Opravy obrazu a zhotovení nového rámu byly provedeny v roce 1955. V roce 1970 se obraz spolu se svými majiteli přestěhoval do ulice Nad Kazankou č. 3, v Praze 7 – Troji, domu, který Dana a Emil vlastnoručně vybudovali a kde velmi krásně doplňoval „Moravský pokoj“, aby po smrti Emila Zátopka visel v pokoji bytu v ulici Sádky v Praze 7 – Troji, kam se Dana přestěhovala.“

Prohlášení Dany Zátopkové:

„Jelikož nemám přímých dědiců, vracím obraz sv. Barbory do místa původu a daruji jej kostelu Božského Srdce Páně v obci Vacenovice, kde se oba moji rodiče narodili.“

Dana Zátopková, rozená Ingrová, 13. dubna 2014

Kruh se uzavírá. Vděční občané Vacenovic přijímají cenný dar od stařečné, prosté, skromné ženy a děkují za její příkladnou lásku k rodnému kraji.

Marie Šimečková – farní kronikářka

„Historie je svědectví času, světlo pravdy, život paměti, učitelka života, zvěstovatelka dávných dob.“

Marcus Tullius Cicero

Děti narozené v I. pol. r. 2014:

*Ptala se mě sedmikráska
jestli vím, co je to láska.*

*Já jí říkám, kytičko,
láska je jak sluníčko.*

*Kdyby tady nebylo,
nic by tady nežilo.*

*V tom se ozval petrklíč,
že má k lásce zlatý klíč.*

*Odmyká s ním srdíčko,
dalo mu ho sluníčko.*

Lucie Křížková
Klára Blahová
Beáta Schindlerová
Nicol Chvátalová
Vendula Kubínová
Elen Křížková

Natálie Macháčková
Tereza Měchurová
Ladislav Šimeček
Vanda Štěpánková
Soňa Bolfová
Hugo Šen

Svatby v I. pol. r. 2014:

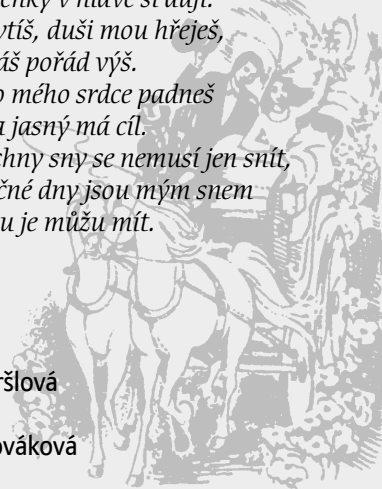

*Na nebi korálky vesmírem plují,
jako mé myšlenky v hlavě si dují.
V nitru se třpytíš, duši mou hřeješ,
stoupáš pořád výš.*

*Pak z nebe do mého srdce padneš
a Cesta jasný má cíl.*

*Po boku s tebou všechny sny se nemusí jen snít,
všechny ty společné dny jsou mým snem
a s tebou je můžu mít.*

Marek Hanzalík a Zuzana Hiršlová
Josef Mikulčík a Jitka Ingrová
Radek Belka a Bc. Alžběta Nováková

Významná osobní výročí I. pol. roku 2014

*Jaro barvy namíchal,
štětce všem maluje,
zelenou nám barví listí,
deštěm květy umyje.*

*Letní malíř obraz mění,
přimaloval maliny,
stánky plné limonády
a pro děti prázdniny.*

*Rok s ní končí i začíná,
proto je tak slavnostní,
bílé vločky nakreslila
kreslíme si s ní ...*

*Pak se podzim napařuje,
že je velký umělec
trochu toho zeleného,
si prý nechal na věnec.*

*To zima ráda zařadí si,
někdy všechno cukruje,
nad rokem, co právě končí,
hrozně ráda mudruje.*

96. narozeniny oslavila:
Frolcová Josefa

94. narozeniny oslavila:
Křížková Jiřinka

92. narozeniny oslavil:
Dobeš Marcelín

91. narozeniny oslavila:
Výletová Anastazie

90. narozeniny oslavil:
Novák Jan

85. narozeniny oslavili:
Dobešová Anna
Ingr Jan
Sladká Ludmila

80. narozeniny oslavili:
Křížková Aloisie
Letocha Alois
Šťastná Marie

Jan Novák

Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života, oslavili manželé:
Marie a František Brhelovi

Úmrtí v I. pol. r. 2014:

Půjdu ven a v ztichlém lánu
ulehnu pod hvězdným nebem,
s Mléčnou dráhou se tam sejdem,
bez objetí usnu k ránu.

Vzbudím se v náručí rosy
unavený a zas sám,
jen tu bolest v sobě mám,
kterou chladné slunce nosí.

Václav Křištof – 82 let
Lenka Dohnalová – 37 let
Marie Valtrová – 79 let
František Měchura – 66 let
Emil Šuch – 53 let
Jan Stratil – 74 let
Josef Ingr – 77 let
Anežka Šťastná – 82 let
Anežka Houšťová – 85 let
Vladislav Blaha – 76 let
Alois Křížka – 59 let
Jan Macek – 54 let

STATISTIKA

V I. pololetí roku 2014 se ve Vacenovicích:

narodilo.....	12 dětí
přihlásilo k trvalému pobytu.....	13 občanů
odhlásilo se z trvalého pobytu.....	8 občanů
zemřelo.....	12 občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2219, z toho je 1107 mužů a 1112 žen,
průměrný věk muži – 39,27 let; ženy – 41,27 let; celkem 40,28 let.

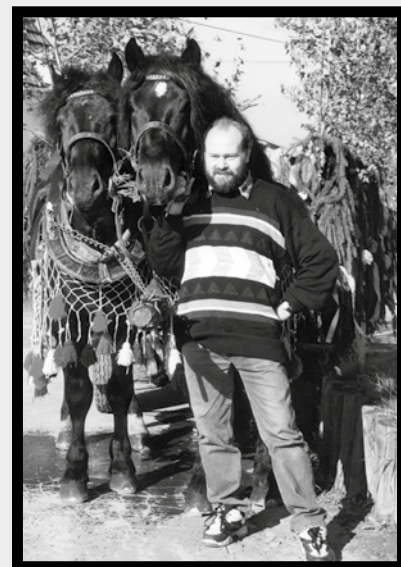
Ludmila Kacrová, matrikářka

Novomanželé Mikulčíkovi děkují dětem z Oskorušky, Petře Blahuškové a rodičům dětí
za krásné překvapení.

Děti z Oskorušky a všichni členové Národopisné společnosti Vacenovice přejí novomanž-
elům Jitce a Jožkovi Mikulčíkovým vše nejlepší na společné cestě životem.

AŤ SE VÁM TO SPOLU PĚKNĚ ŤAPE!!!

Ve věku 55 let zemřel náš kama-
rád, koňák tělem i duší, Jan Macek
z Vacenovic. Spolu s Martinem
Koutným našemu souboru odjez-
dili všechna zvaní na hody, prů-
vody na milotických festivalech
i na Slováckém roku v Kyjově, od-
vozili k odvodům dvě generace
kluků. Janku, díky. Nikdy ti to ne-
zapomeneme !

Ing. Miroslav Blahušek
jménem Omladiny

Milí spoluobčané,

dostává se vám do rukou další vydání Vacenovického zpravodaje. Na jeho stránkách najdete vedle společenského a sportovního života v naší obci i články o první světové válce. Vždyť si připomínáme už 100 let od jejího vypuknutí. A vždycky, když se podívám na náš památník padlých před obecním úřadem, uvědomím si, jak tato událost zasáhla do života našich předků a potažmo i nás. Neměli bychom zapomínat a naopak si musíme připomínat, jak těžce byla vykoupena naše svoboda.

Při přípravě zpravodaje jsem si uvědomila, že končí volební období, a tudíž je příhodné a slušné rekapitulovat. Ve zpravodaji najdete naše úspěchy i nezdary, naše resty i úkoly splněné. Musím poděkovat za výbornou spolupráci s místostarostou Ing. Novákem a se zastupiteli. Po celé období jsme pracovali jako jeden tým, vždy jsme respektovali názory kolegů a využívali jejich znalostí. A i když jsme se občas neshodli, dokázali jsme vše prodiskutovat, ověřit si možnosti a nalézt kompromisní řešení či ustoupit ze svého pohledu. To je cenné a za to si všech velmi vážím. Taková atmosféra je přínosná a pracuje se s radostí.

Další poděkování patří všem složkám, jen kdo se angažuje v jakémkoliv spolku, ví, kolik času a úsilí stojí uspořádat jakoukoliv akci pro občany. Myslivci, kromě starosti o zvěř, nám připravují pravidelně v zimě ples a na myslivně letní noc. Zahradkáři, jejichž košť vína je vyhlášený po celém okolí, jsou vždycky ochotni přispět vzorky vína na kteroukoliv obecní akci. Ať už je to prestižní předávání obrazu Dany Zátopkové, nebo cyklovýlet mikroregionu. A co teprve hasiči! Kolik soutěží a akcí pořádají v rámci své činnosti během roku na hasičském cvičišti. Velká gratulace patří malým hasičům, kteří úspěšně reprezentují svou rodnou obec. Nejen úspěch slaví i naši malí fotbalisti. Starší i mladší příprava nyní pod názvem MiRaVa. Kdy nedostatek dětí ve fotbalových oddílech tří okolních obcí došlo ke spojení tří oddílů Milotic, Ratíškovice a Vacenovic. V okresní soutěži obsadili 1. místo, na turnaji E. On Cup v Hulíně – 3. místo, atd. Úspěšný šachový oddíl s kroužkem mladých úspěšných šachistů, Kvasaco s pravidelným futsalovým turnajem Letocha Cup, kde se účastní bezmála 30 mužstev z celé ČR i ze Slovenska. Stolní tenis, máme pravidelné informace na kabelové televizi o nyní již třech mužstvech našich stolních tenistů, po Vacenovsku pinpongářů. Kluci, díky za reprezentaci obce i za pořádání hojně navštěvovaného vánočního turnaje.

A co teprve folklor. Ať přijedete do kteréhokoliv koutu naší země, všichni znají dechovou hudbu Vacenovjáci. Jsou všude známí a vítaní. Vždyť jen v tomto roce natočili dva pořady s Českou televizí. Na jednom spolupracovali s Mužským sborem z Vacenovic. Další seskupení, které dává do folkloru celou svou duši i srdce a je to poznat. Tam, kde zazpívají, jezdí už pravidelně, vždyť také většinu víkendů vystupují. Manželky se mají co ohánět s chystáním krojů a umíváním pohárků.

Vacenovští muzikanti, moje srdeční záležitost. Kluci, kteří mě učili, že správný muzikant musí mít nátisk. A tak jsem i jako neploetá dostala pohárek vína před každým vystoupením. A to mi zůstalo dodnes, i když už nehraju, pravidlo dodržuji. Nesmím zapomenout na Marijánky, v nažehlených krojích a vždy připravené rozjasnit každou obecní akci. I nové pěvecké seskupení sbor Sv. Cecilie nás překvapuje každým svým vystoupením. Jejich žánr je od Rybovi Vánoční mše, přes písně ve staroslovanštině až po popovou scénu. V neděli 6. 7. 2014 se nám představí na pouti u Liliového kříže na Nákle, kde zazpívají u příležitosti odhalení sochy knížete Rastislava.

Popisovat činnost Folklorního souboru Omladina a Oskoruška a naší cimbálové muziky je nad mé síly. Tato skupinka mladých lidí udržuje tradice v naší obci a učí děti a mládež milovat folklor a rozumět mu. Díky nim se chlubíme, každému turistovi, který se u nás ve Vacenovicích zastaví, že máme krojované hody se dvěma stovkami účinkujících.

Nemohu zapomenout na skupiny různých žánrů, bigbity, které se nám představují nejen při veřejných produkcích, ale rovněž jsou příjemným zpestřením našich odpoledních sezení u piva, kdy se hudba a zpěv line z oken zkušebny v kulturním domě.

Aktivita, které naši obec obohatily během těchto let poprvé: mateřské centrum Klubíčko. I když mají maminky svých starostí dost, udělají si čas na ostatní. Dokázaly získat peníze na hračky a vybavení do klubovny a herny, přemluvily manžele, aby se zapojili a zdarma pomohli budovat a malovat, a vůbec jinak vypomáhat. Mimo program her a provozní dobu klubovny, pořádají bleší trh, burzu dětského oblečení a znovu objevený lampionový průvod na den první zmínky o obci Vacenovice. Tak to jsou naše mladá děvčata, a co ty starší. Skupina dam vytvořená ze členů SZPO ZO Vacenovice. Dámy plně elánu. Umějí se bavit, ale i přiložit ruku k dílu. Žádná akce se neuskuteční bez jejich přítomnosti a hlavně bez jejich aktivní účasti. Vystoupení na obecním plese, všechny silvestry, výstava kraslic, běh osvobození, den farnosti, atd. A hlavně příkladná reprezentace obce na Senior tancích Mikroregionu, v tomto roce ve Vlkoši. Dámy, už se těšíme, čím nás zase překvapíte.

Největší poděkování patří vám, občané. Na všech obecních akcích, na akcích mikroregionu, vždy je nás z Vacenovic všude nejvíc. Aktivní, zapálení ve svítivých žlutých tričkách, plní elánu soutěžíme, tančíme i pracujeme. Běh osvobození, kolik nadšenců se najde každý rok a jen za poděkování organizuje tuto velkolepou akci v tomto roce již po 40. Na Den Země se všichni sejdou, aby společně uklidili, co ostatní hodí na zem. Nikomu z nás se nepořádek v lese, kolem silnic a cest nelíbí. Obaly od čokoládových tyčinek, plastové láhve, sáčky a papírové kapesníky, prim hrají krabičky od cigaret, ovšem není výjimkou ani stará pneumatika a dokonce lednice či sedačí souprava. Stálo by za to pár let neuklízet, pak by se notoričtí vyhazovači chytli za nos, možná.

Děkuji vám všem, že udržuje pozemky před domy čisté, máte záhonky, stromy, keře a posekanou trávu v létě, na podzim shrabané listí a v zimě uklizený sníh. Že se vám neválí před domy spousty let stavební materiály, fůry dřeva, nepojízdné automobily apod. Víím, že je to dobrá vůle a ochota vyjít vstříc obci i svým spoluobčanům a velmi si toho vážím. Protože to v žádném případě není samozřejmost, děkuji vám za všechno a jsem ráda, že jsem Vacenovjanka.

Říká se, že se nescházejí hory s horami, ale lidé s lidmi. A ať už se o Vacenovicích říká cokoli, dáte mi určitě všichni za pravdu, že toto platí o Vacenovicích stoprocentně. A za to vám všem patří ještě jednou velký dík.

Jana Bačíková, starostka

Vystoupení seniorek na Obecním plese

Konec volebního období, rekapitulace

V září 10. 10. 2014 – 11. 10. 2014 proběhnu v celé ČR komunální volby. Malá rekapitulace úspěchů i nezdarů současného zastupitelstva není tedy od věci.

Sběrný dvůr

V roce 2010 v listopadu po volbách nás čekal jeden úkol – a to realizace sběrného dvora. Jelikož výběrové řízení na stavbu muselo být dokončeno do konce roku 2010, nebylo mnoho času nazbyt. Celou akci z 90 % financovala EU a Ministerstvo životního prostředí, a to v rámci Operačního programu životní prostředí (OPŽP). Jako každá akce, která je financována státem, musel být každý krok kontrolován a konzultován a vše muselo probíhat dle směrnice OPŽP. Připravit a posléze administrovat výběrové řízení není nic jednoduchého a to hlavně pokud vám hoří termín a jste v tomto ohledu nováčky. Tady musím ocenit velkou zkušenost a aktivitu místostarosty Ing. Nováka, bez jeho pomoci by ve Vacenovicích žádný sběrný dvůr nestál. Obec Vacenovice už neměla žádnou možnost požádat o posun termínu realizace výběrového řízení. Místostarosta nejenom že ohlídal samotné výběrové řízení, ale těsně před vánočními svátky objel všechny zájemce o realizaci stavby a zajistil, že se ihned vzdali práva na odvolání, tím nám ušetřil minimálně 15 dnů, a tak se vše podařilo stihnout.

Dnes máme krásný sběrný dvůr, který nám závidí všechny okolní obce. Stavba sběrného dvora i s provozní budovou a přístřešky stála 10 299 885 Kč. Kontejnery a vnitřní vybavení se díky výběrovému řízení podařilo pořídit za 839 880 Kč. Štěpkovač byl pořízen za 340 200 Kč a nakladač stál 658 800 Kč. Celý sběrný dvůr i s vybavením stál 12 138 765 Kč, z toho 90 % bylo hrazeno z OPŽP a 5 % přispěl na realizaci akce Jihomoravský kraj, z obecního rozpočtu tak bylo zafinancováno pouze 5 %.

Kompostéry, traktorek a auto na svoz bioodpadu

Během volebního období se zastupitelstvu obce podařilo získat vícekrát nemalou finanční částku v rámci OPŽP a Státního fondu životního prostředí (SFŽP) na odpadové hospodářství. Obec Vacenovice vlastní malý traktor s postřikovacím zařízením a zametákem. Akce s názvem Snížení imisní zátěže v obci byla hrazena z 90 % Státním fondem. Z rozpočtu bylo tedy zapláceno pouze 10 %.

Další akcí v rámci programu OPŽP a SFŽP bylo pořízení kompostérů do domácností. V rámci této dotace bylo EU a Státním fondem zapláceno 736 000 Kč ze 779 000 Kč. Dnes má 300 domácností možnost kompostování v kvalitních a moderních kompostérech. Tím celé naše snažení nekončilo. Automobil Mercedes s pohonem na všechny čtyři kola a s hákovým nakladačem a 8 kontejnerů na svoz bioodpadu je další akcí v rámci odpadového hospodářství, na kterou nám přispěla EU a Státní fond. Opět je vše hrazeno z 90 % dotace.

V tomto roce máme akceptovány dotaci na dovybavení sběrného dvora, a to konkrétně na dva lisovací kontejnery, zastřešený kontejner, kontejner na nebezpečný odpad a na směsný odpad. Rovněž je zde 90 % dotace přispění z rozpočtu EU a fondů. Pořízením kontejnerů se nám otevírá možnost více třídít a díky lisovacím kontejnerům ušetříme za svoz odpadů u svozových firem. Dalším příspěvkem na sběrný dvůr je kamerový systém, na který dostala obec Vacenovice dotaci ve výši 50 000 Kč od firmy Asekol.

Přechody

Co jiného se nám během čtyř let v zastupitelstvu obce ještě podařilo? Všichni asi oceníme osvětlení přechodů pro chodce a nové chodníky ve středu obce. Na tuto akci nám přispěl 70 % Státní fond dopravní infrastruktury. Nové barevné řešení a zvýraznění optickými a zvukovými pásy doplněné výstražným osvětlením jenom dokresluje snahu obce, ZŠ Vacenovice a rodičů a o zvýšení bezpečnosti dětí při cestě do školy. Hlavními aktéry byli

Nový přechod a chodníky u stánku

Původní přechod a chodníky u stánku

Mgr. Liběna Lisá, ředitelka školy, a tatínci Ing. Josef Bábík a ing. Radek Lípový. Na vlastní kůži si vyzkoušeli, jak je někdy jednání s úřady těžké a zdlouhavé. Děkujeme.

Vždy se ale všechno nedaří:

Chodníky

Oprava chodníků ve středu obce: tato akce nás provází pomalu celým volebním obdobím. Jelikož se finančně jedná o několik milionů, rozhodlo se zastupitelstvo využít možnost požádat o dotaci Státní fond dopravní infrastruktury (SFDI). V současné době je zde dotace 85%. Připravit projektovou dokumentaci přesně podle pravidel SFDI není nic jednoduchého. Povinná šířka chodníků, max. délky nájezdů u domů, nekompromisně určené délky přechodů

pro chodce aj. U všech detailů bylo třeba vyjádření dotčených úřadů, sousedů a hlavně Jihomoravského kraje, protože komunikace, podél které chodníky plánujeme, je krajská. Dnes již máme stavební povolení a už čekáme jen na vyhlášení dotace Státním fondem.

Autobusové zastávky a ulice

Nejprve jsme museli vykoupit všechny dotčené pozemky, pak žádat o vynětí z lesního půdního fondu, poté o možnost stavět 50m od lesa, zažádat na Jihomoravském kraji o možnost rekonstrukcí nástupních míst. S celou akcí jsme se trápili po celé čtyři roky. V současnosti máme skoro vše připraveno, tak snad se realizace podaří v příštím roce.

Pojmenování ulic: přiznám se, že tato akce je neustále odkládána z finančních důvodů. Vždy najdeme něco důležitějšího či něco z větší části hrazeného z dotací, a proto pojmenování ulic v obci Vacenovice stále není.

Nástupiště autobusové zastávky před rekonstrukcí a po rekonstrukci

Spadá lípa v centru obce při silném větru

Investiční i neinvestiční žádosti o dotace

Ide o drobné žádosti o dotace, které nebyly schváleny během volebního období. Obec Vacenovice žádala o příspěvek Jihomoravský kraj na ozvučení pro obec v rámci akce setkání sborů pro občanské záležitosti. Další žádosti byly na JMK podány o data projektor, plátno a videokameru, dále o herní prvky na hřiště za obecním úřadem, na dofinancování akce zateplení MŠ Vacenovice. Ministerstvo pro místní rozvoj nám neschválilo žádost o dotaci na rekonstrukci dvorku ZŠ ve Vacenovicích a přilehlého hřiště. Jednalo se o přístřešek pro učebnu v přírodě, vybudování laviček ve svahu, a vytvoření tak malého hlediště. Dále žádost obsahovala drobné herní prvky, venkovní stůl na stolní tenis, trampolínu a otočný vermikompostér (kompostování biologických odpadů pomocí žížal). Rovněž jsme podali žádost na úpravu plochy před obecním úřadem.

Další neschválené žádosti o dotace byly na dovybavení místní knihovny, na revitalizaci vodní plochy Húštík, na úpravu zelených ploch před obecním úřadem, na rekonstrukci habánského sklepa. Rovněž jsme se podíleli na žádosti o dotaci na vybudování rozhledny na Nákle. Stále se nám nedaří vytvořit více herních ploch pro děti, víceúčelové hřiště, máme projekt z minulosti na tenisové kurty. To vše je připraveno, jenom čekáme na dotační výzvy.

Stavební lokalita

Dalšími nezrealizovanými akcemi je například vytvoření nového stavebního obvodu v lokalitě E1 a E2 po pravé straně při cestě na Raťškovice. I když je zájem o místo na stavbu rodinného domu ve Vacenovicích velký, někteří majitelé nechťejí své pozemky prodat. V současné době je vykoupeno 50% a se zbytkem majitelů se jedná. Pokud by se vše podařilo, bude mít obec Vacenovice k dispozici více než 30 stavebních míst.

MŠ Vacenovice

Další výhledově plánovanou akcí je rekonstrukce umývárny a záchodků v mateřské školce. Všichni jsme si vědomi toho, že stavba si po třiceti letech provozu zaslouží opravy. Obec Vacenovice nechala vypracovat projekt a rozpočet se pohybuje řádově do 2 milionů korun. Obec Vacenovice v současné době zjišťuje možnosti dotačních titulů na tuto rekonstrukci. Pokud nebude možnost některou z výzev použít, bude pravděpodobně rekonstrukce realizována v dalších letech i z obecního rozpočtu.

Výčet je to velký, jak nezdarů, tak i věcí dokončených. A určitě jsem něco zapomněla, ale nebylo mým záměrem vše vypisovat dopodrobna. Mnohdy zdánlivě jednoduchý projekt dá nakonec nejvíc práce, ale od tohoto tu jsme, abychom problémy řešili.

Česko-slovenská spolupráce

Za zmínku možná ještě stojí úspěch při žádosti o dotaci v rámci programu přeshraniční spolupráce na akci pojmenovanou „Rok na dědině“. Tato akce je hrazena částečně z fondů EU a částečně ze státního rozpočtu. Po celý letošní rok se budeme pravidelně setkávat s našimi sousedy ze Slovenska, a to konkrétně s MAS Podhoran a s našimi již starými známými ze Sološnice. První akcí byl v březnu výlet do Sološnice, kdy naše umělkyně paní Vlasáková a paní Jakubíčková učily dopoledne žáky ze školy a odpoledne něco kolem třiceti dospělým přiblížily umění škrábání kraslic. Naše dámy měly velký úspěch a určitě se bude tato akce opakovat. Další aktivitou hrazenou z dotace byla výstava kraslic, která proběhla v dubnu. Velký dík patří hlavní organizátorce, paní Jakubíčkové, která nejen že vychovává mladá děvčata v umění zdobení kraslic, ale díky ní nás navštívilo po všechny tři dny množství řemeslníků s ukázkami svého umění a výrobků.

V září proběhne v rámci Roku na dědině školní tábor, kdy v prvním týdnu školy pojedou naše děti do Podhoranu a děti ze Slovenska nás navštíví další týden. Všechny táborové aktivity budou postaveny na ukázkách řemesel a děti se spoustu věcí naučí a vyzkoušejí.

V pátek 12. 10. 2014 proběhne v rámci přeshraniční spolupráce soutěž dětí „Česko-Slovensko má talent“. Tímto vás všechny srdečně zvou, přijďte se podívat a fandit.

Další aktivitou v rámci dotace bude návštěva spřátelené oblasti v podzimních měsících, kdy ve Vacenovicích předvedeme výrobu vína, a bude malá ochutnávka. Na oplátku nás Sloveňští přátelé pozvou na přehlídku jejich vánočních řemesel a program konce roku. Všichni jste srdečně zváni, sledujte kabelovou televizi.

Cyklostezka Žlábky – vodárna

Účelová komunikace Žlábky

Díky všem těmto aktivitám obec Vacenovice pořídila:

- velkokapacitní stan
- ozvučení s mixážním pultem
- data projektor, plátno
- pивní sety
- reklamní předměty (hrníčky, klíčenky, propisky, skleničky, atd.)
- obecní trika

Parkoviště u hřbitova

Za velký úspěch mám i parkoviště u hřbitova. I když byla tato akce celá hrazena z obecního rozpočtu, vidím ji jako smysluplnou a účelovou. Vše se podařilo jen díky vstřícným občanům, kteří byli ochotni prodat části svých pozemků.

Plánované akce v tomto roce

Kromě dnes již vybudované cyklostezky Žlábky – vodárna se pomalu připravujeme na zateplení KD Vacenovice, celá akce je hrazena z dotace OPŽP.

Další akcí tohoto roku bude „Broučkovo dobrodružství“. To je název rekonstrukce zahrad v MŠ Vacenovice. Operační program životního prostředí nám na tuto akci přispěje 90%. Dětem pořídíme nové herní prvky, které budou podporovat jejich aktivitu při hrách, budou je učit lásce k přírodě i zodpovědnosti. Jen pro představu: bude zde

venkovní hudební třída, hmyzí hotel, houpadla, lanové prolézačky, pískoviště, vodní pumpa, skákací panák, vrbový tunel, lískové domečky, vyvýšené zeleninové záhony, jedlý lesík, ptačí pozorovatelna, svaz zimních radvánek, stojany na kola, volné plochy na divadla a koncerty, domeček na hračky s vegetační střechou a spousta jiných vychytávek a drobností a radostí pro děti. Určitě to bude moc zajímavé a už se těším.

Většinu akcí jsem se pokusila dát do přehledných tabulek. Pokud vám něco nebude jasné, přijďte se informovat na veřejná zasedání a určitě na obecním úřadě oceníme i vaše nápady a názory.

Jana Bačíková, starostka

Práce v obci za deště

Akce již realizované a z části hrazené z dotací

Název realizované akce hrazené z dotace		cena realizace v Kč	výše dotace v Kč	cena zaplacená z rozpočtu obce v Kč
KANALIZACE:	Stoka B2 – dolní konec u bytovky: cena dle PD 207 000,-	203 000,-	100 000,-	103 000,-
	Stoka X1 - od květinářství až po výtlač pod poštou cena dle PD – 2 734 000,-	2 412 000,-	1 500 000,-	912 000,-
KOMUNIKACE	cyklostezka Žlábky –vodárna, cena dle PD – 3 990 000,-	3 618 000,-	1 600 000,-	2 018 000,-
Odpadové hospodářství	Sběrný dvůr odpadů včetně vybavení, cena dle PD – 15 651 000,-	12 630 000,-	11 814 000	816 000,-
	Traktorek se zametacím zařízením	1 064 000,-	957 000,-	107 000,-
	Domácí kompostéry	779 000,-	736 000,-	43 000,-
	Auto na svoz biologického odpadu a 8 kontejnerů	2 385 000,-	2 049 000,-	336 000,-
REALIZACE PŘÍRODNÍCH STAVEB	Mokřad ve Stanovisku	399 000,-	399 000,-	0,-
	Přes cestu aj přes pole.... naučné stezky na katastru obce, informační tabule, lavičky, výsadba zeleně	548 000,-	493 000,-	55 000,-
	Zlepšení druhové skladby v lesích	1 131 159,-	1 131 159,-	0,-
	Rekonstrukce studní v rámci žádosti MND + chodníky	253 061,-	83 241,-	169 820,-
STAVBY	Zateplení MŠ Vacenovice, výměna oken a instalace tepelného čerpadla, cena dle PD – 11 166 000,-	7 526 000,-	5 039 000,-	2 487 000,-
	Přechody pro chodce, osvětlení + oprava chodníků, cena dle PD – 1 473 000,-	1 235 000,-	806 000,-	429 000,-
CELKEM		34 183 220,-	hrazeno z dotace 26 707 400,-	hrazeno z rozpočtu obce 7 475 820,-

Akce realizované, hrazené z obecního rozpočtu

NÁZEV REALIZOVANÉ AKCE		CENA DLE PD	ÚSPORA	CENA REALIZAČNÍ - ZAPLACENA Z ROZPOČTU
KOMUNIKACE	příjezdová ke sběrnému dvoru	1 644 000,-	318 000,-	1 326 000,-
	ulice U sv. Jana a U Cukrárny	3 968 000,-	420 000,-	3 548 000,-
	ulice Ježkova	1 402 000,-	208 000,-	1 194 000,-
	ulice Medová	611 000,-	0,-	611 000,-
	ulice Myslivecká	2 148 000,-	154 000,-	1 994 000,-
	ulice Stanoviska	3 530 000,-	53 000,-	3 477 000,-
	Žlébky	1 810 000,-	153 000,-	1 657 000,-
STAVBY	Bezpečnostní úprava přechodů pro chodce	154 000,-	0,-	154 000,-
	Zpevněná plocha – Tržiště	330 000,-	13 000,-	317 000,-
	Rekonstrukce kabelové televize	1 356 000,-	167 000,-	1 189 000,-
	Rekonstrukce zdravotního střediska a pošty, zateplení stropů, výměna oken, obložení schodů, atd.	203 757,-	0,-	203 757,-
	CELKEM	17 156 757,-	úspora 1 486 000,-	hrazeno z rozpočtu obce 15 670 757,-

Investice vložené z obecního rozpočtu do čističky odpadních vod

ROK	Majetek vložený do DSO a ČOV Milotice		CELKEM
2007	investice	100 000,-	106 000,-
	členský příspěvek	6 000,-	
2008	členský příspěvek	6 000,-	6 000,-
2009	investice	500 000,-	3 416 621,-
	členský příspěvek	6 000,-	
	čerpačka u Sv. Anny	2 907 552,-	
	pozemky u Sv. Anny	3 069,-	
2010	investice	2 016 704,-	2 022 704,-
	členský příspěvek	6 000,-	
2011	investice	6 022,-	12 022,-
	členský příspěvek	6 000,-	
2012	investice	1 961 500,-	1 917 500,-
	členský příspěvek	6 000,-	
2013	investice	1 232 000,-	1 250 400,-
	členský příspěvek	18 400,-	
2014	investice	1 150 000,-	1 180 000,-
	členský příspěvek	30 000,-	
CELKOVÁ INVESTICE PŘIPADAJÍCÍ NA STAVBU ČOV MILOTICE VYPOČÍTANÁ PRO OBEC VACENOVICE			10 689 432,-
ZBÝVÁ K PŘEVODU Z ROZPOČTU OBCE			3 745 932,-

Hotové projekty připravené k realizaci

PŘIPRAVENÉ PROJEKTY	DŮVOD NEREALIZACE NEBO PODMÍNKY REALIZACE	ŘEŠENÍ
- CYKLOSTEZKA Milotice škola	nedokončený výkup pozemků od občanů -	zahájené pozemkové úpravy
- CYKLOSTEZKA K lesu města Vracova	nedokončený výkup pozemků od občanů	zahájené pozemkové úpravy
- Dům pro seniory	není momentálně vyhlášena dotační výzva	nové dotační období – integrovaný operační program
- Budova obecního úřadu	na výstavbu nové budovy v obcích nad 2 000 obyvatel není možnost žádat o dotaci	výstavba z rozpočtu obce (prodej bytového domu Esmeralda)
- rekonstrukce umývárek a záchodků v MŠ Vacenovice	větší finanční objem cca 2 mil.	nové dotační období – integrovaný operační program, popřípadě Ministerstvo školství a tělovýchovy, Ministerstvo pro místní rozvoj,
- autobusové zastávky	problematický výkup pozemků, příprava projektové dokumentace, vyjádření dotčených odborů	v dalším volebním období
- Habánský sklep	neschválená dotace v rámci Mikroregionu	nové dotační období – integrovaný operační program
- kanalizace a vodovod pod kostelem	finančně velmi nákladná akce – není možnost získání dotace, malý objem připojených odběratelů, není dotováno	realizace z obecního rozpočtu
- Územní plán obce	vypracování SEA – posouzení vlivu koncepce a územně-plánovací dokumentace za životní prostředí	v současné době již jedna část hotová, další část bude pravděpodobně hotová do konce roku 2014
- Pozemkové úpravy	Nutnost řešení lokalit v rámci katastru obce – cyklostezka Milotice, k Vracovu, apod.	Dokončená studie, žádost o realizaci na Státním pozemkovém fondu
- Úprava prostranství před obecním úřadem	akce je vedena pod názvem „Sejdeme se na dědině“, neschválená žádost o dotaci	nové dotační období – integrovaný operační program

Snad je to všechno. Investiční akce, které se budou realizovat v tomto roce, najdete v přehledné tabulce v článku místostarosty Ing. Nováka.

Jen doplním, že jsme v jarních měsících podali žádost o dotaci na Vegetační úpravy Mokřadu. Zkráceně se jedná o výsadbu aleje od paty hasičského cvičiště až po Mokřad. Dále je na žádost místních hasičů v projektu zakomponována zeleň kolem hasičské dráhy a vzrostlé keře a stromy jako větrolamy. Žádost prošla schválením v Brně a nyní čekáme na vyjádření Prahy. Míra podpory je 90%.

Že se o výsadbu staráme i z vlastních prostředků je patrné z nového obecního sadu, který vyrostl v lokalitě U březí. Jsou zde nasaženy meruňky, broskve, hrušky a trnky. Nejen pro potřeby obce, ale hlavně jako zpestření stravy našich dětí jak v mateřské, tak i základní škole. Včelařský kroužek si zde usadí určitě i nějaký úl a sad může sloužit i jako doplněk výuky.

Co nás čeká mimo investiční akce

V nejbližších dnech budou spuštěny nové internetové stránky. Kromě moderní grafické úpravy bude možné si zvětšit písmo, nevidomí si mohou spustit zvukovou aplikaci. Formát stránek bude upraven i pro mobilní telefony. Snad se vám budou líbit a hlavně budou k užítku.

V pondělí 4. srpna nás navštíví PADAYATRA – mírový pochod. Jde o pěší festival, slavnostní pouť, která je doprovázená tradičním chrámovým vozem s Božstvem Šrí Krišny, který je tažen dvěma voly. Za neustálého zpěvu cestuje Padayatra od vesnice k vesnici, aby lidem přiblížila duchovní kulturu staré Indie. V odpoledních hodinách nám uspořádají malý festival pod širým nebem. Přijďte se podívat a užijte si atmosféru staré Indie. Vybírají do klobouku, nebo prosí o příspěvek v podobě sena, zeleniny, ovoce a květin.

Ve čtvrtek 14. 8. 2014 nás v 18:00 hodin navštíví žáci střední pedagogické školy z Krnova a zahrají nám divadlo O ZBOJNÍKOVÍ

ŽILKOVÍ. Hrají zadarmo, pod širým nebem a kdo chce, může jim hodit něco do klobouku. Bližší informace o obou akcích budou na kabelové televizi a v hlášení rozhlasu.

Jana Bačíková

Kulturní dům

Chodníky v centru obce

Co se podařilo vybudovat a co plánujeme

Snad tryskem uplynula polovina letošního roku a je třeba, aby zastupitelstvo obce předložilo zprávu o své činnosti v oblasti investičních akcí jak provedených, tak připravovaných do konce roku. Přestože má stávající zastupitelstvo před sebou už pouze tři měsíce

do konce funkčního období, je práce i plánovaných akcí dost na to, aby nově zvolené zastupitelstvo mělo možnost kontinuálně navázat na připravované či rozpracované projekty.

V následující tabulce předkládám soupis již realizovaných akcí vč. těch, které by měly proběhnout v tomto roce.

Tabulka investičních akcí a jejich finančních nákladů pro r. 2014 (ceny jsou uvedeny v tis. Kč vč. DPH)

Poř. Č.	STAVBA - INVESTICE	CENA DLE PD	CENA REALIZAČNÍ	ÚSPORA	VÝŠE DOTACE	POSKYTOVATEL DOTACE
1	Cyklostezka Žlábky – vodárna	3990,-	3618,-	372,-	1600,-	Jihomoravský kraj
2	Účelová komunikace Žlábky	1810,-	1657,-	153,-	-	-
3	Úprava přechodů u ZŠ	154,-	154,-	-	-	-
4	Zateplení kulturního domu	1402,-	-	-	962,-	Operační program ŽP
5	Výměna střešní krytiny nad přísálím KD	259,-	-	-	-	-
6	Oprava MK ul. Čajkova I. etapa	1489,-	-	-	-	-
7	Přeshraniční spolupráce MAS Podhoran	828,-	828,-	-	745,-	SR – ČR
8	Lisovací kontejnery sběrný dvůr	1494,-	-	-	1345,-	Operační program ŽP
9	Zahrada MŠ	3086,-	-	-	2778,-	Operační program ŽP
	Celkem	14512,-	6257,-	525,-	7430,-	

V následujícím se krátce zmíním o jednotlivých investičních akcích:

1) Cyklostezka Žlábky – vodárna:

Projektová dokumentace vč. stavebního povolení byla zpracována již v r. 2011 a v průběhu posledních tří let jsme hledali vhodný dotační titul, který by se na výstavbu cyklostezky vztahoval. Toto se podařilo až koncem loňského roku v rámci dotací Jihomoravského krajského úřadu. Celá stavba má délku 1 320 m a šířku 3 m s krajnicemi 25 cm ze štěrku. Byla upravena niveleta stávající polní cesty vč. sklonových poměrů pro odtok dešťových vod, dále pak její zpevnění z podkladních vrstev ze štěrku tloušťky 15 cm a povrchem z obalovaných směsí tloušťky 10 cm. Přestože se na několika veřejných zasedáních zastupitelstva obce objevily i nesouhlasné názory na vybudování cyklostezky, jsem plně přesvědčen, že by bylo velkou chybou nevyužít poskytnuté dotace. V současné době je cyklostezka v provozu a každý z občanů Vacenovic, který užívá pozemky dosažitelné dopravně pouze při využití této dopravní trasy, může na obecním úřadě požádat o vydání povolenky pro motorová vozidla. Ovšem každý z řidičů si musí uvědomit, že dopravní komunikace je vedena jako cyklostezka se smíšeným provozem a je třeba dbát na bezpečnost cyklistů a platí i omezení tonáže vozidla vč. nákladu do 5-ti tun.

2) Účelová komunikace Žlábky:

Komunikace je celkové délky 403 m a šířky 3 m s krajnicemi 25 cm oboustranně. Tato trasa má stejné parametry jako cyklostezka, jen konstrukční vrstvy byly v jejich podkladové části zesíleny o 20 cm betonového recyklátu pro zvýšení únosnosti. Zastupitelstvo obce rozhodlo o realizaci této komunikace z důvodu potřebného napojení cyklotrasy na vinné sklepy Žlábky a zpětné navázání dopravní trasy zpětně směrem k centru obce. K užívání této účelové komunikace není třeba žádné povolenky, ale důležitým parametrem bude vzájemná ohleduplnost jednotlivých účastníků provozu.

3) Úprava přechodů u ZŠ:

V návaznosti na petici občanů naší obce pro další zvýšení bezpeč-

nosti chodců a především dětí na zrekonstruovaných přechodech v centru obce, rozhodlo zastupitelstvo o následných úpravách:

- Pro lepší usměrnění provozu na krajské komunikaci a přilehlých parkovištích vč. autobusových zastávek bylo provedeno vodorovné dopravní značení okrajových čar a středové rozdělení provozu.
- Opticko-akustické a barevné řešení vlastních přechodů a příčných čar před nimi
- V místech přechodů byly na osvětlovací sloupy umístěny retroreflexní tabule s blikajícím dvousvětlem.

Věřím, že provedená opatření skutečně zvýší bezpečnost chodců, především pak dětí ZŠ.

4) Zateplení kulturního domu:

Již v průběhu loňského roku byla zpracována projektová dokumentace, získáno stavební povolení a v podzimních měsících podána žádost o poskytnutí dotace z OPŽP. Tato byla obci počátkem roku příznána. Počátkem června 2014 bylo vypísáno výběrové řízení na zhotovitele a 24. 6. 2014 proběhlo otevírání obálek s nabídkami uchazečů. Kritéria pro vyhodnocení byla 85% cena a 15% termín provedení. V současné době, kdy píšu tuto zprávu (den poté), zatím hodnotící komise nerozhodla o vítězi. Přesto tak učiní v nejbližších dnech. Zahájení realizace předpokládáme v druhé polovině července po uzavření smlouvy o dílo s vybraným zhotovitelem a dokončení prací do osmi týdnů. Prováděné práce sestávají v provedení zateplovacího systému v tl. 12 cm vč. fasády, zateplení rovné střechy v tl. 20 cm a provedení nové izolace vč. klempířských prací a výměny hromosvodů. Stropní izolace nad přísálím KD bude provedena jako „foukaná“ v tl. 20 cm. Práce budou prováděny za nepřerušovaného provozu v KD.

5) Výměna střešní krytiny nad přísálím KD:

Současně s pracemi na zateplení musí být vyměněna krytina pulťové střechy nad přísálím KD a přístavku za ním. Dnes je krytinou nevyhovující a částečně poškozená azbestocementová vlnovka, která bude nahrazena profolovaným plechem s poplastováním.

Součástí této akce je i nátěr ocelových střešních vazníků, výměna poškozených hranolů pro uchycení krytiny a rekonstrukce nevyhovující elektroinstalace.

6) Oprava MK v ul. Čajkova I. etapa:

V průběhu července plánujeme uskutečnit výběrové řízení na zhotovitele s možnou realizací srpen – říjen 2014. V současné době se v této části obce nachází zpevněná komunikace z penetračního makadamu. Rekonstrukce spočívá ve vybudování odvodnění komunikace – dešťových vpustí, položení silničních obrubníků a nového povrchu z asfaltových směsí.

7) Přeshraniční spolupráce, MAS Podhoran

V podzimních a zimních měsících loňského roku byla s MAS Podhoran navázána spolupráce na vzájemném programu přeshraniční spolupráce ČR – SR a byla podána žádost o poskytnutí dotace na zajištění pořádaných akcí. Počátkem letošního roku byla tato dotace oběma partnerům přidělena. Spolupráce a naplňování stanoveného programu s názvem „Rok na dědině“ byla již zahájena na celorepublikové výstavě kraslic u nás v obci, kde jste viděli zástupce MAS Podhoran s jejich ukázkou kraslic a místních řemesel. Následně pak zástupkyně naší obce paní Jakubičková a Vlasáková navštívily MAS Podhoran, kde představily hojnému počtu účastníků techniky a vzory zdobených kraslic. Další společnou akcí bude v prvním a druhém týdnu září tábor pro děti na tři dny nejdříve v naší obci a poté na slovenské straně. V průběhu zřejmě konce září či počátkem října přijedou do naší obce zástupci MAS Podhoran, kdy budou seznamování s vinařstvím a včelařstvím. Poslední akcí v rámci dotačního titulu bude naše návštěva na Slovensku v prosinci, kdy jako obec budeme prezentovat pěvecké sbory, dechovou hudbu a místní řemesla. Pro úspěšné zajištění celého průběhu jmenovaných akcí Roku na dědině bylo z dotačního titulu pro naši obec již pořízeno následující vybavení:

- Skládací lavky a stoly (pivní sety) 20 ks
- Velkoplošný stan pro pořádání akcí
- Nová ozvučovací sestava vč. mixážního pultu
- Diaprojektor s promítacím plátnem
- Reklamní a propagační předměty (hrníčky, pohárky, trička apod.)
- Součástí dotace je samozřejmě i dopravné na jednotlivé akce.

8) Lisovací kontejnery

V tomto titulu jsme opět využili možnosti získání dotace na zkvalitnění vybavení sběrného dvora odpadů. V tomto případě jsme zatím od OPŽP obdrželi akceptační list s vysokou pravděpodobností přidělení dotace. Následnou dodávku předpokládáme v tomto roce. Jedná se o získání 2 ks lisovacích kontejnerů na plasty a papír, nádoby na nebezpečný odpad a jednoho zastřešeného kontejneru. Především lisovací kontejnery by snížily počet odvozů plastů a papíru, což by se projevilo úsporou na dopravném.

9) Zahrada MŠ Vacenovice

Po provedeném zateplení a úpravě kotelny je tento krok další v pořadí pro zkvalitnění areálu MŠ a zlepšení výuky dětí. Akce sestává z provedení terénních úprav volných prostor areálu, výsadby křovin, stromů a vybudování herních prvků. Žádost o dotace byla již kladně vyřízena a přiznaná ve výši 90% projektované ceny. V nejbližší době bude zpracována zadávací dokumentace pro výběrové řízení a následně vypsána soutěž na zhotovitele. Vlastní realizaci předpokládáme v podzimních měsících letošního roku.

Dále se jen v krátkosti zmíním o akcích, které jsou už dlouhodobě připravovány nebo jsou připraveny k realizaci. Věřím, že nové zastupitelstvo obce, které vzejde z říjnových komunálních voleb, bude dle vlastního uvážení v již provedených pracích pokračovat.

1) Stavební obvod v lokalitě E1 a E2 – U Březi:

Přestože se trpělivě snažíme majitelům pozemků v této lokalitě vysvětlovat potřebu a nutnost vybudování stavebního obvodu potřebného pro zachování mladých generačních ročníků v obci, stále se nám nedaří dojít k cíli. Pokud nebudeme v poměrně krátké době schopni mladým manželským párům nabídnout možnost zajištění vlastního bydlení, pak skutečně začne naše obec ztrácet současný počet obyvatel. To se samozřejmě projeví v počtu dětí v mateřské a základní škole a neodvratně nastanou problémy s udržení těchto zařízení v provozu. V současné době jsme přistoupili k přímému výkupu jednotlivých parcel majitelů, kteří neuvažují o nároku na přidělení stavebního místa v této lokalitě. Znovu apeluji na všechny majitele pozemků, aby zvážili možnost prodeje či uzavření smlouvy o smlouvě budoucí s nárokem na přidělení stavebního místa. Dokončení tohoto projektu považuje současné zastupitelstvo za velmi důležité pro zachování plynulé generační křivky obyvatel v naší obci.

2) Rekonstrukce budovy obecního úřadu

Zde je kompletně zpracovaná projektová dokumentace a vydáno stavební povolení. Finanční prostředky z vlastních zdrojů budou zajištěny z prodeje obecních bytů z domu „Esmeralda“. Nic nebrání tomu, aby rekonstrukce proběhla v r. 2015.

3) Oprava chodníků a vjezdů v obci

O této stavbě jsem se zmínil už v minulém zpravodaji. K dnešnímu dni je zpracována PD a vydáno stavební povolení. Úkolem nového zastupitelstva bude zajištění finančních prostředků z možných dotačních titulů a dále sdružených prostředků z Jihomoravského krajského úřadu. Zajištění financování je vždycky nelehká práce, nicméně je to nutná podmínka pro realizaci tak rozsáhlé akce.

4) Oprava MK v ul. Čajkova II. Etapa

I tuto investici jsem osvětlil v minulém zpravodaji. V současné době se objevily poměrně velké problémy s dokončením projektové dokumentace. Jedná se o možnostech přeložek inženýrských sítí s jejich správci. Konkrétně se jedná o vodovodní řad a telekomunikační kabely. Nicméně jsem přesvědčen, že nejpozději v říjnu t.r. bude projekt zpracován a do konce roku snad vyřízeno i stavební povolení. Realizace je opět možná v r. 2015, pokud toto dovolí stav obecního rozpočtu.

Další připravované projekty, které je třeba dokončit nebo zajistit finanční prostředky i při zapojení evropských fondů jsou následující:

- Pozemkové úpravy v katastru obce řešící větrnou a vodní erozi, obslužná komunikace a koridory pro uvažované cyklostezky na Milotice a Vracov
- Multifunkční dům pro seniory. Zde je třeba řešit již pouze financování a to zřejmě při využití evropských fondů.
- Změna územního plánu obce, II. etapa spočívá v možnosti získání stavebních pozemků v lokalitě B3. Kladnou zprávu o posouzení Ptačí oblasti jsme nedávno (po více jak jednom roce sledováním ptactva) obdrželi a je možno pokračovat dále.

Z výše uvedeného je patrné, že plánu je dost a nové zvolené zastupitelstvo bude mít možnost plynule navázat na práci současného zastupitelstva končícího své funkční období.

Vážení spoluobčané, na závěr mně dovoluji poděkovat všem těm, kteří se jakkoliv podíleli na práci v obci, zajišťování různých akcí pořádaných obecním úřadem a všem spolkům v obci za jejich podíl na společenském, kulturním a sportovním dění.

Ing. František Novák, místostarosta

Mikroregion Nový Dvůr

má pro vás v nové sezoně připraveno opět spoustu překvapení, tak pozorně čtěte, ať vám nic neunikne.

Konírna

Letos se nám Konírna báječně rozrostla a to i přesto, že na zámku se stavět nedá. Jak to? Přibyla nám přece pohádková dračí sluj s Dráčkem Mráčkem v čele. Skrývá velká tajemství, poklad i pohádku. A ty kousky roztrhaných princů, co se vám budou plést pod nohy, prosím překračujte, ať je pak netaháte do zámku. Přijďte se podívat, a jestli najdete odvahu, tak zkuste vejít a najít si poklad.

Když odvahu nenajdete, můžete se podívat na zajímavý film o řemeslech a muzeích našeho kraje nebo se podívat na fotky z historie obcí mikroregionu a třeba poznáte svého dědečka, či babičku a když ne, tak třeba poznáte laskavec. Že nevíte kdo, nebo co je to laskavec, nebo merlík? Tak honem do konírny se vzdělat.

A co vás čeká?

Krásné výstavy a vernisáže. Pravidelné dílničky pro děti i dospělé. Naučíte se jak plést z pedigu, jak si vydlabat něco ze dřeva, jak odrátkovat kamínek nebo hrníček, jak si vyrobit svíčku z včelího vosku a spoustu dalších krásných věcí. Určitě vezměte své děti, neboť když je tvoření náhodou přestane bavit, tak budeme současně promítat krásnou pohádku v našem kině v konírně. Tak se těšte. Akce budou plánovány každou sobotu v podvečer v konírně.

A co pro vás chystáme kromě konírny?

23. června se ve Svatobořicích-Mistřině utkali žáci základních škol o pohár mistra škol Mikroregionu Nový Dvůr. Tento sportovní svátek, původně organizovaný k 10. výročí založení mikroregionu se rozvinul do události, na kterou se těší jak samotní žáci, tak učitelé. Tradičně se utkávají školy Svatobořic-Mistřina, Milotic, Vacenovic, Ratíškovice a Vlkoše. Skoronice zastupuje tým poskládaný z žáků návštěvujících školu ve Vlkoši.

Každý rok jsou vybrány jiné disciplíny tak, aby si sportovci vyzkoušeli rozmanité a netradiční sporty a aby se projevila jejich všestranná zručnost. Letos to byly kuželky, střelba ze vzduchovky a vybíjená-sporty ve kterých soutěžili žáci 2. stupně, tedy ze škol Svatobořic-Mistřina, Milotic a Ratíškovice. Oproti tomu se atleti z 1. stupně, zastupující již všechny obce utkali v petanque a v Bum-bác ballu (taková velká alternativa ping-pongu s velkým gymnastickým míčem).

A jak lité boje probíhaly? Zásadně vždy v duchu fair-play. Sportovci nedali svým soupeřům nic zadarmo a všichni ukázali, že jsou opravdu šikovní a snaživí. Obzvláště Vacenovští se v Petanque a Bum-bác ballu činili tak, že jim to vyneslo umístění mezi nejlepšími týmy.

Je pouze škoda, že mohli soutěžit pouze v disciplínách pro 1. stupeň, neboť jestli jsou starší sportovci z Vacenovic tak zdatní, jako Vacenovská omladina, tak by jistě zamávali celkovým pořadím. A jak tedy vše dopadlo? Celkové pořadí se hodnotilo ze škol, které se účastnily ve všech disciplínách. Tedy mistrem škol Mikroregionu Nový Dvůr se stala ZŠ Ratíškovice. A co si soutěžící odnesli krom poháru? Vítězové melouny, týmy z druhých míst ananasy a další týmy spoustu zdraví a vitamínů. Ale především, každý soutěžící si krom dobré nálady a skvělého pocitu odnesl drobnost, díky které jistě stráví zábavnější léto. Byl to krásný den a již teď se těšíme na disciplíny a výkony, které nám žáci předvedou příští rok a je jisté, že již teď si na pohár Mistra škol Mikroregionu Nový Dvůr dělají zásluku, co se jim jej letos získat nepodařilo.

Velký otevřený turnaj o Mistra Mikroregionu Nový Dvůr ve vybíjené mužů a žen. Již od škol jde o nejlegendárnější sport, na nějž máte jistě všichni zajímavé vzpomínky na velká vítězství, prohry, trefení i zranění. Tak všichni starší 26 let se budou moci znovu utkat a ukázat, co umí a co si zapamatovali, případně zapomněli. Ceny budou velmi zajímavé a detaily se brzy dozvíte.

Dále klasická Letní Seniordance Noc, tentokrát ve Vlkoši a předběžné datum je 16. 8.

Již několikrát avizovaný umělecký Tábor v Miloticích na zámku. Bohužel se jej ale zatím nepodařilo naplnit, tak uvidíme, zda se uskuteční. Nicméně umělecké sympozium, jež bude jeho součástí, se uskuteční jistě a plánováno je na 2. týden v srpnu. Uvidíte na zámku spoustu šikovných kameníků a čeká vás i jedno VELKÉ překvapení.

A dále? No jednoznačně největší akce v historii Mikroregionu Nový Dvůr a tou bude Pochod za burčákem, aneb ze sklepa až na zámek. Akce plánovaná na 20.-21.9. má za cíl propojit vinařské uličky a vinaře jednotlivých obcí Mikroregionu Nový Dvůr a ukázat všem návštěvníkům rozdíly v krásách sklepních uliček, obcí, v kultuře vína i jiskrnosti burčáku. Akce bude provázána uměleckými vystoupeními v jednotlivých uličkách a v sobotu bude završena festivalem folkové hudby na nádvoří zámku v Miloticích a v neděli bude pokračovat Trhem tradičních produktů a řemesel na zámku v Miloticích. Velká akce. Velká radost. Velké zážitky.

Spoustu radosti, krásnou přírodu a zajímavá místa najdete pohromadě jen u NÁS:)

Tak sledujte naše stránky a náš Facebook a tam se vše dozvíte.

Isem s pozdravem a přáním krásného dne

Mgr. Tomáš Salava

*Projektový manažer Mikroregionu Nový Dvůr, +420 606 768 258
mikroregion@novy-dvur.cz, www.novy-dvur.cz*

Výstava kraslic 4. – 6. 4. 2014, paní Vlasáková

VÝSTAVA KRASLIC VE VACENOVICÍCH

Již v loňském roce přišla paní Jakubíčková s nápadem, abychom již po čtvrté uspořádali výstavu kraslic.

Sešly jsme se s paní starostkou, protože taková výstava se nedá uspořádat bez podpory a pomoci jak po stránce organizační, tak po stránce finanční. Paní starostka byla této akci nakloněna, a tak jsme se pustily do zajišťování sbírky kraslic, kterou nám zapůjčila Asociace malířů a malířek kraslic ČR. Tato skvělá sbírka je uložena v Libotenicích u Litoměřic. Jakmile bylo přislíbeno zapůjčení sbírky, začalo další zajišťování. Bylo potřeba zajistit další předvádějící lidové umělce a řemesla. Tohoto úkolu se ujala především paní Jakubíčková, která se zúčastňuje takových výstav a má kontakty na výrobce a řemeslníky. Jejím nápadem bylo také zajistit doplňující program ze Šlágru. Spolu s paní starostkou jsme daly dohromady doprovodný

kulturní program a zajistily ostatní vystupující. Výstavu obohatila výstava prací žáků základní školy Vacenovice, žáků základní školy a lidových výrobců z družební slovenské obce Sološnica, mezi kterými byla například i jejich paní starostka.

Než se výstava uskutečnila, proběhlo několik schůzek, které iniciovala především paní Jakubíčková a přišla vždy s nějakým novým nápadem. Například: „Měly bychom podávat vacenovické koláčky, to každého jistě potěší!“ A tak se pekly koláčky, bylo jich asi 3500. Za to musím poděkovat kamarádkám p. Jakubíčkové a všem pracovnícím mateřské školy. Věřím, že chutnaly nejen vystavujícím a účinkujícím, ale i Vám, kteří jste výstavu navštívili. Abych nezapomněla, také se podávaly stejně dobré koláčky od Mikulčíků. Když jsme je chtěly s paní starostkou dát na cestu paní z Libotenic v neděli po skončení výstavy, zjistily jsme, že nezůstal ani jeden, po koláčkách se jen zaprášilo. Ve Vacenovicích jsou tak pohostinní zástupci obecního úřadu, že se v neděli dopoledne za doprovodu dechovky Vacenovští muzikanti nalévala i slivovice a víno. Výstavy se zúčastnilo asi 1100

návštěvníků a asi 70 předvádějících. Účinkující asi nespočítám, ale myslím, že kulturní program byl bohatý a každý si mohl vybrat něco, co ho potěšilo. Musím vyzvednout malé umělkyně, děvčata, která se učí kraslice škrabat za jejich velkou výdrž, protože poctivě předváděla, co umí, všechny tři dny.

Podíl na zdárném průběhu výstavy mělo hodně vystupujících a předvádějících umělců. Nerada bych na někoho zapomněla, proto je nebudu jednotlivě jmenovat. Ale chci touto cestou poděkovat především paní starostce Ing. Janě Bačíkové a panu místostarostovi Ing. Františku Novákovi, protože byli garanty této akce, také pracovnícím obecního úřadu a pracovníkům obecní pracovní čety, Liboru Mikulčíkovi za ozvučení. Dále všem sponzorům, kteří tuto akci podpořili.

Myslím, že tato akce měla velmi zdárný průběh a byla ze strany návštěvníků velmi dobře hodnocena. Proto se už dnes těšíme na další výstavu. Takže za čtyři roky na shledanou na Výstavě kraslic ve Vacenovicích.

Květoslava Malá

Výstava kraslic – hosté manželé Pospíšilovi s paní Kotáskovou, Ing. Bačíkovou, Mgr. Malou, p. Mikulčíkovou a Jakubíčkovou

Organizátoři výstavy kraslic

Výstava kraslic – vacenovické vyšivačky paní Mikulčíková a paní Charvátová

Nesmazaná stopa vacenovského kněze

Dnešní „konzumní doba“ trpí nedostatkem kněžských povolání. Ale že tomu bylo ještě před sto lety jinak, doložím příkladem z Vacenovic a „oživím“ jeden duchovní život. Naše obec „darovala“ církvi služebníka Božího: katolického kněze **P. Františka Výleta** (Vacenovice 13. 3. 1870 – Olomouc 5. 10. 1930).

Při vzpomínkách na svou staženku mně z jejího vyprávění utkvělo v paměti pouze jméno kněze a od současných členů jeho rodiny se nedochovaly žádné zprávy. A tak jsem o pomoc požádala milotickou farní kroniku (konkrétně pana Václava Lungu). Ale ta – k mému údivu - zaznamenala ze života P. Výleta pouze jednu krátkou zprávu:

„P. František Výlet (katecheta na měšťanské škole ve Svitavách) 23. 9. 1899 posvětil nadstavbu vacenovické školy.“ Z jiného zdroje je opět krátká informace: „V roce 1888 začal vacenovský občan Fr. Výlet studovat arcibiskupské gymnázium v Kroměříži“. Jak je možné že se „život kněze nedostal“ do farní kroniky? Vždyť malá obec Vacenovice musela být „vyznamenána“ událostí jakou bylo přijetí svátosti kněžství! (Např. pro náročnost studia bohosloví, výjimečnost primiční mše svaté, udílení novokněžského požehnání apd.). Historik V. Lunga si to vysvětluje tím, že tehdejší správce milotické farnosti P. Weber v drtivé většině v kronice popisuje pouze politické události monarchie. Jméno P. Výleta (ani jiných vacenovských nebo milotických kněží) se ale neobjevilo ani v pozdějších zápisech faráře Dostála (1906-1925) nebo P. Dorazila (1926-1933).

A tak se dá pouze usuzovat, že na mladého Výleta měl pravděpodobně duchovní vliv některý z milotických kněží – ať už farář Weber nebo některý z jeho kooperátorů. Určitě u něj rozpoznali „vlohy“ pro kněžství a přimluvili se u rodičů za jeho studium. Je docela dost možné, že jej i finančně podporovali, i když P. Výlet pocházel ze „sedlcké rodiny“ a dá se tedy předpokládat, že netrpěl finančním nedostatkem.

Panu Lungovi se podařilo zjistit tuto zajímavou informaci: „Na skoronickou pouť 8. září na Narození Panny Marie mívali ve zdejší (filiální) kostele slavnou zpívanou mši svatou, na níž byli vždy přítomni dva kněží. V září roku 1902 zde tuto mši měl P. František Výlet, který tou dobou na prázdniny pobýval v milotické farnosti.“ (Či-li ve Vacenovicích). Zdá se, že se P. František této slavnosti zúčastňoval pravidelně.

V nejstarších obecních zápisech „Památka obecních záležitostí“ (1851 – 1907) se nachází zpráva pod názvem Požár při velkém větru, která zaznamenala mezi postiženými i jméno rodiny P. Výleta:

„Dne 24ho dubna 1878 o ½ druhé hodině v noci vyhořelo první číslo 36 důle až číslo 25 jen domy. Druhá strana od hornice čís. 43, 44, 45 jen domy a číslo 45 František Výlet domy i mlaty až číslo 58, pak 59 Měchura a 60 Řihák jen mlately. Dohromady 36 stavení a 21 stodol.“

I tato rodinná tragédie jistě formovala život budoucího kněze. „Příspěvky na vyhořelé“ byly v penězích i fůrách slámy rozděleny tehdejší starostou Františkem Nedůchalem v částce 1 096 zlatých. (Např. od rohateckého pana faráře Josefa Vychodila odesláno 10 zl., od faráře z Milotic 1 kopa slámy, 1 kopa otěpek a 10 zl., přispěly všechny okolní obce a nejvíce „Jeho Veličenstvo Císař Pán“, který daroval ze své pokladnice 300 zl.“).

Ještě starší zprávu o rodině P. Výleta zachytil někdejší vacenovský starosta Bábíček:

„Roku 1862 10. ledna dalo se Františkovi Viletovi při jeho domku (krom co měl domek již zaplacený) totiž od zdi 3 sáhy a pak 15 sáhů se odměřalo zdělky a vzadu od Nedůchalového plota 8 sáhů široké.“

V publikaci Ing. Fr. Rygara z roku 1995 (Kostel Božského Srdce Páně) jsem našla ke knězi Fr. Výletovi informaci, že pocházel z vacenovického domu č. p. 23 a že zemřel v obci Paršovice u Hranic, kde je také pochován.

Vydala jsem se tedy „internetem“ na cestu do Paršovic, kde jsem „narazila“ na laskavého starostu Ing. Lubomíra Dostála. Ten mě

P. František Výlet

odkázal na svého bratra Ing. Josefa Dostála, který v roce 2006 vlastním nákladem vydal k výročí 180. let založení kostela a 100 let od jeho znovuvysvěcení publikaci „Farní kostel sv. Markéty v Paršovicích.“ Vzdal tím hold obětavým, statečným lidem, kteří kdysi v čase nedostatků nemysleli jen na sebe, ale vytvořili bohubilé dílo. Autor publikace se tak stal načas „bádatelem“ a objevil i nesmazatelnou stopu vacenovického kněze. Starosta Paršovic mně tuto publikaci věnoval s tím, že rád v Paršovicích přivítá nejenom další vacenovické kněze, ale i ostatní občany. Vždyť naše obce jsou spojeny odkazy předků!

Co se podařilo zjistit v paršovické farní a obecní kronice o P. Výletovi? V chronologickém seznamu všech kněží, kteří ve farnosti působili od roku 1785, kdy byla v Paršovicích opětovně zřízena duchovní správa, bylo správcí farnosti P. Výletovi věnováno nezvykle mnoho prostoru:

„P. František Výlet narozen roku 13. března 1870 ve Vacenovicích u Kyjova. (Ve stejný den byl i pokřtěn). Na faru do Paršovic přišel dne 1. února 1915 ze svého působiště ve Valašské Bystřici u Rožnova pod Radhoštěm.“

Během jeho služby v paršovské farnosti byly mimo jiné pořízeny nové zvony, založena organizace Orel (červenec 1920), vybudován Lidový dům (Orlovna) v Opatovicích (vysvěcen dne 17. července 1927). P. F. Výlet zemřel 5. října 1930 v Olomouci (v adresáři matriky zemřelých, sn 31 je uvedeno, že zemřel na „faře“) a je pochován v Paršovicích u kostela, v hrobě faráře Libora Novotného.“

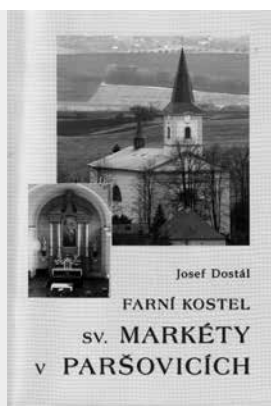
K zamýšlení nás může přivést zpráva, že nebyl pochován na místním hřbitově, ale u kostela do hrobu svého předchůdce, kterého nemohl osobně poznat! (P. Novotný se narodil v roce 1802 v Bezdčicích a v Paršovicích zemřel v roce 1878). K pochopení významu osobnosti P. Novotného pro farnost Paršovice pomůže tento výpis z farní kroniky: „Byl to kněz horlivý, mravů přísných, ve všem životě svém skromný, pilný rozšiřovatel knih, miláček kněžstva i lidu a památka jej přetrvává pokolení“. Za tyto své zásluhy byl roku 1873 vyznamenán hodností konsistorního rady a jeho přičiněním byla zdejší kuracie v roce 1857 povýšena na faru. Toto vysoké hodnocení potvrzuje i význam jeho následovníka - bratra ve službě - vacenovického rodáka P. Výleta, který byl „připočten ke slavným“.

V kronikových zápisech jsou i záznamy o budově fary, která se stala P. Výletovi po dobu 15 let jeho domovem. „Nahlédněme“ tedy do přízemní budovy, která měla v průčelí čtyři okna. Středem vedla z dědiny na dvůr chodba, z ní vedly dveře do bytu faráře, který se skládal ze dvou malých pokojíků. Fara měla velkou kuchyň a světničku pro hospodyni a dva pokoje s oknem na dvůr. Hospodářská budova fary měla prostornou půdu, sklep a pekárnku. V době života P. Výleta byla fara (i střechy na chlévech) už pokrytá břidlicí, na studni je už pumpa. Existovala už zídka z cihel a deskový plot okolo dvora, byly postaveny nové chlévy. Dvorek byl neveliký, na stodolu navazuje kravská stáj, plevník a chlévy pro černý dobytek. Na dvoře je vydatný pramen - studna hluboká 11 metrů s dobrou pitnou vodou. (Jde o vzácnost, protože v té době měly Paršovice pouze tři studny!) Za dvorem se rozprostírala zahrada o výměře cca 1 500 m čtverečních plná ovocných stromů a část byla vyhrazena na pěstování zeleniny.

V publikaci se věnuje zvláštní pozornost paršovickým kostelním zvonům:

„V období I. světové války musela naše farnost, stejně jako jiné, odevdat zvony k válečným účelům. Rekvizice zvonů probíhala v období let 1915-17. V roce 1915 se začalo s výkupem cínových předmětů a soupisem zvonů. Ačkoliv se pan farář Výlet snažil zvony uchránit a do soupisu zapsal poznámku o absolutní nutnosti zvonů pro naši

farnost, nepomohlo to. Lidé z paršovické farnosti nesli tuto ztrátu velmi bolestně, proto se pan farář František Výlet rozhodl na podzim roku 1920 opatřit zvony nové. Zajel do vítkovických oceláren a objednal dva ocelové zvony. První o váze 335 kg je opářen nápisem „St. Josephus 1920“ a druhý o váze 195 kg „St. Antonius 1920“. Dále měl pan farář v úmyslu později pořídit ještě třetí zvon o váze 650 kg, který by byl laděn v tónu c, aby zvony měly slušný trojzvuk a byly plnohodnotnou náhradou za odebrané bronzové zvony. Tento záměr se ale nepodařilo uskutečnit. Cena zvonů byla 13 713 Kč a byla kryta sbírkou mezi farníky. Nové zvony se poprvé rozezněly na Štědrý večer roku 1920.“

Tyto zvony zůstávají na věži paršovického kostela dodnes. Proto si P. Výlet zaslouží úctu nejenom paršovických předků, ale i současníků. Dokládá to i v publikaci uvedená báseň „Paršovské zvony“ věnovaná památce vacenovického faráře.

Požehnaný život P. Výleta byl završen v Paršovicích, ale započal ve Vacenovicích. Jeho rodný dům je mylně uveden pod číslem 23. Podíváme-li se do posloupnosti majitelů domů ve Vacenovicích (zpráva vypracována V. Holcmanem), zjistíme, že se jedná o dům číslo 45 b). Historik – amatér uvádí:

„Číslování domů bylo zavedeno v červnu roku 1771. Dnešní vysoká čísla domovní, promíšená hlavně mezi bývalými selskými domy a nízkými čísly jsou rozdělené půllány na čtvrtlány v letech 1850-80. Takto rozdělené domy se nejdříve číslovaly a.) b.). Teprve asi roku 1880 dostaly „běčka“ nová čísla. Původně byly na levé straně celolání grunty, na pravé straně půllání a na dolním konci za nimi po obou stranách grunty podsednické. Staré záznamy jsou psány vždy v tom pořadí, že se začínalo prvním domem při vstupu do obce od panského sídla (tj. 43. 44, 45 atd.).“

Jak jsem přednášela o práci kronikářky

Nedávno nás obě místní kronikářky, současnou obecní- tedy mě a minulou obecní a současnou farní- tedy paní M. Šimečkovou, oslovila ředitelka místní ZŠ Mgr. L. Lisá, zda bychom neudělaly dětem přednášku o práci kronikářky. Mám podivnou povahovou úchylku. Snažím se lidem vyhovět, aniž bych si dopředu rozmyslela, co to pro mě vlastně obnáší. Nu, od jisté doby už budu doufám chytřejší. Jsem kronikářkou už čtvrtým rokem a neustále se učím.

A tohle bylo velké poučení.

Paní ředitelka velmi moudře rozhodla, že se děti rozdělí do dvou skupin. První a druhá třída a zbytek. Já vyfasovala prváky a druháky. Nic proti. Děti jsou to roztomilé, ale ...

Mám dítě a dokonce školou povinné, leč povinné školou vysokou. A s tak malými dětmi nedojdu běžně do styku, a když už náhodou, určitě jim nepovídám o své funkci kronikářky. Tedy, zatím mě to nenapadlo. Sice jsem se pečlivě připravila, ale na některé věci se teoreticky připravit nedá. Třeba, že si člověk připraví spoustu čísel namalovaných na čtvrtkách papíru s představou, že děti během hovoru budou spolupracovat a tvořit letopočty a pak zjistíte, že většina z nich má ještě v číslech poněkud guláš. A jejich malé hlavičky ještě nedokážou pojmut pomalu ani slovo letopočet, natož tak letopočet 1228. Taky jim bylo úplně fuk, kdo to byl král Přemysl Otakar I., o velehradském klášteře ani nemluvě, ale trochu se chytaly na milotický zámek. Nejspíš je tam rodiče vodí stejně často, jako já kdysi svou dceru.

Nehovořila jsem jen o historii, ale např. tom, že zapisuji, co se v obci děje, že se to zapisuje do velikánské knihy, která váží 6 kilo a že taky chodím fotit na různé akce a pak ty fotky můžou vidět na internetu aj., jim bylo taktéž srdečně jedno.

Posloupnost majitelů domů č. 45:

„...v roce 1611 je zapsán jako první Zálešákovský (lán), rok 1656 je jméno majitele Matěj Měchura, rok 1670 zase Matěj Měchura, rok 1749 Jakub Křížka, rok 1775 František Wileth, rok 1820 Jakub Výlet a František Výlet.“

Z adresáře matriky zemřelých můžeme „objevit“ jména rodičů. Otcem P. Výleta byl František - čtvrtláník z Vacenovic, syn Františka, čtvrtláník z Vacenovic a Františky, roz. Hnilicové z Vacenovic. Jeho matkou byla Anna, dcera Vavřince Křištofa, podsedka z Vacenovic a Anny, roz. Fridrichové z Vacenovic.

S vděčností vzpomínejme na vacenovického kněze a poděkujeme za svědectví naplněného života ve službě druhým. I když přešla stovka let a místa působení P. Františka jsou pro nás vzdálená, chraňme si odkaz rodáka, pro kterého byl svatostánek trvalým zdrojem duchovní síly.

PARŠOVSKÉ ZVONY

„Paršovské zvony lkaly tak

z té věžní klece do oblak

a nesly velkou žalobu, když kladli jsme tě do hrobu.

Tys neslyšel je lkáti víc, vyhasly důlky zřítelnic

a smutkem zešeřelý chrám byl pustý, bez pastýře – sám.

Ten leží Chrámu u dveří ve hrobu teskném zášeři,

jej nebolí už žití trud, je zahalen v temno svatých hrud.

Však láska sem i proniká, kdekdo sem s pláčem utíká

a modlitbou se ret tu chví - toť mrtvých sladké dědictví.

A jaro až kraj navštíví se květům četným podiví,

co sneslo sem to Záhoří, jež o tvé lásce hovoří.

A ptáček píseň zapěje, z níž vzroste živá naděje,

že jaro máš už divných krás, jež neuvadne v žádný čas!

Zpracovala farní kronikářka Marie Šimečková

Když jsem zjistila, že celá moje osnova padla za vlast a uběhlo teprve 5 minut, byť ve třídě nebylo horko, opotila jsem se tak, že v deštném pralese bych nemohla být mokřejší.

Nejspíš mě osvětil Duch Svatý, když mě napadlo vzít na ukázkou Pamětní knihu vítání do života, kam už snad dvacet let maluji obrázky každému dítěti, co se u nás narodí. Musím říct, že krásně uběhlo skoro 30 minut, než jsme v knize našli všechny děti a ukázali ostatním, jaký že to mají u jména obrázek. Největší úspěch měl čáp a myšák. Ovšem nikdy by mě nenapadlo, že tím, že namaluji želvu, mohu rozplakat dítě. Trochu nám to komplikovaly děti přistěhované a tudíž narozené jinde. O tom, že zvlášť prváci často netušili, kdy se narodili, netřeba hovořit. Naštěstí tam byly hodné paní učitelky, které pomáhaly s daty narození a vracely zpátky do třídy ty, které to už přestalo bavit. To, že jsem jim na konec rozdala lízátko, doufám děti přesvědčilo, že těch 45 minut nebylo úplně ztracených.

No, nakonec jsem jim o práci kronikářky něco řekla, a i když jsem poněkud improvizovala, věřím, že teď už prváci a druháci budou přesně vědět, KDO je v obci momentálně kronikářkou. Ovšem jestli budou vědět, CO je kronikářka, je jiná otázka.

Na úplný závěr jsem vznesla dotaz, zda se chce někdo na něco zeptat a když se jedna holčička přihlásila, hlavou mi blesklo, že je to dobré, alespoň jedna se trochu „chytla“.

Chtěla jen vědět, jestli by mohla dostat místo zeleného raději modré lízátko. Jsou prý lepší. Doma jsem je zkusila a měla pravdu.

Lenka Svorová – kronikářka

PS: Paní Šimečková měla obrovský úspěch a vypadá to, že časem budeme mít v obci minimálně několik historiků, nebo alespoň kronikářů.

I. SVĚTOVÁ VÁLKA

Letos 28. června si připomínáme 100 let od události, která spustila jednu z nejničivějších válek v historii lidstva. Tou událostí byl atentát mladého Srba na arcivévodu a následníka trůnu. Arcivévoda a jeho žena onen atentát nepřežili a Rakousko-Uhersko jako odvetu vyhlásilo Srbsku válku. Řetězová reakce, která nastala, způsobila, že během měsíce byla Evropa ve válce. A posléze většina světa.

Nakonec se jí zúčastnilo 32 zemí. Bojovalo v ní asi 70 milionů vojáků. Zemřelo jich 8 a půl milionu. Asi 21 milionů bylo zraněno a téměř 8 milionů bylo zajatých, či nezvěstných. Tolik stručné statistiky.

Jak válka zasáhla Vacenovice, již popsal Ing. J. Rygar ve svých knihách a já bych jen doplnila několik informací z naší kroniky, jak je zapsal pan řídící učitel F. Barabáš. Byl to náš první oficiální kronikář a především učitel ustanovený obecní radou až v roce 1929, takže události popisuje zpětně a především z pohledu učitele.

Cituji: „V klidné práci plynul šk. rok 1914 ke konci, když německá rozpínavost a provokace vyvolala 28. června v Sarajevě násilný čin Srba Gavrila Principa na následníka trůnu Frant. Ferdinandovi d'Este a jeho choti kněžně z Hohenbergu. Žádný z našich venkovských lidí nepřičítal tomuto skutku nějak zvláštního významu. Zhrozili se, politovali, byli na zádušní mši – nu a dost.

Snad jediní učitelé pochopili dalekosáhlý význam této události. A bylo tomu tak. 27. července 1914 mobilisována první výzva rakouské armády a učitelé Rudolf Kostelecký, Bohumír Barák a Vojtěch Medek nastoupili vojenskou povinnost (R. Kostelecký se již nevrátil, zanechal po sobě ženu a tři děti).

Učilo se dál. Ve dvou třídách 237 žáků. V I. tř. 70 a ve II. tř. 167 žáků. Avšak jaké to bylo vyučování! Bramborové prázdniny, sbírání ostružinového listí vojákům na čaj, pletení kuklí, nátepniček, ponožek, vypomáhání starších dítek při polních pracích, když otcové platili daň z krve.

Přece však na zimu škola se zaplnila, neboť matky raději poslaly své dítko do školy. Proto poslala sem okr. šk. rada dočasně učitele Eugena Macharáčka. Však dlouho zde nepobyl. Již 15. března byl povolán a v roce 1917 zemřel tuberkulosou ve Rjece.“

Že to učitelé neměli jednoduché, o tom svědčí další zápis. Museli poslušně sloužit, ať chtěli, či nechtěli.

„Dále učitelstvo bylo nuceno ke všem patriotickým úkonům: soupisy osevných ploch, odhad sklizně, spravedlivě vyplňovat revisní archy, pracovat v různých komisích, ohlašovati nepřistojnosti, probuzovat k nadšení, tlumit a uklidňovat nespokojenost. Kdo tak u učitelů činil, byl c. k. úřadům a panu c. k. Inspektoru Jos. Okounovi milý, byl na svém místě unentbehrlich (nepostradatelný). Kdo však ne, šel se signem p. v. (politisch verdächtig - politicky podezřelý) na vojnu.

Není divu, že když Rakousko-Uhersko, aby mělo na válku, ždímalo hlavně obyčejný lid tzv. Válečnými půjčkami, byli to především učitelé, kteří byli nuceni chodit od domu k domu a vybírat. Celkem těch půjček během války bylo 8. A nebyly to malé částky. Vybralo se např. 76400 K, 59000 K a ta poslední 20000 K. Každý dal, co mohl, možná i víc, za příslib brzkého návratu svých synů, mužů, otců.

Pan učitel Barabáš se zmiňuje o životě zdejšího lidu v době války. „Byly to doby těžké. Věřilo se mýdlové bublině, že než se na jaře obilí zazelená, bude po válce. Jenom ty zprávy z bojišť omračovaly. Ten raněn, ten mrtev, ten v zajetí. Zbylí doma dřeli do úpadu, aby mohli dostat všemu co po nich žádáno. A musím říct, že bez nějakého zvláštního odporu odevzdávali vše. Tak poctivě, že i největší rolníci neměli co jíst. Ženské sháněly obilí a mouku široko daleko, jen aby děti nasytiti mohly. Jak známo zrekvírovalo se vše. Nejhůře bylo s dobytkem, neboť nebylo čím obdělávat pozemků. Nejhůře to odnesly školní dítky. Poslední tři školní roky (6., 7. a 8.) do školy nemusily, ničemu se nenaučily, známek z vyučovacích předmětů nedostaly a dnes šmahem přicházejí a chtějí propouštěcí vysvědčení. Bylo zle, ale už se na to zapomnělo a divno, že se právě zapomnělo na to zlé. Čas všeohojící zahojil všechny bolesti i takové, které se zdály

nepřežitelné. I ty bolesti duševní přebolely. Jen vzpomínky, a divno, velice divno, vzpomínky veselé zůstaly.“

Jednu z těchto vzpomínek tady uvádím. „Zdejší občan Jan Jašík také musel jít hájit tělem a krví svojí nakloněný trůn habsburský. Byl v zadních vojích a dostal se až do Bělehradu. Dostal se do styku s tamními obyvateli, domluvili se jakž-takž a při víně to “nepřátelství” k Srbům. Jašík ještě teď rád zpívá a jak by nezpíval při víně v kruhu slovanských bratří. Zpívalo se, zpívalo, až pojednou zazpíval písničku, pro kterou jen náhodou ušel šibenici, písničku končící refrénem: „My chceme svobodu slovanskému národu a my nikdy nebudem Němcům pod nohů. Bylo po zpěvu, když do hospody vešla patrola a vojáky odvedla.“ Pan Jašík měl štěstí, protože velitel ho potrestal jen třídenním kasárníkem.

Když jsme u toho zpěvu: vzniklo mnoho vojnových písní a vojáci si ze zákopů přivezli i jednu, která pojednává o bojích na italské frontě.

Já ji znám v podání skupiny Echt a při jejím poslechu jsem si uvědomila, že statistiky, jakkoli děsivé, nedokáží přiblížit válečné hrůzy, tolik jak jedna písnička.

*Slunce už zapadá za hory černý
do zákopů táhnou davy nesmírný
z jedny strany Alpiny
a z druhý padají miny
tak začala vojna na Itálii*

*A když jsem na vartě půl hodiny stál
nepřátelskej útok náhle započal
šrapnely tam lítaly
a kamarádi padali
smutná podívaná na ty raněný*

*Ten prsten, co nosím na levý ruce
odevzdejte prosím moj panence
a vyřídte jí na stokrát
že nespátřím jí vícekrát
oči mi vypálil italskej granát*

*Psal jsi kamaráde domů psaníčko
stačil jsi jen napsat, drahá matičko
psaní už je dopsáno
tvou krví podepsáno
na italský frontě v pět hodin ráno*

*Do zákopů padá tiše bílej sníh
ze zákopů slyšet nářek raněných
jeden nohy zlámaný
a druhej oči spálený
třetí prosí kamaráda o doražení*

*Zapomněl snad na nás Pán Bůh vesmírný
ze zákopů táhnou řady prořídly
a měsíc když se rozzáří
a bojiště nám ozáří
mrtvej m kamarádům svítí do tváří.*

Závěrem bych jen chtěla poznamenat, že z Vacenovic odešlo bojovat téměř 200 mužů a téměř 50 se jich nevrátilo, či zemřelo na válečné útrapy. Je to strašné číslo, uváží-li se, že tehdy žilo ve Vacenovicích asi 1300 obyvatel. Odhaduji, že každá čtvrtá rodina někoho ztratila. Jejich jména jsou na věčnou památku vytesána v mramorové desce v milotickém kostele a na pomníku padlých ve Vacenovicích před OÚ. Doufám, že už nikdy žádný takový pomník u nás postavený nebude.

I když od I. sv. války uběhlo dvacet let a přišla druhá válka, ještě ničivější. V devadesátých letech se v Evropě opět bojovalo a dnes se bojuje zas. A to mluvím jen o Evropě.

Ale zpět k historii. Důsledky války byly nejrůznější, ale pro nás nejzásadnější bylo, že došlo k rozpadu Rakouska-Uherska a tím pádem k vzniku samostatné Československé republiky.

Ukončila bych to opět slovy F. Barabáše: „Válečný moloch se zhroutil, nepřírozený konglomerát rakousko-uherský se rozpadl a na jeho troskách se vztyčily dosud ponížené a utlačované národy své prapory vlastní svobody a neodvislosti.“

Lenka Svorová- kronikářka

Sto let od vypuknutí I. světové války

Velká válka se rozhořela v létě roku 1914 a během jednoho měsíce se už urputně bojovalo v celé Evropě, následně se konflikt rozšířil na území Afriky a Asie. Válečnou hrůzu zažívaly i vacenovské rodiny. Dvě stovky mužů, včetně 18 letých chlapců, bylo posláno na světová bojiště a v průběhu čtyř let na nich našlo svůj hrob 44 z nich. Ještě v roce 1919 zemřeli v rodné obci čtyři muži na následky válečného utrpení a strádání.

Sto let od rozpoutání krveprolití je dlouhá doba a pamětníci nežijí. Po vacenovských vojácích zůstaly jen několika generacemi v myslích přechovávané vzpomínky, zažloutlé fotografie nebo Feldpostkarty. Dostal se mně do rukou pietně uchovávaný balíček lístků polní pošty: rodinná památka na účastníka I. světové války pana Simeona Novotného (8. 2. 1880 – 28. 5. 1971).

Pan Simeon Novotný narukoval do Krakova a zanechal ve Vacenovicích manželku Alžbětu (17. 3. 1883 – 22. 7. 1973) a tři děti. Prostřednictvím milockého a krakowského hraběte mohla za vojínem Simeonem do Polska v roce 1915 přijet jeho mladá žena (pan Novotný v době míru zodpovědně pracoval na milockém zámku např. při náročné údržbě parku, zajišťování panských honů apod.). Paní Alžběta vycestovala na základě své fotografie, na jejímž rubu bylo razítko okresního hejtmanství Kyjov a prohlášení radního obce Vacenovic Josefa Grufíka, který v němčině potvrzoval její totožnost.

Postkarty – připomínající dnešní korespondenční lístek – neposkytovaly mnoho místa pro psaní. Zprávy od pana Novotného jsou obsahově velmi podobné a většinou se zachovaly lístky z posledního roku války. Pouze jedna „italská karta“ (z Verony) je bez osobního sdělení. Je to vlastně předtištěný „pohled z fronty“, kde mohou vojíni všech národností v několika jazycích svým blízkým oznamovat: „Jsem zdravý a mám se dobře.“

Pozdravy rodině pana Novotného zpravidla začínaly slovy: „Moje drazí milovaná manželko a moje drahé děti a mamičko. Přijmíte můj srdečný pozdrav a moje vřelé políbení. Já su zdravý. Su ešče na místě, ale jak se mě daří, to vám nemožu psat, až dá-li nám to Bůh všemohoucí dočkat, tak vám všecko povím, jak sem sa zde měl. (To víš, moje srce, že bych něco potřeboval, ale vás nemožu obtěžovat, poněvač vím, že sami nic nemáte).“

O hrůzách bojů pan Simeon nepíše. Pouze podle místa odeslání postkarty se dá zjistit, kde je zažíval. Psal domů ze špitálu v Uhrách, z italského zajetí, z Ruska nebo na konci války píše z Českých Budějovic. Odmlčel se, když byl vlakem převážen na neznámá místa nových bojů (osmi nebo devítidenní vojenské transporty).

V několika lístcích prosí o hrubý nebo malý balík chleba nebo jiného jídla na přilepšenou. Rodině oznamuje, že se dá někde sehnat „štridla“ chleba za 30 korun, ale nic jiného. Někde zase chyběl i ten chleba, i když peněz bylo dost. Že zakoušel na frontě hlad, prozrazuje i jeho krátká zpráva určená manželce: „Zandi do Domanína, kamarád dostal orláb z vojny, ať mě vezne malý balík (sýr, máslo nebo co možeš poslat)“. Pan Simeon musel unést nejenom trýzeň války, ale také bolestnou odloučenost od rodiny. Oddané ženě a pečlivé matce píše: „Kdo posékl lúku, kolik máte artepí, kdy ste seli?“

Z dalšího textu vnímáme jeho bolest nad tím, že nemůže být platným hospodářem – nezajišťuje rodině živobytí a tíha odpovědnosti leží jen na manželce: „Na pomoc si zavolaj kmotra Dobša, druhý Ti

Simeon Novotný se ženou Alžbětou a jejich dětmi

tak žádný neporadí.“ Z jiné postkarty se dovídáme, že zaslal do Vacenovic nějaké peníze na nákup vozu. Dojemné jsou řádky, když pan Novotný reaguje na sdělení z domova o tom, jak na něj vzpomínají jeho děti. Syn Martínek prý volal: „Tatíčku, podte dom. Mařenka zasěj nechává oběda, aby poslechla mamičku a ze všeckýma ide na trávu.“ Otec-voják proto zasílá své manželce lístek, ve kterém ji nabádá: „Okříkaj jich, aby si moc nebrali, ať sa nestrhajú, sú ešče moc mladé!“

V průběhu války zemřela panu Novotnému matka, ale telegram na frontu nepřišel. S velkou láskou na ni vzpomíná a dodatečně jí prosí za odpuštění, v čem jí ublížil. Pod vlivem této události a z pocitu trvalého ohrožení života píše krátce na jedné postkartě: „Všecek majetek odevzdávám Tobě, jako věrné manželce, dělaj tak, abys žádné dítě neošidila, vsecky sú naše, tak vseckým stejný díl.“

Vojín Simeon často prosí svou ženu alespoň o pár řádek, aby měl kontakt s domovem. Když se dovídá, že: „ve Vacenovicích pomrzla rěz, turkyň ani proso néni na seti“, tak píše: „Tá bída tú válku dokončí. Mám špatný oblek a bude zima. Mám strach, jak to přežiju, košele nemám žádná a zde nic nedostanu. Už bych si aj koupil, ale žádný neprodá, poněvač každý má jednu na sobě a více nemá.“ Z vojenské korespondence se dá vyčíst, že na konci války se chtěl pan Novotný dostat ze špitálu v Uhrách do Kyjova nebo do Bzence. Každý jeho lístek vždy končil slovy: „S Pánem Bohem vám dávám, na šťastné zhlédání, váš věrný otec.“

Pan Simeon se začátkem roku 1919 vrátil z hrozné války domů a mohl se v kruhu svých blízkých „v pokoji dožít“ vysokého věku 91 let. U jeho hrobu se mohou modlit další generace rodiny Novotných.

V milotickém kostele visí mramorová deska se jmény obětí I. světové války s tímto doplňujícím nápisem:

„Ve válečných letech 1914 – 1919,
kdy mocní tohoto světa se rvali...
jako oběti vášně a zloby lidské...
V předčasný hrob padli vojínové,
jejich jména vepsána jsou v tyto desky...
na paměť budoucím.“

Matičko Boží, Maria, Bráno nebeská...
račiž jim vyprositi vstup do lepší vlasti, než jakou měli na zemi.“

Farní kronikářka Marie Šimečková

NĚKOLIK VZPOMÍNEK NA KONEC II. SVĚTOVÉ VÁLKY VE VACENOVICÍCH

Blížící se 70. výročí konce druhé světové války vyvolává u jejich účastníků řadu vlastních i cizích vzpomínek na to, jaké to bylo tenkrát ve Vacenovicích. Těchto přímých účastníků bohužel již hodně ubylo a s nimi i jejich zážitků. Dovolte mě proto, abych mohl tímto svým příspěvkem připomenout kousek tehdejšího života roku 1945 v naší obci.

V dubnu roku 1945 se z jihu postupující fronta nebezpečně přiblížila k Vacenovicím. Tehdejšími úřady byl nařízen svod všech koní v obci a vybrané kusy byly ihned odvedeny pro nasazení k německému vojsku. Bolestné to bylo pro jejich majitele, kteří se zbavili svých koní. Byla to součást jejich života, nejspolehlivějších pracovníků v hospodářství. Nebyly nouze o slzy, nejen hospodářů, ale také jejich žen a dětí.

Poněvadž v obci ještě žilo mnoho účastníků první světové války, kteří měli jasnou představu, jak může válka vypadat, vznikl nápad, jak předejít možným ztrátám na životech tím, že se vybudují v blízkém lese za Hantály dřevěné bunkry, které poskytnou větší ochranu pro civilní obyvatele, zejména ženy a děti. Ihned bylo započato s prací a v krátkém období 2-3 dnů byla těchto bunkrů postavena, s příslušnými instrukcemi, celá řada. Asi po dvě noci byly také tyto bunkry použity. Pak se ale objevil názor, že tyto bunkry by mohly být považovány za zařízení partyzánské skupiny a situace by mohla být pro jejich účastníky katastrofální. Byly proto rychle opuštěny

Situace se dále zhoršovala, fronta pokročila až na okraj Ratíškovice. Ocitli jsme se na těsném frontovém zázemí. Do obce se přisunuly dělostřelecké německé baterie, jejich palebné postavení bylo po pravé straně tehdejší cesty do Ratíškovic, tam kde končí nynější zástavba. Jejich palba byla jen rušivá, zřejmě v důsledku nedostatku munice. Prozíravější hospodáři urychleně prováděli (již bez povolení) porážky prasat, ti, kteří se báli, se jich později stejně zbavili konfiskací nebo krádežemi rumunských vojsk. Maso ze zabíjaček bylo však třeba ukrýt, nejlépe po nasolení zakopáním na vhodné místo.

V lihovaru Milotice byly zásoby lihu, který neušel pozornosti nejen ubytovaných německých vojsk v obci, ale také místních obyvatel. Vznikl nápad, že tato zásoba lihu může být nebezpečím v pro požár celého objektu a bylo by nutné, tento skladovaný líh (nebyl to metanol!) někam přemístit. Za asistence německého strážného si místní obyvatelstvo chodilo do lihovaru s menšími a většími vhodnými nádobami a tuto zásobu postupně snižovali. Tuto událost také uvádí kronika obce Milotice tímto záznamem: Německé vojsko nechalo zúmyslně ve zdejších lihovaře 133 hl lihu, který byl

příčinou zastavení útoků a snad i couvnutí ruské armády. Někteří občané nosili plné putny a demižony domů a pak to prodávali nebo vyměňovali vojákům za hodinky, boty a jiné věci. Někteří se pořádně napili a byli veselí, na frontu si ani nevzpomněli. O této akci se dověděli i ve Vacenovicích a strýc Křížka spolu s otcem, jako bývalí vojáci, nemohli toto nechat bez povšimnutí. Naložili na trakař 120 l sud a vydali se do Milotic. Byli již mezi posledními, v Ratíškovicích se bojovalo a při zpáteční cestě jim, dle jejich vyjádření, již litaly kulky kolem uší. Náklad však dovezli k nám a byl podle znalosti válečných zvyků bezpečně ukryt zakopáním tak, aby v případě potřeby, která se předpokládala, mohlo být menší množství odčerpáno košťátem.

18. duben 1945 se zapsal jako den, který byl po celou dobu toužebně očekáván. Ráno nás otec vzbudil se slovy „už jsou tady“, a hned jsme měli možnost vyběhnout ven podívat se co se děje. Němečtí vojáci během noci zmizeli a v ulicích bylo plno ruských vojáků. Na prostranství před Julínkovou hospodou se šelha Synkova dechová kapela, která bez ohledu na okolnost, že německé vojsko bylo ještě v lese Okorály, vesele vyhrávala. Místní legionáři z první světové války se dostavili ve svých uniformách a skandovali hesla, za která by byl ještě před několika dny v době německé okupace trest smrti. Radost byla ohromující natolik, že jsme přehlédli, že jsme byli ještě pořád součástí fronty, i když již na druhé straně. Zadní část ustupující německé strany se pak zastavila za Skoronicemi, Vracovem a Bzencem, tato místa byla zaminována a byla příčinou mnoha těžkých úrazů a smrtí místních obyvatel.

Byli jsme nešťastní z nedostatku koní, kterých bylo nutně potřeba k jarním pracím. První příležitost se naskytla, když náhle zastavil ruský kozák s koněm s prosbou o napití vody. Bylo mu vyhověno a dostal navíc i něco k jídlu a ostřejšího pití. Bratr Josef se učil během války rusky, takže beseda se dostala až k těžkostem po konfiskaci našich koní německým vojskem. Dotyčný kozák pochopil naši situaci a vlivem dobrého pohoštění nám nabídl pomoc ve formě svého koně za „vodku“ vyrobenou z lihovaru Milotice. Jednání o výměně koně za butylky „vodky“ pokračovalo dále i za sedlo a nakonec i za jeho samopal, který jsme sice nepotřebovali, ale pro dobrý obchod jsme ho vzali. Odešel pěšky, bez sedla a zbraně s dohodnutou výslužkou. Kůň byl sice krásný, ale pamatoval zřejmě lepší podmínky, poněvadž k tahu jevil odpor a musel si zvykat na místní skromnější podmínky.

Vzpomínek bylo mnoho, namátkou jsem vybral několik smutných i veselejších. Nejvíc potěšitelné ale je, že uplynulých 70 let uplynulo v našich krajinách bez války, což bylo v minulých stoletích výjimečné. Přejme si, aby již nikdo v budoucnu nemohl podobné vzpomínky psát.

Ing. Ingr Blažej

Dárcovství krve

V současné době jsou dárci krve přímo evidováni transfúzní stanicí a podle potřeby krevní skupiny jsou dárci vyzváni k odběru. Ve Vacenovicích se tímto způsobem organizuje společný odběr krve pod „záštitou mužského sboru“. V sousedních obcích se dárci případně spojí se členy jiných zájmových skupin a výzva k dárcovství se realizuje pod heslem: „Daruj krev s hasičama, Daruj krev s kuželkářama“. Samozřejmě, že jsou u nás i dárci (převážně studenti), kteří tuto službu poskytují i neorganizovaně.

Uvedený způsob dárcovství krve probíhá více než deset let. Ale co mu předcházelo? Na otázku nám může zasvěceně odpovědět paní Božena Lungová, která je zasloužilou členkou ČČK od roku 1954 a má šedesátileté zkušenosti nejenom s dárcovstvím. Vzpomíná, že od roku 1966, jako referentka pro bezplatné dárcovství krve, pravidelně organizovala společné odběry. Kyjovská transfúzní stanice dávala instrukce a po domluvě se zdravotním střediskem v Miloticích, které zajistilo zdravotní prohlídky, obcházela domy

(„pucovala klučky“) a hledala dobrovolné dárci krve. Zabezpečila obsazení přistaveného autobusu, který byl doplněn i dárci z Milotic. Dvakrát do roka odjíždělo do kyjovské nemocnice 35 – 40 „dobrodinců“. Tyto „spanilé jízdy“ vytvořily veselé společenství, což dokládá přiložená fotografie z 80. let minulého století.

Úsměvy těchto pamětníků-dárců naznačují, že se brzy zapomnělo na „vpichy jehly“ a naopak se drtivá většina těšila na následné „doplnění tekutin“. Při této příležitosti je nezbytné připomenout (již zemřelého) pana Tomáše S t r a t i a, který všem bezprostředně po „zákroku“ dodával „sílu štamprlů slibovice“. Čekání na odvoz domů zpravidla vyplnila příjemná návštěva kyjovské Budvarky a Vacenovice pak dárci slavnostně uvítaly „vyhráváním“ z obecního rozhlasu. Pravdou je, že mnoho dárců pokračovalo v „posilování organismu“ a používalo i domácích služeb „ozdravných“ zařízení. Svou „strategickou pozici“ měla Letochova hospoda.

Paní Lungová s vděčností vzpomíná na nejstarší dárci krve: pana Antonína Rybu (roč. nar. 1926) a bývalou zdravotní sestru paní Annu Neduchalovou (roč. nar. 1930). Ale i dnešní doba má jednak

Dárci krve

hodně prvodárců, ale i těch, kdo obdrželi za několikanásobné odběry krve plakety: bronzové (za 10 odběrů), stříbrné (20 odběrů) a zlaté (40 odběrů). První žena, která obdržela zlatou plaketu, byla paní Ludmila Vacenovská. Za 80 odběrů krve si vysloužili Zlatý kříž ČČK 3. třídy pan Zdeněk Novotný a Antonín Lunga. S úctou vzpomí-

náme na předčasně zemřelého pana Aloise Křížku (č. d. 48), který se stal – za více než 100 odběrů – mimořádným a zaslužilým dárcem krve.

Děkujeme všem obětavým, kamarádkým, nezištným a veselým dárcům krve za jejich přátelské služby potřebným.

Zpracovala: M. Šimečková

S námi se nenuďte, pojeďte na rehabilitační pobyt

Už třetím rokem jezdí členové naší základní organizace SZPO společně na týdenní rehabilitační pobyt. Letos jsme si zajistili pro 44 osob hotel Bystré v Bystrém u Poličky. Vyjeli jsme v neděli 1. 6. 2014 ráno a s menšími přestávkami přijeli nejprve na poutní místo Koclířov, které je sídlem Českomoravského Fatimského apoštolátu v ČR. Mši sv. jsme nestihli, ale prohlédli jsme si jak kostel sv. Jakuba st a sv. Filomeny, tak i kostel sv. Alfonse a P.M. Fatimské. Nahlédli jsme i do poustevny, v níž je dnes uctívána P.M. Fatimská. Kolem je v ambitech křížová cesta s kamennými reliéfy, na kostele náhrobní deska s postavou rytíře v brnění. Na rekonstrukci křížové cesty se podíleli i odsunutí Němci. Kolem kláštera u kostela sv. Filomeny jsou zahrady, fatimský Anděl i děti. Takže jsme všechno prohlédli, v kostele vykonali menší pobožnost a zavítali také do restaurace a prodejny devoncí. Zakončili jsme nákupem poutních oplatků, kafička a k němu třeba pořádný štrúdl. Je zde pěkná vysočinská krajina, kopce i údolí, kterými projíždíme do našeho dočasného bydliště – do Bystrého. Tady na nás čekají s dobrým obědem, po kterém se ubytováváme. Pěkné, prostorné pokoje, každý vlastní sociální zařízení. Jsme po třech, po čtyřech, ba i po osmi v apartmánu, samozřejmě manželské páry samy. Po vybalení jdeme někteří prohléd-

nout okolí, někteří vyzkoušet místní bazén, bezva voda 29 °C teplá. Večer unaveni uléháme a těšíme se na další dny. Provedeme rozpis masáží, pedikúry, manikúry i kosmetiky tak, abychom se všichni vystřídali. V pondělí nikam nejdem a tak se porozhlédneme po okolí. Hned naproti máme velký a vysoký kostel se dvěma věžemi, za ním škola a radnice, hned blízko obchod Coop i cukrárna a domácí masna s uzeným a škvarky, které voní až na ulici. Tak málokdo odolá. Na procházku jdeme přes potok do zámeckého parku s mnoha kvetoucími keři, kolem zámku, ve kterém jsou umístěni postižení a mají zde i chráněné byty. Co nás mile překvapilo, že všichni Bystrovští, ať staří či mladí nebo ti postižení, nás zdraví. Konstatujeme, že u nás tak tomu není, i když se v dědině skoro všichni známe. Domluvíme si prohlídku kostela s místním kronikářem, který nás vyvede k varhanám a po 99 schodech až nahoru do věže, ze které je pěkné podívání na všechny strany kraje Vysočina. Hledíme z výšky na strom z filmu Všichni dobří rodáci známý především scénou, kdy rodáci zmoženi alkoholem spali pod tímto stromem při východu slunce. Celý tento film se zde natáčel. Po večeri se sejdem ve společenské místnosti, kterou nám personál připravil, obsluhují nás i tady, půjčí pohárky a tak popijíme domácí zásoby a zpíváme a povídáme téměř do půlnoci. V úterý vyjíždíme na výlet do Litomyšle. Je to krásné město, s mnoha památkami, kostely, krásným náměstím v čele se sochou B. Smetany. Nejdříve jdeme na prohlídku zámku a věru je

na co se dívat. Na nádvoří zámku už stavějí lešení na Smetanovu Litomyšl. Ještě se projdeme náměstím, nakoupíme různosti, stavíme se na výborném kafičku (k němu „povidlnák“) a pak už zase domů k večeři. Někteří do bazénu, večerní procházky jsou také fajn, počasí nám přeje, není ani horko, ani neprší. Další den po bazénu, masážích a obědě jedeme na Zelenou horu, do Žďaru n. Sáz. a Nového Města na Moravě. Chyba zle, všude objízdky a rozkopené cesty, pan řidič „frfle“, že: „No, UNESCO, ale tam jezdíte jen vy!!!“ Pak tam trefíme a užíváme si pěkného výhledu na město Žďár a těšíme se na prohlídku poutního kostela sv. Jana Nepomuckého, který se stal symbolem legendárního svěťce a geniálního stavitele Jana Blažeje Santiniho. Do Žďaru jsme se nedostali, prý je tam náměstí rozkopené, tak jedeme do Nového Města na Mor. Obcházíme na náměstí kolem dokola kostel sv. Kunhuty. Kostel je největší galerií sgrafit novoměstského rodáka Karla Němce. Inspirací pro tento úkol mu byly biblické postavy, příběhy z jejich života nebo milénium výročí smrti svatého Václava. Karel Němec vyzdobil i vnitřní prostory kostela. Zde upoutá pozornost návštěvníků sgrafito České nebe. Nejstarší částí kostela je gotický presbytář z konce 14. století, později přibyla nová jižní sakristie, severní přeměněna na tzv. Černou kapli. Ještě si neodpustíme káfé a zákusek v cukrárně, nakoupíme ovoce, hlavně jahody a domů. Dnes po večeři jdeme na mši sv. do místního bysterského kostela zasvěceného sv. Janu Křtiteli a který je údajně nejstarším poutním místem Panny Marie Karmelské u nás. Původní stavba pocházela asi z 12. století a prošla několika úpravami. Při mši sv. nás kněz vítá jako poutníky i turisty a nám je tu moc dobře. Pak nám to nedá a zase posedíme u vínečka, Marijánky se seznámily s režisérem Vojtěchem Jasným, který v Bystrém bydlí, a přivedly ho na naše posezení. Nalévaly mu slivovičku, kterou zapíjel vínem a pak už si poroučel, abychom mu zpívaly. Tak jo, nasadíme „Sloboděnka ide, aj čo je ma po něj...“ A pan režisér zpívá na plné pecky s námi. Ve čtvrtek máme na pořadu město Poličku s jeho trhy a pak hrad Svojanov. Dominantou města je kostel sv. Jakuba, v jehož věži se narodil a část svého dětství prožil hudební skladatel Bohuslav Martinů. Do dnešních dnů se dochovaly městské hradby zpevněné 19 věžemi, s ochozem místy přístupným veřejnosti. Hradby v délce 1220 m obepínají celé historické jádro. Na náměstí stojí jeden z nejkrásnějších mariánských sloupů v Čechách a barokní radnice.

Hradby chtěly prozkoumat i naše dvě kolegyně a zabloudily. Ostatní si užívali trhů na náměstí, tam si koupili laciné boty, tam šálu, dokonce česnek či nektarinku. Pokračujeme v jízdě na hrad SVOJANOV. Nahoru se řidič bojí, tak šlapeme 600 m ke hradu a pak ještě schody a další schody až na ochoz ve věži. Opět krásné podívání na krásné okolí. Už se zase těšíme na večeři a společné sezení. Dopijeme, co zbylo, zajíme dobrým uzzeným či škvarky, které jsme si nakoupili a zítra po snídani odjíždíme. Zabalíme kufry, odvezeme k autobusu před kostelem a po společném rozloučení s personálem hotelu klasičkou písní „V dobrém sme sa zešli ... podruhé zas dojdem“ nasedáme do našeho autobusu. Jedeme kolem Vířské přehrady, tak nás pan řidič vysadí na malé silničky pod přehradou a šlapeme kolem řeky Svratky, jejím údolím až pod přehradu. Nahoru nás nepustí a ani si po schodech netroufáme, tak se pomalu vracíme k autobusu. Poslední naší zastávkou je hrad PERNŠTEJN. Někteří si koupí vstupenku jen do hradního nádvoří (kaple, hladomorna, výstavy, bydlení služebnictva apod.), čtrnáct lidí si zakoupilo vstupenky na II. okruh tj. „z věží do knihovny“. Procházíme sály, obrazárnou, točitým schodištěm přes spojovací můstek do věže 4 ročních období a zpět do knihovny a přírodovědných sbírek. Když vycházíme z hradu, ze svatební síně vycházejí svatebčané a tak se rychle zeptáme na jména ženicha a nevěsty s dovolením a už zatahujeme svatebčany písní „Či je to svatbička, či je to veselí.....“ Když použijeme jména ženicha a nevěsty, ti na nás jen kulí oči. A všichni si to natáčejí. Výslužku jsme nedostali a pospícháme, aby nám autobus neujel, mnozí z našich seděli jen dole na nádvoří a popíjeli kafičko či pivičko. Sjedeme autobusem pár metru dolů a už nás vítá další restaurace „Pod Pernštejnem“, kde jsme si telefonicky objednali poslední oběd. Pochutnáme si, ještě pití, někteří zmrzlinu a vyjíždíme k domovu. Kus před Brnem nás chytá objízdky, a pak z Brna až do Slavkova jedeme krokem, poněvadž před Slavkovem je bouračka. Už se těšíme domů, ale zároveň se někteří ptají, kam pojedeme za rok. Takže konstatuji, že všem se náš výlet líbil, užili jsme si bazénu, masáž, výletů i společného setkání a povídání, poznali jsme nová místa, na která se už asi nedostaneme. Je nám spolu dobře. Ještě poděkování patří našemu panu řidiči, Stanislavu Novákovi st., který nás spolehlivě dovezl tam, na výlety i domů. Takže na shledanou příště a pojedte s námi.

Za SZPO Vacenovice – Marie Měchurová

ROK V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Loučíme se školním rokem 2013/14, který jsme společně s dětmi i rodiči prožili v pěkně opravené mateřské škole.

Mateřskou školu navštěvovalo 81 dětí, z toho 25 odejde do základní školy. Na příští školní rok bylo přijato 26 nových školáčků.

Vždycky na konci roku pozorujeme nejvíce rozdíly mezi dětmi, které odchází do školy a mezi těmi mladšími a těmi kteří teprve nastoupí a říkáme si: „To byly šikovné děti, teď nám odešly a zůstaly jen ti malí, kdoví, jak to bude příští rok.“ Ale po své dlouholeté praxi můžu říct, že zase příští rok půjdou školy šikovné děti a zůstanou ti malí, kteří dozrají na školáky a tak se ten koloběh opakuje jako všechno ostatní v běhu života.

V naší mateřské škole s dětmi pracuje 6 učitelek, z toho tři mají vysokoškolské vzdělání, jsou to ředitelka Květoslava Malá, Kateřina Kordulová, Denisa Mikulicová, ostatní učitelky mají odborné pedagogické vzdělání a jsou to Irena Fejfarová, Milena Dobešová a Marie Příkladská. O zdárný chod školy pečují dvě provozní pracovnice, školnice paní Andrea Příkladská a uklízečka Radka Šuralová, ty jsou pravou rukou paní ředitelky a učitelek. Musí být připraveny na pomoc při všech nehodách, které nás každodenně potkávají od rozlitých čajů a polévek až po ty větší, které se nám občas také přihodí. Aby i naše bříška byla spokojená, se starají pracovnice školní kuchyně, vedoucí ŠJ Jana Grufíková, vedoucí kuchařka Věra Křížková a její pomocnice Eva Bařáková, Blažena Hajduchová a Františka Chvátalová. Tyto zároveň vydávají obědy ve školní jídelně.

Den země

Letošní školní rok jsme se zaměřili na ekologickou výchovu, založili jsme maličký chov zvířátek a zvířátkům se u nás líbí a děti se o ně pečlivě starají. Musím poděkovat rodičům, kteří nám přispívají krmením i podestýlkou.

V rámci eko jsme navštívili několik chovů zvířat, byli jsme např. u koníka Faně, jehož majitelka paní Irena Šťastná nám předvedla, jak koně žijí a co k životu potřebují. Také jsme si zasoutěžili a mohli si vyzkoušet pravé koňské sedlo.

Děti také potěšila návštěva u Blahůškových housátek a také u malého ohočeného vepříka u p. Růženy Štátné. Přínosem pro děti byla také návštěva včelaře a vycházka ke kůzlátkům u Vojtíška Zmeškala. Vyjmenovala jsem jen část z našich aktivit, kterými jsme chtěli dětem obohatit jejich pobyt ve školce, aby je to u nás bavilo a rády sem chodily.

Nemohu zapomenout na vaření pro naše důchodce, kteří se pomalu stali také malou součástí mateřské školy, a věříme, že jim u nás chutná, protože jich neustále přibývá. Také díky tomu, že některým z nich oběd dováží pracovníci obecního úřadu, za což jsou jistě důchodci vděční.

Velmi bych chtěla poděkovat zástupcům obecního úřadu za podporu a výbornou spolupráci. Nemohu opomenout také pracovníky pracovní čety, kteří nám hodně a vždy s ochotou pomáhají s pracemi, které my „samé holky ve školce“ nevládneme.

Ráda připomenu dobré vztahy a společné akce se základní školou, které napomáhají dobré přípravě a adaptaci dětí na školu. Pro dobrý chod mateřské školy jsou nutné i dobré vztahy s rodiči dětí.

Přejeme si, aby byly spokojeny nejen děti, ale také jejich rodiče, všem chci poděkovat za účast a podporu na školních akcích, rodičům předškoláků za dobrou spolupráci, ať mají ze svých školáčků jen radost a s ostatními se těšíme na společně prožité dny po prázdninách. Všem přeji pohodové a krásné léto a po prázdninách hurá do školky.

Mgr. Květoslava Malá, ředitelka MŠ

Den země

Dětský krojový ples

Olympiáda

Třída Berušek

Olympiáda

Pečeme milostě

Šicí dílna

Výlet zoo

Rej čarodějnic

Výcházky vesnicí

Ve škole

Svátek matek

Konec roku

Konec roku

Letem světem ze základní školy

*Haló, haló, volám dětem,
kdo chce s námi letem světem procestovat Zemi?
Jak a čím se cestuje? Za chvíli se startuje...*

Tímto úvodním mottem naší květnové akademie s názvem *Letem světem* jsme zakončili celoškolský projekt *Cesta kolem světa*. Akademie byla věnována maminkám a vůbec celým rodinám ke Dni rodin. Byla plánována přesně 16. května, ale nepříznivé deštivé počasí rozhodlo za nás. V náhradním termínu se pak uskutečnila v sále u Letochů. Ve škole jsme díky ochotě maminek a babiček, které připravily spousty výborného pohoštění, mohli uspořádat závěrečný raut. Moc jim ještě jednou děkuji.

Doprovodným programem byla i výstava obrázků a prací našich žáků v tělocvičně. Všechny krásné výkresy a výrobky nás přenesly pomyslným okénkem do světa. Prezentovaly se všechny kontinenty a byly výtvarnou výpovědí toho, jak si to děti užily. Zároveň jsme na školním dvoře pokřtili novou pergolu, která nám dobře slouží jako zázemí o velkých přestávkách a stejně tak i pro výuku venku. Díky cestovatelskému projektu do školy zavítala spousta zajímavých hostů. Žáci si zatančili a zabubnovali se šamanem. Zaposlouchali se do zvuků např. salašnické fujarky, didgeridoo, frčáku nebo šamanského bubnu. Zapojili jsme se do akce Kola pro Afriku a pomohli tím vybíhat peníze na transport kol určených africkým školákům. Při úvodní přednášce k této sbírce s panem Romanem Posoldou měli naši školáci hodně podnětných dotazů a zajímali se o život afrických dětí. V závěru školního roku zhlédli prezentaci ze Singapuru v podání pana Lípového.

Všechny tyto zábavnější formy výuky vyvažovala také spousta každodenní školní práce a povinností. Žáci 5. třídy a dva nadaní žáci 4. třídy počítali matematickou soutěž Klokán. Jakub Ryba (velký) reprezentoval naši školu v matematické olympiádě s velmi pěkným výsledkem. Úspěšná byla i účast na matematické Phytagoriádě, kam se nominovali opět Jakub Ryba (velký) a Jakub Ryba (malý), žáci 5. třídy. Stejně tak se věnujeme žákům s výukovými problémy, kteří jsou vzdělávání podle vypracovaných individuálních studijních plánů. Čtvrtá třída byla v květnu vybrána pro testování s Českou školní inspekcí ve vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět-(vlastivěda, přírodověda). Své výsledky si potom mohli žáci i s rodiči projít v počítačové učebně. Zapojili jsme se rovněž do malířské soutěže Slovanského hradiště v Mikulčicích *Čarovné barvy země* a s autorkami obrázků jsme byli na slavnostním vyhlášení vítězů. V posledních dnech června se skupina žáků účastnila sportovního klání v disciplínách (petanque, ruské kuželky a tzv. bum báb ball) pořádaných Mikroregionem Nový Dvůr.

Mezi tradiční celoškolské aktivity patří i recyklování. Podařilo se nám nasbírat téměř 5000 kg starého papíru. Děti nosily během celého roku víčka od plastových láhví, použité baterie i drobný elektroodpad. Vydělané peníze byly odevzdány do fondu, který vede paní Petra Štátná a eviduje příjmy i výdaje školních akcí určených pro veřejnost.

Ve spolupráci s Českou policií jsme v rámci preventivních programů uspořádali dopolední besedu s ukázkami policejní techniky. Prevence a bezpečnost jsou neodmyslitelnou náplní školní výuky. Žáci teď mohou přecházet po krásně značených přechodech a řidiče nově upozorňuje i výraznější signalizace u školy. Hlavní díl zodpovědnosti je už na dětech, aby denně myslely na bezpečnost svou i spolužáků a uměly si vyhodnotit rizikové chování u silnice.

Do školního řádu jsme podrobněji specifikovali kázeňské přestupky. Ve spolupráci se Školní radou bude tato aktualizace platná od nového školního roku. Byla tak reakcí na některá úskalí, která jsme během školního roku řešili. Naopak při školním výletu do Šiklova mlýna nám udělali všichni žáci svým chováním velkou radost a výlet jsme si moc užili. Mohu tvrdit, že máme plno slušných a vychovaných žáků, kteří si přinášejí dobrý vtisk výchovy z rodiny.

Ve velké většině mají zájem o školní práci a těší se studijní úspěchy. Všichni pracovníci školy, žáci i rodiče se v únoru podíleli na anonymní anketě **Mapa školy** od společnosti SCIO, kde se vyhodnocovala celková atmosféra školního prostředí, vzájemné vztahy školy, žáků, rodičů i kvalita vzdělávání.

Některé výsledky ankety:

- ✓ **atmosféra školního prostředí:** Hodnocení žáků ukazuje, že školní atmosféra je pozitivní. Dali jí 2,76 bodů ze 3 možných.
- ✓ **vnější vztahy:** Na základě hodnocení rodičů se naše škola chová spíše pozitivně. Rodiče udělili 3,17 bodů ze 4 možných.
- ✓ **chování a výchova:** Rodiče žáků hodnotí v této oblasti školu spíše pozitivně, a to 5,67 body ze 7 možných. V porovnání s hodnocením rodičů žáků jiných škol bylo hodnocení naší školy lepší než u 75% ostatních škol.
- ✓ **vzájemné vztahy školy, žáků, rodičů:** Rodiče jsou podle vlastního hodnocení o dění ve škole informováni dobře. Dále bylo vyhodnoceno, jak mohou rodiče ovlivňovat chod školy a její budoucnost. Naše škola získala 1,78 bodů ze 4 možných. Průměrné hodnocení ve všech školách bylo 1,87 bodů.

Další podrobnější zpracování ankety je k nahlédnutí ve škole.

S nástupem školního roku 2014/2015 usedne do školních lavic 22 prvňáčků. Po prázdninách se na ně bude těšit paní učitelka Mgr. Petra Kotásková s novou genetickou metodou výuky čtení. 14 žáků současné páté třídy se rozejde na druhý stupeň. Přeji jim, aby své vědomosti a dovednosti uplatnili co nejlépe ve škole i v životě.

Všem školákům bych chtěla popřát radostné a dobrodružné prázdniny se spoustou aktivního odpočinku a prázdninových her. Hezké léto všem.

Mgr. Liběna Lisá, ředitelka školy

Den s policií

Bříšní tance ve škole

Bubnování se šamanem

Magické oko

Wikyland Brno

Včelařici

A máme pomalu po sezóně. Ještě jsme se neoklepali po zimě a už máme s dětmi ve včelařském kroužku po sezóně. Z části proto, že skončil školní rok, z části, že pomalu budeme zazimovávat včely.

Zimní čas jsme strávili prací a teoretickou výukou o včelách, ale na jaře, to už jsme se těšili do včelnice. Čekala nás kontrola včelstev po zimě, značení nových matek, doplňování rámků, které jsme celou zimu chystali, mnohdy za prolévání vlastní krve.

Jako jediný kroužek Mladých včelařů na Kyjovsku jsme byli pozváni na otevření včelařské stezky v Bohuslavicích u Kyjova. V sobotu 12. 4. 2014 po obědě nás rodiče zavezli do Vracova na vlak a už se jelo. Vedoucí během cesty škádlil

Šimona Sabáčka, že bude muset připlatit ještě za cestu vrtulníkem, kterou absolvoval, když byl menší, ale Šimon – hlava otevřená se nenechal nychytat. Pan průvodčí, když nás viděl rozjařeně a veselě, všechny ve stejných žlutých tričkách s praporek Obce Vacenovice, s maskotem plyšové včelky Máji, jen mávl rukou a nechtěl vidět ani jízdenky. V Bohuslavicích jsme byli hodně brzy, a tak jsme vyzkoušeli všechny herní prvky, které mají na hřišti u základní školy, a nejvíce se nám líbila velká kruhová houpačka. Tam jsme se vešli skoro všichni, kromě Natálky Lipové, která byla po úraze na vozíku. Houpačka skučela a kvílela, až jsme měli strach, že náš nápor nevydrží, vydržela. Při hrách nám čas rychle utekl a už tu bylo slavnostní otevření. Předseda včelařů z Kyjova pronesl projev a nás slavnostně představil a přivítal jako mladou posilu mezi včelaři. Fotografové si nás fotili, novináři dělali rozhovory. No, bylo nás všude plno, úplné celebrity. Taky jsme si to pěkně užívali. Na konec akce jsme jako vzácní hosté dostali párek a sodovku a hurá vlakem domů. Ještě malá zastávka na Kofolu nebo nanuk v Bohuslavické hospodě a už jsme jeli. Z Vracova opět auty do Vacenovic a jsme doma. Sláva nazdar výletu.

Během jednoho běžného včelařského kroužku nám na včelnici přišla pošta z Brna se schválenou dotací na pořízení úlů se včelstvy a základní vybavení. Hned jsme si otevřeli šampaňské (dětské) a podporu řádně oslavili. Jihomoravský kraj přispěje na naši činnost částkou 17 800 Kč. Tak už se moc těšíme, až si pořídíme vlastní úly a budeme hospodařit na svém. Děkujeme Jihomoravskému kraji. Musíme ještě poděkovat také našemu místnímu včelaři, panu Mikéskovi, který nám přislíbil rovněž nemalou částku na vybavení. Díky těmto dvěma sponzorům se budeme moci starat o vlastní včelstva a to nás určitě bude bavit víc.

Včelařici z Vacenovic

Včelařský výlet do Bohuslavic – vlakové nádraží Bohuslavice

Včelařský výlet do Bohuslavic

Oslava dotace na včelí úly

Co se děje ve vacenovickém Klubíčku

Letošním rokem jsme vstoupili do druhého roku fungování našeho občanského sdružení. Stali jsme se součástí Sítě mateřských center, organizace sdružující mateřská a rodinná centra, která jim pomáhá při činnosti, informuje o dění v neziskové sféře nebo předává inspiraci. Doufáme, že se i díky jejich podpoře bude naše činnost stále zlepšovat a budeme moci nabízet nové a atraktivní programy pro rodiny i širokou veřejnost.

Naše členská základna se v první polovině letošního roku rozrostla na 16 aktivních členů, kteří se podílejí na činnosti občanského sdružení a mohou také využívat členské výhody jako např. vstup do herny zdarma, slevy na námi pořádané akce, levnější prodej na burze apod.

A co jsme společně zažili?

Na konci loňského roku, těsně před Vánoci, jsme se vydali na výlet za zvířátky do lesa. Společnými silami jsme jim nazdobili stromček nejružnějšími pochoutkami, které děti vlastnoručně vyrobily.

Vánoce v lese

V únoru jsme s naší farností pořádali dětský karneval. Společně jsme se pobavili, zatancovali, pro děti byly připraveny soutěže a velmi oblíbené malování na obličej. Každé dítě odcházelo domů s dárkem z tomboly. Byla to naše první větší akce, která se neobešla bez menších chybiček. Příští rok pořádání karnevalu opět plánujeme, nedostatky vypilujeme a doufáme opět v hojnou účast a vaši spokojenost. Děkujeme všem sponzorům za dary do tomboly, místní farnosti za spolupráci a těšíme se na další společně pořádané akce.

Karneval

Na konci března jsme organizovali burzu jarního a letního oblečení. Přestože se v tomto termínu konala stejná akce v Miloticích, byl zájem ze strany prodávajících i nakupujících maminek tak veliký, že jsme uvítali možnost pořádat burzu v sále hospody u Letochů. Velké poděkování patří Tomáši Letochovi za slevu při pronájmu sálu i všem, kteří se na organizaci a zdárném průběhu akce jakkoli podíleli.

V květnu jsme uspořádali 2. ročník blešního trhu, který se však nesešel s příliš velkým zájmem, a proto tuto akci v nejbližší době neplánujeme opakovat.

Děti s maminkami si mohly každý týden zacvičit s Kubíkem, malým tanečníkům jsme nabídli možnost zúčastnit se tanečních hrátek pod vedením zkušené lektorky. Pro naše pohybové aktivity jsme mohli využívat prostory tělocvičny základní školy, a tímto také děkujeme paní ředitelce za vstřícný přístup.

V letošním roce jsme rodinám nabídli nové a někdy i opomíjené příležitosti, jak strávit společně svůj volný čas. Slavili jsme den dětské knihy spojený s předčítáním příběhu a plněním úkolů, a den otců akcí Táta dneska frčí (kolem světa), při níž museli tatínci se

Burza

svými dětmi plnit různé zábavné úkoly a při tom cestovat po světě. Na závěr akce jsme se sešli ke společnému táboráku.

V dubnu jsme opustili prostory staré herny na dolním konci, kde jsme se pravidelně setkávali u společných programů (výtvarné tvoření, čtení) nebo jsme si jen tak hráli a vzájemně sdíleli své radosti i starosti. V květnu a v červnu jsme využili slunečného počasí a setkávali jsme se u společných her na venkovních hřištích.

A co pro vás ještě v letošním roce chystáme?

První prázdninový měsíc si všichni členové Klubíčka užijí zasloužený odpočinek, a už v srpnu pomalu začneme připravovat nové prostory v ulici Jezérka, kde bychom vás chtěli od září opět přivítat.

Protože se nám podařilo získat větší objekt, můžeme dětem i maminkám nabídnout více možností, jak trávit čas spolu i každý sám. Rádi bychom zachovali úterní cvičení s Kubíkem, čtvrteční tvořivé odpoledne, podle zájmu maminek i děti bychom zkusili začít s keramickým kroužkem pro nejmenší a nově připravujeme dvakrát týdně v dopoledních hodinách dětský klub. Naším cílem je pomoci maminkám, které si potřebují něco zařídit na úřadech, navštívit lékaře, či udělat si doma práci a nemají nikoho, kdo by jim děti pohlídal.

Jako další novinku chystáme jednou měsíčně prezentace pro rodiče. Zatímco si děti pohrají v herně, maminky se dozví novinky z různých oblastí: péče o děti, o domácnost, zdravý životní styl atd. Na závěr budou vždy odměněny drobnými dárky.

Z našich pravidelných akcí vám už teď připomínáme dětskou burzu podzimního a zimního oblečení, která proběhne 29. – 31. srpna v sále Hospody u Letochů. Aktuální informace, identifikační číslo i formulář můžete najít na našich webových stránkách <http://klubickovacenovice.webnode.cz/detska-burza/> či na facebooku ve skupině Dětská burza Vacenovice. Nově můžete získat identifikační číslo a prodejní formulář také u kadeřnic Lucie Veselé, Lidky Chvátalové a Veroniky Rygarové.

V listopadu připravujeme pro děti oblíbený lampionový průvod a v neděli 16. listopadu nás navštíví divadelní soubor Věž z Brna s představením Příhody včelích medvídků. Děti si budou moci společně s čmeláky zazpívat všechny známé písničky a nebudou chybět i ostatní oblíbené postavičky – strašák Pučmeloud či brook Kvapník, který pořád někam pospíchá. Už teď srdečně zveme všechny malé i velké.

Aktuální informace o připravovaných akcích můžete získat na webových stránkách www.klubickovacenovice.webnode.cz a na facebookovém profilu Klubíčko Vacenovice.

Závěrem chceme poděkovat všem našim členům, příznivcům, sponzorům a hlavně dětem, že je to všechny s námi pořád ještě baví, že nám pomáhají a inspirují nás.

Jaroslava Blahová a Zuzana Harcová

Taneční hrátky

Tvoření v herně

Vacenovští muzikanti

Po třináctém roku třetího tisíciletí, z kerého měla hromada lidí díky téj třináctce na konci letopočtu husí kožu, ale nakonec nebyl zas až tak špatný, došel zaplat' Pán Bůh rok čtrnáctý a snád' bude zasěj o trochu lepší, než ty roky před ním.

Je to tak, že každý z nás je aspoň trochu pověřčivý, ať už si to přizná nebo ne. Třinástku a černou kočku přes cestu má rád málokdo. Ve dvanáctém zme čekali na konec světa kvůli májským kalendářům, ale ten našťestí nedošel, a tak by ten štrnáctý rok mohl byt takovým zlomovým a od něho už by sa mělo všecko měnit enom k lepšímu. Teho, co je potřeba změnit k lepšímu, je moc, ale nad tým by sa měli zamyslet tí, co s tým možú a měli by neco dělat.

Naša malá, muziků si kořenící život, skupinka kamarádů sa do toho zlomového štrnáctého roka zakúsila pěkně chlapsky a to hned 15. února, kdy zme sa z jevišťa přesunúli do hledišťa a nechali zme si zahrát od kamarádů z Mistříňanky. Muzikantský ples, jak zme si to nazvali a na kerý zme pozvali všechkých bývalých členů „Radostného mládí“, sa nám moc vyvedl a už zme naplánovali za rok další. Všecí, keří dojeli, byli spokojení. Výborná, kamarádská atmosféra, společné spomínání aj zpívání, špičková muzika, setkání po rokoch, to všecko nás utvrdilo v tem, že sa lidi mají scházat a spomínat na to, co spolem zažili a věřte, že v našem případě toho nebylo málo. Srandu zme zažili aj při vydávání tombole. Jedna z našich senierek vyhrála bednu arteplí a hlásí: „Kluci, dajte ně to negde bokem, ať to nemosím táhnút přes sál, vezmu si to až nakonec.“ A tak tí, co to čuli, dali bedynku bokem pod zrcadlo, ale druzí aktivní, co to nečuli, za chvílu bednu vytáhli a losovalo sa znovu. Našťestí nevyzvednutých cen bylo dost, tak sa to jaksi vybavilo. Akorát Toník Blaha furt krútil hlavú, že tých nevyzvednutých cen je jaksi moc, co ti lidé s tema lístkama dělajú. A tak sa nekeré ceny losovaly aj nekolikrát. Až bylo všecko vydané, Tonda sa chytl za kapcu a zjistil, že polovičku cen, co nechál dvakrát losovat, měl vydat sobě, ale co už včil, že!

Mosím ešče spomenút naše vystoupení na Dni růžových vín spójeným s Děckým dněm v Chateau Valtice. Byla to krásná akce. O to vystoupení ani tak nešlo, ale Jožka Rygar nás provedl celým provozem, sklepama, skladama, no ukázal nám celú technológii výroby vína ve velikém a dostali sme aj okoštovat. Jožka tam pracuje a rodina pana Šťastného, rodáka z Vacenovic, je majoritním vlastníkem tohoto krásného moderního vinařského podniku. Vrcholem krásně prožitého dňa, v kerém zme navštívili aj vinohrady firmy, rozhlédli sa z vyhlídky na kopci Rajsna, navštívili přes 400 rokú starý křížový sklep, zahráli na nádvoří, aj snědli kus dobře ugrilovaného masa, byla večerní řízená degustace. Šťastný je člověk, pro kerého je jeho práca koníčkem. Pan Šťastný je asi opravdu šťastný, protože jeho přednáška o víně, proložená degustací vzorků jejichž cena začínala pod stokorunú a končila v tisícikorunách, jeho znalosti z historie pěstování révy, přehled o současných vinařstvích po celém světě, chuť, s jakú nám představil každý vzorek, aj to, jak si s nama aj s manželkú na závěr zazpívali, tak to byl ten opravdový vrchol tohoto úspěšného dňa, kerý si, dá-li Pán Bůh, snád' ešče nekdy zopakujeme.

Vaši Vacenovští muzikanti, Libor Mikulčík

„Flašinet“

Na pútním místě Medžugorie, v Bosně a Hercegovině, na místě, kde sa už hromadu rokú zjevuje Panna Maria, bylo jedného pěkného teplého večera na temto krásném, tajemném, posvěceném a promodleném místě shodú okolností rozhodnuté o nenásilném vzniku kapely, teda spíš skupiny náhodně sa zešlých muzikantů, kerých do dneška můžete sem tam zahlédnúť při nejakém tem společném muzicírování. Bylo to tak, že po celotýdenní krásnéj púti po památných místách v okolí zjevení, po každodenním sa intenzivním modlení, probudil sa v nás ten kúsek dobrého vojáka Švejka,

stařečka Pagáča, dobrým vínkem z našich vinogradů posíleného raráška, aby tento do všeckého rýpající a všecko zlehčující čertík v nás nevystřčil svůj rožek a nepožduchl nás do večerního veselí (spíš mejdanu), jaký sa na takovéto místo snát ani nehodí. Ale když nám místní muzikanti, pan spolujednatel ubytovny, v níž sme přespávali, s dcérami zahráli, tož nám to nedalo a oplatili sme jim stejnú mincu. A rozlučovací večírek sa rázem dostál do takových otáček, že sa do dneška dívím, že nás nikdo neokřik! A když už nám to tak šlo, tak slovo dalo slovo a slíbili sme si, že na příští farní veselici nepotřebujeme ani drahú kapelu, ani diskoborca, ale že si zahrajeme sami. A tak kromě starých, ohleděných muzikantských ksichtů, známých z Vacenovských hudebních seskupení, sme jak v Medžugoriji, tak na veselici, mohli vidět hrát aj novú krév, třeba kluků Bábíkových. Takže s kapelou Flašínět je to tak, nebráníme sa ničemu a nikoho sa nebójíme, a kdo má chuť a nebójí sa, može si s nama kdykoli dojít zahrát, nebo zazpívat...

Libor Mikulčík Flašínět a pí. D. Zátoková Žlébky 3. 4. 2014

Opovrhovaná i milovaná

To je název nové knihy našeho rodáka pana Miroslava Dekaře. Podtitul knihy je Svár slovácké světové lidové písně, hudby a tance s dechovou hudbou a šlágrům v proměnách času.

Pan Miroslav Dekař vydal již 13 publikací většinou vlastním nákladem a některé knihy doplňují naši místní knihovnu.

Dovolím si publikovat část dopisu, který nám spolu s knihou přišel na obecní úřad.

Vážená paní starostko, v příloze posílám mou vydanou knihu ve vlastním nákladu. Je určena pro případné čtenáře Obecní knihovny ve Vacenovicích. Vacenovice a Ratíškovice byly v průběhu svého dějinného vývoje úzce spjaty různými mezilidskými vztahy. Vždyť – jak víte – i já jsem se narodil ve Vacenovicích, křtěn v Miloticích, jako muzikant jsem hrával s milotickou kapelou Bohouše Zbořila, ve Vacenovicích jsem ještě jako hvizdohájek tancoval při muzice Janoše Synka, kmotra Jana Rygara ještě na staré hospodě U Letochů při osvětlení lamp, neboť tam tehdy ještě nebyla zavedena elektrika a později dokonce již jako muzikant hrál v tehdy nově postavené hospodě. A vůbec – ty mé tanečnice z Vacenovic (Mařenka Štícová, atd.) –holt-mé mláďi.

Upřímně děkuji panu Miroslavu Dekařovi za milý dopis a příspěvek do místní knihovny. Určitě si tato publikace najde dost čtenářů, vždyť je o naší minulosti a o nás.

Jana Bačiková

Zbořilova dechovka z Milotic, v popředí Michal Macháček a Tonda Synek

Vacenovice ovládli Mirové

Unikátní akce se konala v pátek 7. 3. 2014 ve vacenovické Hospodě U Letochů. O půl sedmé začal sraz místních Miroslavů. Byly jich desítky.

„Jednou jsme seděli s kamarády v hospodě. Byl jsem tam já, Miroslav, a kamarádi Miroslavové. Pak přišel můj tatka Miroslav, kamarádův otec Miroslav, takže už se rýsoval malý sraz. Pak nás napadlo, kolik nás ve vesnici vlastně je a že uděláme velké setkání,“ přiblížil vznik myšlenky Srazu Mirů z Vacenovic Miroslav Novotný mladší.

Podle vacenovické statistiky z konce minulého roku žilo v obci téměř padesát Miroslavů ve věku nad patnáct let. „Už teď máme nahlášených přes dvacet lidí. Myslím si, že bude pěkné, když přijde kolem pětaticeti Miroslavů,“ doufal před srazem Novotný.

Nejstarším avizovaným účastníkem srazu byl sedmdesátiletý Miroslav Vaculka. „Možná ale nakonec na setkání nejstarší nebude. Může totiž přijít Miroslav Procházka, který se narodil o rok dřív,“ zamýšlí se hlavní organizátor.

Nejmłodším zaregistrovaným na páteční večer byl teprve tříletý Miroslav. „Není vyloučené, že se tady

objeví také Miroslav Sladký nejmladší, který má teprve rok,“ podotkl Novotný.

Vacenovice tak byly možná první obcí, kde se v jedné místnosti ocitlo naráz tolik Miroslavů. „Zatím jsem nikde podobné setkání jmenovců neviděl. Co mám ohlas, tak se akce líbí zejména hospodským, kteří tak už ví, že dorazí hodně lidí,“ zasmál se pořadatel a dodal, že heslo srazu je Pijte s Mirou. (pt)

Zamyšlení nad sportem

V současné době právě probíhá Mistrovství světa v kopané v Brazílii, tedy jedna ze dvou nejpopulárnějších a nejsledovanějších sportovních událostí na celém světě. I přesto, že se na tento svátek kopané naši fotbaloví reprezentanti neprobojovali, sledovanost jednotlivých zápasů bude, hlavně co se mužů týká, velká. Za další dva roky bude největší jihoamerická země hostit i Olympijské hry. Všichni sportovci, ale nejen tito, se pochopitelně snaží dosáhnout co nejlepších výsledků, aby získali popularitu a obdiv milionů fanoušků celého světa, ale je skutečnost, že sport už dávno není sportem jako takovým, ale i finančně hodně zajímavým, neboť se v něm točí stále větší množství peněžních prostředků, až se člověk někdy diví, odkud se tyto peníze získávají. A toto všechno vědí nejen sportovci, ale i realizační týmy, točící se kolem nich. A tak není divu, že se dělá vše pro co nejlepší výsledek, někdy i za cenu podpurných látek a dopingu. Dopovalo se v minulosti, dopuje se a dopovat se bude i nadále.

Všichni ti, co doping podporují, budou vždy o ten pověsný krok dále, než všechny ty komise, které mají doping zjišťovat a za případně prohřešky trestat. Uchovávají se vzorky moči, případně krve nejúspěšnějších sportovců a až někdy mnohem později se zjistí, že ten či onen známý sportovec dopoval. Takovým sportovcům, někdy dokonce až po skončení jejich sportovní kariéry, se následně odebírají vybojované medaile a v případě umístění na stupních vítězů se tak čestní sportovci posouvají o místa dopředu. Není to snad jakýsi Kocourkov na nejvyšší sportovní úrovni, obzvláště když se to děje při takových sportovních událostech, jakými Olympijské hry beze sporu jsou? Tak skončila například olympijská vítězka z letních her v Sydney 2000 Marion Jonesová, která tak přišla o tři zlaté a dvě bronzové medaile. Byla potrestána a navíc si odseděla v roce 2007 půl roku za krivou výpověď při vyšetřování svého dopingového skandálu.

Pokud se týká vysokých platů například špičkových fotbalistů, nad kterými někdy člověk až žasne a když se přemýšlí o tom, jak se takové finanční prostředky pro tyto sportovce shánějí, například z televizních sportovních přenosů, nebude asi bez zajímavosti zamyslet se nad skutečností, že na tyto platy nepatrnou částkou přispívá možná i ta pětáosmdesátiletá babička někde z Kotěhůlek, která vůbec nechápe, proč se ti fotbalisté honí za tím koženým nesmyslem a která musí každý měsíc zaplatit stopětatřicetikorunový poplatek pro českou televizi, z čehož se pak takové televizní přenosy hradí.

S největší pravděpodobností se nikdo z Vacenovic jako reprezentant České republiky těch nejvýznamnějších sportovních událostí neúčastní a proto se zamysleme nad sportem v naší vesnici.

Kopaná

Nejpopulárnějším sportem u nás je beze sporu kopaná. V předloňském roce oslavil fotbalový oddíl 80. výročí svého založení. Po celou tuto dobu nacházelo mnoho obyvatel Vacenovic v tomto sportu zálibu, bavilo se jím a někteří opravdu značně přispěli k rozvoji tohoto sportu. Dá se říct, že v tehdejší Jihomoravském kraji, kdy naši fotbalisté hráli dlouhou dobu druhou nejvyšší soutěž v kraji, tedy 1. A třídu, se naše vesnice dostala do podvědomí mnoho lidem, hlavně těch, kopanou se zabývajících. Vyrostlo mnoho dobrých fotbalistů, z nichž se někteří stali trenéry, ale bylo také mnoho obětavých lidí, kteří kopané nejen fandili, ale přičinili se také o budování hezkého sportovního stadionu. Asi nemá smysl je zde všechny jmenovat, byla by jich celá řada, přesto však by si jedna osoba pozornost zasloužila. Byl to pan Štěpán Dobeš, hráč, později trenér a hlavně budovatel, který se ve Vacenovicích značně zasloužil o rozvoj sportu, hlavně kopané.

Proč se nedaří v současné době navázat na úspěchy předcházejících let, to by nejlépe zodpověděli odborníci na slovo vzati z řad bývalých hráčů, funkcionářů, trenérů.

Stolní tenis

Dalším sportem, ve kterém mnoho mladých ale i starších nalézá v současné době sportovní vyžití, vzrušení sportovního zápolení

a také pohyb je stolní tenis. Ať stolní tenisté v modrých dresech hrají okresní ligu, okresní přebor, soutěž nebo základ, pro všechny tyto stolní tenisty je to určitě potěšení, které jim tento sport přináší. Po vánočních svátcích se každoročně koná tenisový turnaj pro neregistrované hráče, který je pro některé lidi určitě jakýmsi zpestřením, jak se snad trochu zbavit v průběhu Vánoc přibráných kil navíc.

Aby se mohl tento sport provozovat, je nutné mít pro toto vhodné místo ke sportovnímu soutěžení. Myslím si, že obec tomuto vychází vstříc a bude tomu tak i nadále. I zde se vystřídalo mnoho obětavých lidí, ať již jako funkcionář, hráč, trenér. I zde bych však chtěl jmenovat alespoň jednoho, který se o rozvoj tohoto sportu nejvíce zasloužil. Byl to zesnulý pan Jan Mikulčík, tedy osoba, mající největší zásluhu o rozvoj tohoto sportu u nás.

Lehká atletika

V roce 1973 byl založen ve Vacenovicích atletický oddíl. Hlavním iniciátorem a zakladatelem byl pan Antonín Krist. Vzhledem ke skutečnosti, že pro chlapce už existovalo sportovní vyžití jak v oddílu kopané, tak i stolním tenisu, atletický oddíl navštěvovala většinou děvčata, tedy mladší a starší žákyně, popřípadě i starší. Brzy po vzniku oddílu bylo do soutěží přihlášeno družstvo starších žákyň, kde v sedmdesátých letech dosahovala děvčata celkem dobrých výsledků, pokud si představíme, že v soutěži byly třeba oddíly z Uherského Hradiště, Hodonína, Velké nad Veličkou, tedy města dosti známá svou lehkootletickou činností. Od roku 1975 se každoročně pořádá nyní již tradiční Běh osvobození Vacenovic, který je i součástí Moravsko-slovenských soutěží. Letošní 40. jubilejní ročník se konal v sobotu 19. dubna za účasti mnoha atletů nejen z Jižní Moravy ale také Slovenska. Na počest 40. výročí tohoto běhu byl uspořádán štafetový běh pro 40 běžců, hlavně běžkyň, z nichž každá osoba předávala štafetový praporek po uběhnutí 33 metrů, s účastí také starostky a místostarosty.

Ředitelkou závodu je už delší dobu paní Eva Bařáková. Bohužel bývalí funkcionáři atletiky trochu zestárlí, noví, mladí, plní elánu se hledají nesnadno. Má v dnešní době mládež ještě zájem o atletiku v době počítačů a jiných pro ně zajímavějších činností?

Šachy

V naší vesnici existuje také šachový oddíl, který si úspěšně vede v okresních soutěžích. I když se nedá říct, že je to sport, který tělo fyzicky posiluje, rozhodně však rozvíjí logické myšlení lidí, je pro šachisty vzrušující, mnozí si odehranou partii, ať vyhranou či prohranou nebo ukončenou remízou doma znovu v klidu přehrávají a vyhodnocují. Tito lidé mohou takto získané logické myšlení využít i v civilním zaměstnání. Pokud se týká šachových výsledků, zveřejňovaných v místním informačním kanále, bylo by vhodné uvádět nerozhodný výsledek, tedy půl bodu ne jako 0,5, ale správně ½ bodu. Kdybych byl mladší, určitě bych nepohrdl možností zahrát si šachy na dálku prostřednictvím internetu, tak jak to dnešní komunikace umožňuje, s někým z druhého konce světa, třeba s protinožci z Nového Zélandu, třeba z tichomořského ostrova Kiribati, ale i jiných světa dílů a přitom se dozvídat některé zajímavosti z těchto tak vzdálených zemí. Toto jsou určitě vymoženosti dnešního internetu, pokud se ho využívá s mírou a člověk se nestane jeho otrokem. Podobně jako stolní tenisté i šachisté pořádají každý rok o vánočních svátcích šachový bleskový turnaj pro neregistrované, vítěz se pak těší z hezké odměny.

Cvičení pro ženy

Je beze sporu chvályhodné, že u se u nás pořádá také cvičení pro ženy, což je pro ně určitě povzbuzující a to nejen proto, že si mohou ženy ve školní tělocvičně pod dohledem odborných cvičitelek zacvičit, ale také se pobavit, vyměňovat si různé názory na rodinu a děti, a tak se ze života více těšit.

Ve Vacenovicích si vedou úspěšně i jiné sporty, jako například futsal, kde místní chlápci hrají v zimním období okresní futsalový

přebor Hodonínska pod hlavičkou Kvasaco. Je to určitě zpestření v zimním období, jak si kopanou zahrát v hale. U všech těchto sportů a cvičení závisí jejich činnost v značné míře na jednom nebo několika nadšencích, bez kterých by toto snad ani nebylo možné, někdy v jedné osobě jako organizátor, funkcionář, případně i hráč.

V roce 2012 se stala čestnou občankou Vacenovic olympijská vítězka, mistryně Evropy a držitelka bývalého světového rekordu v hodu oštěpem Dana Zátopková, jejíž rodiče „jak známo“ pochází z Vacenovic. Již tato skutečnost by měla jaksí morálně zavazovat občany naší vesnice se sportu trochu více věnovat. Je tomu tak? Stěží říct. Snažíme se, coby občané Vacenovic sportovat? Jsou naše děti tělesně více nebo méně zdatné ve srovnání se stejně starými dětmi, dejme tomu ze sedmdesátých let minulého století? Na toto by asi nejlépe uměl odpovědět učitel nebo učitelka tělocviku. Pro současné děti je asi mnohem zajímavější sednout si po škole k televizi nebo počítači a bavit se a „neztrácat“ čas sportem. Jsem toho názoru, že čas „ztracený“ sportem se jim vrátí lepším soustředěním se na učební látku, rychlejším chápáním učení. A co my dospělí? Sportovali jsme za mlada a myslíme si, že se nás to už netýká? Známe čtyřicetileté mladíky nebo dokonce třicátníky, kteří jsou sportovci jen coby fanoušci, televizní, případně rozhlasoví posluchači, prý to stačí. Někteří lidé ve Vacenovicích tráví pracovní hodiny v kanceláři před počítačem, sedí u toho, stěžují si na bolesti páteře. Říká se, že člověk je tak zdravý, jak je zdravá jeho páteř. Sedavé zaměstnání není to nejlepší pro lidské tělo. Víme, že naprostá většina našich občanů si článek možná přečte a nic se nezmění. Můžeme snad čekat, že tělesně pracující muž bude po práci ještě sportovat, že prodávačka, která stojí celou pracovní dobu za pultem, bude mít snahu být po práci ještě fyzicky aktivní, že zemědělec, který přijde v létě večer domů, bude mít ještě myšlenky na sport? Snad podívat se na něj v televizi. Samozřejmě mají tito lidé pravdu v tom, že tělesný pohyb nepostrádají, někdy ho mají dokonce nadbytek. A tak o čem je řeč?

Existují i sedavá zaměstnání v kancelářích, jak pro muže, tak pro ženy, kdy těmto lidem sport po pracovní době neškodí. Pokud by přece jen někoho napadlo začít po pracovní době, případně z nedostatku jiné činnosti, sportovat, učiní jen dobře. Měl by se však poradit se svým praktickým lékařem, pokud snad chce po dvacetileté nebo i víceleté přestávce znovu začít sportovat. Asi začínat pomalu a zátěž postupně zvyšovat. Není asi nic horšího, než se při začátku sportovní činnosti cítit místo osvěžení, unavený. Z vlastní zkušenosti víme, že se dá například běhat po celý rok, v zimě, v létě, aniž by se člověk při nízkých teplotách a za mrazu nachladil. Provozovat sportovní činnost není samozřejmě levná záležitost. Víme, jak drahé je například vybavení pro lyžaře, hokejisty a jiné náročnější sporty. I pro obyčejný kondiční běh v lese si musíme zakoupit vhodnou obuv, oblečení, případně i jiné doplňky. V dnešní době není vůbec problém poříditi si i speciální hodinky, které nám zaznamenávají všechno možné, od uběhnutých kilometrů až po tepovou frekvenci, případně nás upozorní, že bychom už měli tréninkovou zátěž i snížit. Hlavně však vytrvat, a dělat to tak, aby se nám do sportu vložené finanční prostředky i trochu vrátily a sice tak, že budeme zdravější a možná ušetříme i na léčích. Snad nejhorší předsevzetí, začít sportovat bude, když si ho dáme někdy na Silvestra před půlnocí, a to tak, že slavnostně prohlásíme, že od 1. ledna začneme sportovat. Z největší pravděpodobnosti tento slib vůči sobě stejně nesplníme. Na druhé straně, pokud se nám podaří své předsevzetí úspěšně splnit, budeme mít z toho dobrý pocit.

Před rokem 1989 si mnoho nás starších vzpomene na to, že se každých pět let konala Celostátní spartakiáda, vyvrcholení bylo před tehdejšími politickými funkcionáři v Praze na Strahovském spartakiádním stadionu. Cvičili nebo lépe řečeno nacvičovali mladí, staří, děti, školáci, studenti, vojáci - tedy všichni co byli fyzicky jakž takž zdatní. Určitě si vzpomene na náročná cvičení vojáků, tehdejší československé armády. Povinně opálená těla vojáků, zvýrazněná jen bílými trenýrkami, kdy vojáci prováděli akrobatická cvičení, při

nichž se možná někomu i dech tajil. Mnoho lidí řekne, že to byla přece politika, nehodící se do nového, po roce 1989 vzniklého tržního prostředí. Ať tak či onak, národ byl alespoň jednou za pět let vyzván, aby se trochu procvičil, zaspotoval, scházel se při nacvičování a secvičných, navzájem si popovídal. Pokud si odmyslíme tehdejší politiku, někteří lidé na tuto Spartakiádu rádi vzpomínají. Nevíme, zda-li existuje nějaká statistika, která by vypovídala o tom, že právě v těchto spartakiádních letech byli lidé zdravější, méně stonali, ale v každém případě to nikomu neškodilo. Po roce 1989 zaniklo také ranní cvičení, vysílané pravidelně v rozhlase. Zřejmě nevíme, kolik lidí si toto oblíbilo, kolik jich cvičilo, asi mnoho ne, ale byla tu přece jen snaha se trochu po ránu před pracovní dobou protáhnout. Je to snad špatně? V Německu to stále funguje.

Máme vybudovaný pěkný fotbalový stadion s krásně zelenou travnatou plochou, jakási chloubka více jak dvoutisícové vesnice. Samozřejmě je to zásluha hlavně funkcionářů fotbalového oddílu, finanční pomoci obce ale i všech sponzorů ve Vacenovicích. Mnoho sportovních funkcionářů, hlavně z atletiky, nám závidí krásné okolí lesů, obklopující téměř ze dvou třetin naší vesnici. Opravdu ideální prostředí nejen pro sportovce, ale i pro občany projít se v lese, aktivně si odpočinout, provětrat si hlavu, srovnat si myšlenky a načerpat další síly pro práci. Od Růdnické ulice vede hezká lesní asfaltová cesta téměř až do Bzence Přívozu. Při zákazu jízdy motorových vozidel tedy ideální prostředí pro projíždku na jízdním kole a pro sportovce na kolečkových bruslích, případně pro procházku pěšky. Hlavně v létě o sobotách a nedělích je zde velmi živo. Je žádoucí se pro tyto sporty řádně vybavit, hlavně bruslaři a také cyklisté by měli mít přilbu, ochranu kolen a loktů, protože pád na tvrdý asfalt při dosti vysoké rychlosti může mít za následek i úraz, hlavně hlavy. Troufnu si tvrdit, že i nově zbudovaná cyklostezka téměř od středu vesnice, kolem Žlábek, potoka až k Vínohrádkám přiláká stejně jako lesní stezka za Růdnickou ulicí mnoho kolečkových bruslí a jízdních kol.

Fotbalový obránce se vychloubá před svým pětiletým synem a říká: „Pepičku, my když postavíme ve velkém vápně zeď, tak žádný soupeř nám branku nevstřelí.“ Pepíček na to pohotově odpoví: „I já jsem viděl před naší brankou nejen velké ale i malé vápno, ale nikdy jsem neviděl na trávníku před brankou žádné cihly a písek.“

Babička zaslechne náhodou z televize informaci z hokejového zápasu: „První třetina je téměř u konce a stále se hraje bez branek“, a reaguje na toto slovy: „Copak nejsou pořadatelé schopni ty branky na led už konečně umístit?“

My starší si pamatujeme slovenské sportovní komentátory, nezapomenutelného Gabo Zelenaye a rozhlasovou sportovní redaktorku a komentátorku Máriu Lukačovičovou.

Gabo byl typem rozhlasového reportéra, který dovedl svými postřehy vykouzlit dění při sportovních soutěžích takovým způsobem, že se nám posluchačům až tajil dech, i když se toho na sportovišti nic moc nedělo.

Jednou Gabo komentoval Mezinárodní soutěž v plavání. „Vážení poslucháči. Do cíle chýba už len 10 metrov. Vpredu sú Američan a pretekár zo Sovietskeho zväzu. Plávajú tak urputne, ako keby pretekali, kto z nich ako prvý pristane na Mesiaci. Diváci vstávajú zo sedadiel, povzbudzujú, kričí, revú. Už chýbajú do cieľa posledné 2 metre. Voda vrie. Ale čo to? Plavci plávajú ďalej. Bola to iba len obrátka“.

To Mária vypustila do éteru při komentování soutěže v kuželkách následující: „Nikdy som si nepomyslela, že kolky sú tak náročný šport, až keď som ty ich gule v ruke poťažkala“

Zdá se, že jsem vyčerpал své náměty, názory, tedy všechno to, co jsem měl na mysli sdělit v předešlých Zpravodajích. Určitě se najdou jiní, kteří napíšou hezké články a tak zveřejní své názory, náměty, podněty, témata, týkající se nejen života ve Vacenovicích, ale i jiných oblastí lidského života.

Vít Ingr

KVASACO Vacenovice Letocha cup 2014

Růžové finále přineslo Kapacitám čtvrtý titul

Vacenovice – Překročili vlastní stín a po deseti letech se znovu dostali až do finále. Kanonýři byli podruhé velmi blízko vytoženému triumfu, ale stejně jako v roce 2004 padli po penaltách. Z vítězství na letošním Letocha Cupu se opět po roce radují hráči Kapacity.

Čada a spol. ovládli dvoudenní klání už počtvrté. Vyrovnaný souboj dvou tradičních účastníků turnaje v malé kopané rozhodly až penalty, které ukončil přesnou ranou útočník Adam Paták.

Kanonýřům nepomohl k celkovému prvenství motivační proslov spoluzakladatele týmu Marka Jaštíka, posily Vlastimil Klimek s Robinem Habáněm, zátkroky brankáře Miroslava Foltýna ani góly výtečně hrajícího Lukáše Koplíka.

Finále přineslo zajímavý fotbal i slibné příležitosti, ale góly v rozhodujícím střetnutí nepadly. Vítěze tak opět určila až penaltová loterie. V ní měly navrch Kapacity, které proměnily čtyři ze tří pokusů. Zatímco za obhájce trofeje se selhal pouze nováček Herzán, na mrštného brankáře Michala Gebharta nevyzráli Klimek, Koplík ani Bartoněk.

Po střele Patáka vyletěly ruce nad hlavy a byl konec. Na Čadu se stejně jako vloni ani nedostalo. „Byl jsem nachystaný jako pátý. Bohudík to zase rozhodl Adam Paták,“ usmíval se lídr vítězného týmu.

Kapacity se na hřišti ve Vacenovicích radovaly už počtvrté. Tým složený hlavně z hráčů Vlkoshe, Bzence a Kyjova triumfoval v roce 2004, 2006, 2013 a letos. „Musím kluky pochválit. Měli jsme opravdu těžký los. Ve vyřazovacích zápasech jsme narazili na Oranjes, Hodonín a All Stars. Věděl jsem, že to bude těžké. Je škoda, že s námi až do konce nevydržel Michal Petula, kterému v tom vedru nebylo dobře a odjel domů,“ pronesl Čada.

Ten do finále stejně jako zraněný Mička nenastoupil. Při šancích Koplíka a Bartoňka ale známý okresní šutér trnul. „Byl to vyrovnaný zápas, který nakonec rozhodl náš gólman. I když jsem Michala po základní části kritizoval, v závěru turnaje chytal fantasticky,“ pochválil Čada nového brankáře.

Dobře ale hráli i další borci v růžových dresech. „Byl to náročný turnaj. I když se týmy dost obměnily, kvalita zůstala stejná. Letos bylo opravdu velké vedro a hráči některých týmů byli opravdu rádi, že vypadli. Třeba kluci ze Squadronu byli hodně vyčerpaní. Dvoudenní turnaj je hodně náročný. Důležitá je šířka kádrů,“ prohlásil člen Kapacity, Adam Paták.

Letošní vítězové sice bouchli šampaňské a dali si pivo či štamprli, hlavní oslavy si ale nechají na sobotu, kdy zajíždějí na turnaj do Kozojídek. „Budeme tam i spát, takže to oslavíme až tam. Na Memoriál Páji Šrahůlka jedeme se stejným týmem. Pouze nám pomohou bratři Lungové,“ prozradil Čada.

Jediný, kdo mohl v neděli ponocovat, byl Lukáš Mička. „Ostatní šli v pondělí do práce, jenom on má dovolenou,“ uvedl Čada. Letošní finalisté odehráli klání se třemi čtyřčlennými formacemi. Oba týmy ale z různých důvodů dohrávaly na dvě čtyřky. „Máme takového prezidenta. Prostě pozve všechny známé a kamarády a vytvoří tým. Jsem rád, že to letos fungovalo i na hřišti,“ smál se trenér Kanonýřů Tomáš Vařák.

Kanonýři byli těsně po finále skleslí, náladu si však rychle zvedli. „Je to škoda, byli jsme blízko velkého úspěchu. Druhého místa si ale vážíme, přece jenom jsme

ve vyřazovacích bojích měli snadnější protivníky než finálový soupeř a za sebou nechali spoustu kvalitních týmů,“ uvedl poražený finalista Lukáš Koplík.

Spokojení byli i členové družstva hrajícího pod názvem Vepřové hlavy. Tým vedený Michalem Šprtou vyřadil Lišínovské Lišky i mladé hodonínské dorostence. Cestu do finále mu zatarasili až Kanonýři.

V souboji o bronz zdolaly Vepřové hlavy All Stars 5:4 na pokutové kopy. „Třetí místo nás těší. Na to, že jsme přijeli v osmi lidech, tak jsme uhráli slušný výsledek. Samozřejmě nás prohrané penalty v semifinále mrzí, k finále nám scházel kousek, ale i bronz je pěkný. Turnaj byl totiž kvůli velkému vedru a sobotní zábavě hodně náročný,“ pronesl brankář Marek Grufík. Již v osmifinále skončili loňští finalisté Oranjes Dubňany, favorizovaný Squadron nebo Franka Tour Prešov.

Dvanáctý ročník populárního klání nebyl pouze o fotbale. Dvoudenní turnaj v malé kopané zpestřily různé soutěže a doprovodné hry.

Šestatřicet hlaviček udělal ratíškovičský útočník Tomáš Vacenovský, půllitr piva nejrychleji vypil domácí borec Jan Školař, který byl i členem nejlepší pivní štafety. Cenu Marka Jaštíka za pozoruhodný výkon na turnaji tentokrát obdržel futsalový rozhodčí Leoš Gryc.

Letocha Cup 2014, 12. ročník

Finále: Kapacity – Kanonýři 0:0, 3:2 na penalty

O 3. místo: All Stars – Vepřové hlavy 3:4 na penalty

Semifinále: Kapacity – All Stars 3:1, Kanonýři – Vepřové hlavy 1:1, 5:4 na penalty

Čtvrtfinále: Tour De... – All Stars 1:2, Hodonín 91 – Kapacity 0:0, 1:3 na penalty, Vepřové hlavy – Young Stars 1:1, 3:2 na penalty, Kanonýři – Monsters 3:0.

Nejlepší brankář: Michal Gebhart (Kapacity)

Nejlepší střelec: Lukáš Možíš (Vepřové hlavy) – 14 branek

Hráči sedmadvaceti týmů vypili dvaadvacet sudů piva

Vacenovice – Dvaadvacet sudů piva a patnáct beček limonády se vypilo při dvanáctém ročníku Letocha Cupu. Tradičního dvoudenního klání se zúčastnilo sedmadvacet týmů.

„Opravdu jsme spokojení. Vyšlo nám počasí, úroveň turnaje byla dobrá. Dovolím si tvrdit, že každým rokem kvalita mužstev stoupá. Akorát je škoda, že se nám nedaří naplnit kapacitu čtyřiceti týmů. To je jediná kaňka,“ pronesl jeden z hlavních organizátorů turnaje

Letocha cup 2014 – mužstvo Tour de ...

Letocha cup 2014

v malé kopané, Miroslav Sladký. Toho mrzí, že někteří hráči z okolních vesnic nemají o akci takový zájem jako v předchozích letech. „Je to škoda. Dříve tu byla družstva z Rohatce, Vracova nebo Mlotic, teď se celky hodně točí,“ říká Sladký.

Letos se navíc tři přihlášené týmy do Vacenovic vůbec nedostavily. „Byla to pro nás komplikace, protože máme nastavený časový harmonogram a jízdní řád. Takto jsme museli některé věci za pochodu změnit, což nebyl problém pouze pro nás, ale i pro ostatní týmy,“ pravil Sladký. O vítězství si to nakonec rozdalo sedmadvacet celků z Moravy a Slovenska. „Žádné změny neplánujeme. Turnaj bude i za rok dvoudenní,“ řekl záložník vacenovického Mogulu, který společně s partákem Radkem Procházkou a dalšími pořadateli připravil pro hráče a fanoušky několik doprovodných akcí. V sobotu večer se fotbalisté pobavili na rockové zábavě. „Snažíme se turnaj neustále zpestřovat. V sobotu večer jsme vymysleli další soutěž, kterou představíme již další ročník,“ pravil Sladký. Ten stejně jako v předchozích ročnících hájil barvy All Stars. Jeden z favoritů postoupil až do semifinále, ve kterém podlehl Kapacitám. V penaltovém rozstřelu o bronz pak pořádající tým prohrál s Vepřovými hlavami. „Letos výsledky nebyly takové, jako v předcházejících letech. V minulosti jsme turnajem procházeli lehčeji a vypadli třeba ve čtvrtfinále nebo semifinále. I letos jsme sice došli mezi čtyři nejlepší týmy, ale herně to nebylo tak dobré. Vždyť jsme ani málem nepostoupili ze skupiny,“ prohlásil Sladký.

Libor Kopl

Závodní sezona poštovních holubů probíhá

Tak už se závodní sezona roku 2014 přesouvá do druhé poloviny. Závodů pro letošní rok bylo stanoveno 20. K tomu ještě 4xnácvik. Závodní sezona stejně jako v minulém roce byla sestavena z krátkých, středních a dlouhých tratí. Mezi dlouhé tratě se počítají závody Mayen (Německo), které se letí 2x, Bad Bentheim (Německo) a nejdelší tratí je Ostende (Belgie) vzdálené 1044 km.

V současné době 8. 6. jsme letěli Cheb-Katovický memoriál, kde za mezinárodní účasti bylo vypuštěno tisíc poštovních holubů. Proč Katovický memoriál?

V roce 2005 se uskutečnila Mezinárodní výstava poštovních holubů v polských Katowicích. Z neznámých důvodů se nově postavené víceúčelová hala v průběhu výstavy zřítla a zanechala pod svými

sutinami 64 mrtvých a 256 zraněných návštěvníků výstavy. Tři mrtví byli za autobusu naší moravské výpravy. O mrtvých holubech se mluvilo jen okrajově. Jednalo se o několik desítek mrtvých holubů. Po této otřesné události se Českomoravský svaz chovatelů poštovních holubů usnesl každý rok uprostřed závodní sezony uspořádat na počest obětí Memoriál. A nyní se vracíme zpět k závodní sezoně. O tomto víkendu, to je 14. 6., naši holubi poletí dva závody. Dlouhý závod z německého Mayenu 730 km a krátký závod z Tachova 340 km. Přál bych našim holubům šťastný let, neboť v letošní sezoně letíme některé závody v extrémních podmínkách. Do konce závodní sezony čeká chovatele, a zvláště pak holuby, ta těžší část závodění, a to ze středních a dlouhých tratí, kde už toho odpočinku budou mít holubi méně. Závodní sezona bude ukončena 26. 7. závodem dlouhé tratě Oostende 1044 km a krátkým závodem z Krajkové u Chebu 378 km. Ještě na vysvětlenou: Nejdelší závod z Oostende je dvoudenní, vypouští se první den kolem poledne, aby holubi nemohli přiletět v den vypuštění, a čekáme je tedy na druhý den. Někteří holubi tuto vzdálenost zvládnou i za jeden den. Toto rozhodnutí o pozdním vypuštění někteří chovatelé bojkotují tím, že své holuby na závod nedají. Hned po závodech dospělých holubů nás chovatele čeká nácvik a závody holubat roč.

2014. toto se uskuteční od 9. 8. 2014 a končí 21. 9. 2014. Mladí holubi letí čtyři nácviky a závodů 6 v délce od 166 km po Krajkovou 378 km. Po skončení celé závodní sezony, která trvá od 19. 4. 2014 do 21. 9. 2014 si každý chovatel provede vlastní vyhodnocení, které pak před koncem roku na schůzi základní organizace řešíme. Některým chovatelům a holubům sezona vyhovovala, někteří jsou smutní nad ztrátami někdy i kvalitních holubů.

Závěrem chci poděkovat všem našim chovatelům, zvláště těm, kteří se o své opeřené „zázraky“ vzorně starají a naši ZO ChPH vzorně reprezentují.

Letu zdar.

Štěpán Synek

Z činnosti šachového klubu

V letošním roce historicky poprvé zasáhly do bojů na 64 polích 3 mužstva pod hlavičkou KVASACO Vacenovice. Jednalo se o dvě družstva dospělých a jedno družstvo dětí. I když se naše dětské družstvo představilo již v loňské sezóně, byl to jen jeden individuální turnaj. V sezóně 2013-2014 však odehrálo dětské mužstvo celou soutěžní sezónu v nejvyšší krajské soutěži. Ale vezmu to hezky od začátku a začnu družstva dospělých.

Mužstvo A hraje soutěž Okresní přebor I., kde hraje vždy sedm šachistů. Po loňské premiéře, kdy se mužstvo neprobojovalo do bojů PLAY OFF a hrálo ve skupině o udržení, byly letošní cíle kapitána Jirky Neduchala jasné – probojovat se do bojů o eventuální postup do soutěže vyšší. K tomu nám měl dopomoci také hostující Roman Matula ze Sokola Kyjov, který nastoupil sice jen ke dvěma zápasům, ovšem jednou výhrou a jednou remízou tak přispěl k důležitým vítězstvím. Zvláště rozhodující duel na domácí půdě proti Jiskře Strážnici, kde šlo o všechno. Náš A tým nastoupil v nejsilnější možné sestavě a Jiskru jasně přehrál 5:2, kdy nikdo z domácích borců neprohrál a tak výsledek tohoto utkání rozhodl, že se mužstvo probojovalo do PLAY OFF, právě na úkor poražené Strážnice.

Ve finálové skupině nás čekala odvěta s Podlužanem Prušánky, kterému jsme podlehli těsně 3:4. Utkání bylo nesmírně dramatické,

protože jsme mohli v jednu chvíli zvítězit nebo remízovat, jenže šachy jsou hra nevyzpytatelná a tak jsme nakonec museli smeknout před kvalitou soupeře. Ve druhém kole odjel náš tým do Dubňan a letos se nám proti tomuto soupeři dařilo, protože stejným výsledkem jako v minulém kole s Prušánkami jsme dokázali Dubňany porazit. V posledním kole, kde náš tým díky prohře v Prušánkách měl už jen teoretickou naději na postup do vyšší soutěže, jsme přivítali na domácí půdě tým z Veselí nad Moravou. Opět velmi kvalitní a houževnatý celek, kterému jsme zase těsně podlehlí 3:4, což rozhodlo o tom, že Vacenovice A skončili v PLAY OFF na konečném 4. místě. To je zatím naše nejlepší umístění v této soutěži, kde hraje osm týmů. Mimo již tyto tři zmiňované celky z PLAY OFF, také Hodonín, Ježov, Kyjov a Strážnice. Neméně zajímavý je fakt, že náš tým nikdy neremízoval a nikdy neprohrál větším rozdílem než 3:4, což svědčí o vyrovnanosti zápasů a kvalitě hráčů, kteří za nás nastupovali.

Záloha Vacenovic hrála nejnižší soutěž a tou je Okresní přebor II. Letos se do soutěže přihlásilo devět mužstev, nově i Veselí nad Moravou D, které tvořili děti a dorostenci. Soutěž byla po dohodě všech stran odehrána dvoukolově, na rozdíl od OP I. Vacenovice B nastupovali do každého zápasu v jiné sestavě, protože jsme měli dostatek hráčů a tak si mohli zahrát všichni. Právě proti týmu Veselí nastoupil ke své premiéře také Petr Fridrich, který jinak nastupoval za dětský tým. Bohužel však zrovna na tento zápas přijelo Veselí oslabeno o jednoho hráče z důvodu nemoci, a tak Petá fakticky nehrál, protože neměl s kým. Přesto jsme s tímto mužstvem nakonec jen remízovali. Závěr sezóny byl nesmírně dramatický, protože jsme kromě duelu s Veselím ztratili také body v Dolních Bojanovicích. A tak Kněždub, který nám šlapal na paty, nás mohl v tabulce ještě přeskochit. V předposledním kole, nicméně pro naše mužstvo to byl poslední zápas, jsme hráli doma proti záloze Dubňan, kde předvedl famózní výkon Richard Bureš, který dokázal remízovat s ratingově mnohem silnějším soupeřem a celková výhra nad Dubňany nám dávala velkou šanci na zisk prvenství v této soutěži, pakliže by Kněždub zaváhal. To se nakonec potvrdilo, neboť i když měl Kněždub ještě zápas k dobru, v tomto kole pouze remízoval a tak jsme mohli již kolo před koncem radovat z vítězství v této soutěži.

Konečně se dostávám k hodnocení vystoupení dětského mužstva, které tvořily děti z Vacenovic, ale také z Vracova, kde vede Jirka Neduchal kroužek při DDM Vracov. Tyto děti jsou pak registrovány pod hlavičkou našeho klubu, odtud pak dvě dívky a tři chlápci tvořili kostru týmu. Děti hrály Krajský přebor mladšího dorostu, kde se letos přihlásilo 16 týmů z celého kraje, což byla opět rekordní účast. Soutěž tedy byla tedy rozdělena na skupinu Brněnskou a Vyškovsko-Hodonínskou, protože jak okres Hodonín, tak Vyškov měli v soutěži po čtyřech týmech. První soutěžní setkání se hrálo ve Vyškově, kde jsme dokázali zvítězit ve třech zápasech ze čtyř a průběžně nám patřilo v této skupině 3. místo. Druhé setkání se odehrálo v lednu v Ratíškovících, kde náš celek změřil síly s dětmi Ratíškovice A + B a Veselím nad Moravou. Rozpačitý výkon a pouze jedna remíza nás odsunula do PLAY OUT. To se hrálo v březnu opět ve Vyškově, ale zde již předvedly naše děti výborný výkon. Dvě výhry a dvě porážky nad silnými celky nám zajistily v této soutěži 2. místo, což lze chápat jako výborné umístění. Jednalo se sice o tzv. „finále B“ ale i tak zde byla velmi silná konkurence a náš mladý tým má slibnou budoucnost. Ještě musím zmínit, že nezanedbatelný podíl na našem úspěchu má také Josef Lacina, který za naše mužstvo hostoval, jinak Jožka pravidelně nastupuje za Dubňany B. Dále nás reprezentovali: Petr Fridrich, Lukáš Svoboda, Roman Novák – vacenovská větev, Pavlína a Zuzana Šebestovi, Lukáš a Michal Londinovi – vracovská větev a Aleš Klimánek, který dojíždí z Koryčan.

Další vrcholnou akcí, které se družstvo dětí zúčastnilo, byl opět Krajský přebor mladších žáků, ovšem v tzv. RAPID šachu, což je zkrácená hra a tato soutěž se hrála letos v Kuřimi. Tým se skládal z 6 dětí a do našeho týmu přibyla posila z Prostějova v podobě Martina Londina. Jak už jeho příjmení napovídá, jedná se o dalšího šachistu z ro-

dinného klanu Londinů, kteří jsou roztroušeni po celé ČR. Jedna část rodiny se usídlila ve Vracově a pro nás jsou kluci Londinovi velkou oporou. A tak se kromě již zmiňovaných kluků Londinových, přidali i Lukáš Svoboda a děvčata Šebestovy. Mužstvo začalo derby proti Ratíškovícím, kterým sice chyběl jeden hráč, ale Vacenovice dokázaly přespolního soupeře s přehledem rozpráshit vysoko 5:1. V konečné fázi skončilo družstvo na 7. místě ze 14 přihlášených týmů.

Mimo týmových soutěží se řada dětí účastnila individuálních šachových akcí a turnajů, převážně v RAPID šachu. Např. Okresního přeboru, který se konal v březnu v Ratíškovících, kde si zlatou medaili odnesl Lukáš Londin v kategorii dětí do 9 let, či Krajského přeboru žáků, který se konal v únoru v Brně-Bohunicích, kde si odnesl bronzovou medaili Michal Londin v kategorii dětí do 8 let. Anebo velkého šachového festivalu, který se konal na přelomu května a června v Seči, okr. Chrudim, kde oba kluci Londinovi hráli turnaj dvojic a skončili na 29. místě z celkového počtu 49. dvojic dětí.

Z dospělých hráčů se Jirka Neduchal a Lukáš Macek zúčastnili silně obsazeného turnaje v Bezměrově u Kroměříže, kde si poměřili síly s řadou kvalitních hráčů z celé ČR. Oba výše jmenovaní také zasáhli do bojů v krajské soutěži, kde Jirka hostoval za SOKOL Kyjov a Lukáš za ŠK Hodonín.

Já mohu coby nehrající kapitán „bé“ týmu zhodnotit tuto sezónu jako velmi úspěšnou a velmi bohatou na šachové akce. Ale také sezónu náročnou jak po stránce finanční, tak i organizační. Vacenovice jsou malá obec a tak zde není mezi dětmi a mládeží o šachy tak velký zájem, jako je tomu ve větších obcích či městech a nebýt sousedního Vracova, jen stěží bychom mohli stavět dětský tým. Velmi „žádaným zbožím“ jsou děvčata – těch je mezi šachistkami jako šafránu. Šachy jdou také mimo zájem sponzorů, kdy zejména podpora dětí a mládeže je pro náš klub finančně nákladná a tak jako i v ostatních sportech či zájmových sdruženích, se vše řeší za výrazné finanční podpory ze strany rodičů. Přesto všechno mohu zodpovědně prohlásit, že se mezi šachisty o Vacenovicích mluví s respektem a to nejen na okresní úrovni.

Za šachový oddíl Martin Macek

www.sachyvacenovice.blog.cz,

fotogalerie je na: www.sachyvacenovice.rajce.idnes.cz

Boj o míč

Všichni to známe - klasická neděle, zajdeme si na fotbal. Nebo ne? Kdysi tomu tak bývalo a hřiště ve Vacenovicích bylo každý druhý víkend obklíčeno fanoušky. Kde všichni jsou? Vesnický fotbal už asi není dostatečně atraktivní, vždyť je tolik možností, kam si v neděli zajít. Opravené rozhledny a jiné turistické atrakce rostou jako houby po dešti, budují se cyklostezky, tak kdo by chodil na fotbal? A kdo by ho vlastně vůbec hrál? Nejen lepší přijít z práce a hodit nohy na stůl?

Vždyť fotbal je obrovská časová investice. Tréninky jsou dvakrát týdně a zhruba dvě hodiny vždy zaberou. To jsou čtyři hodiny od pondělí do pátku a minimálně další dvě hodiny o víkendu v den zápasu. Dohromady tedy šest hodin každý týden, to je poměrně velká porce. Za ztrátu času to zjevně považují ženy a přítelkyně fotbalistů. „Než aby vzal děcka na výlet, radši si jde na fotbal,“ říkají si jistě některé z nich. „Než aby doma něco udělal, jde na trénink,“ doplňují další a mají jistě pravdu.

Nejde však jen o časovou náročnost, možnost zranění je téměř jistá. Přitom mnozí fotbalisté mají svoji živnost a jakékoliv vážnější zranění, které znemožní práci, je pro ně tedy velkou komplikací a finanční ztrátou. Přesto to riziko podstupují každý týden hned několikrát. V kabině nenajdete nikoho, kdo nikdy neměl zranění způsobené fotbalem. Vymknuté kotníky, „otočená“ kolena, natažené svaly, to není nic neobvyklého. To rozhodně nevypadá jako rozumná investice, co myslíte? Přesto to někdo dělá. Z jakého důvodu?

Důvod je prostý. Láska k fotbalu, radost z reprezentace obce a hlavně, pokud ho nebudeme hrát my, nebude ho tu hrát ani nikdo

jiný, a to by byla bezpochyby škoda. O to víc pak mrzí, když nás dojde podpořit jen hrstka diváků a ještě víc mrzí jejich nadávky a nehezke pokřiky. Není to ani trochu příjemné, když se snažíte a někdo vás tituluje nejhrůznějšími vulgárními výrazy. Přiznejme si, že výkony jsou takové, jaké jsou. Na Bayern Mnichov, Real Madrid, ba ani Spartu Praha nemáme. Tým tvoří z naprosté většiny odchovanci, tedy kluci z Vacenovic a díky tomu mají i mladí hráči možnost zahrát si „velký fotbal“. Jsou i jiné aktivity, které mladí kluci dělávají, budme rádi za fotbal.

Chtěl bych tedy na závěr poděkovat všem, kteří nás nadále podporují, fandí nám, zatleskají povedené akci a třeba i přispějí nějakým sponzorským darem. Díky.

Miroslav Novotný ml.

SK Mogul Vacenovice – fotbalový oddíl

Začátek kalendářního roku soutěžního ročníku 2013/14 byl ve znamení příprav na jarní zápasy. Mužský celek se účastnil silně obsazeného turnaje ZT v Dubňanech, který ukázal, jaké těžké období nás čeká k dosažení cíle záchrany soutěže A i B mužstva.

Konečná tabulka ZT Dubňany 2014

1.	Bzenec	7	6	0	1	34 : 6	18	K.P.
2.	Boršice	7	6	0	1	27 : 13	18	K.P.
3.	Hodonín	7	5	1	1	25 : 7	16	D
4.	Dubňany	7	4	0	3	22 : 15	12	I.A
5.	Krumvíř	7	3	0	4	18 : 25	9	I.B
6.	Ratíškovice	7	2	1	4	15 : 28	7	K.P.
7.	Milotice	7	1	0	6	11 : 31	3	I.A
8.	Vacenovice	7	0	0	7	2 : 29	0	I.B

Družstva mužů A i B o záchranu soutěží bojovalo až do posledního zápasu a stanovený cíl se podařilo splnit a soutěže 1. B třídu a 3. třídu se podařilo zachránit.

A mužstvo ve složení: trenér – Bobot Zdeněk, asistent trenéra – Broda Luděk, vedoucí – Kašík Přemysl, masér – Konečný Petr

B-mužstvo ve složení: trenér – Synek Martin, as.trenéra – Frolec Radek st., Vedoucí – Milěř Radek

Dorost – trenér – Bábíček René, vedoucí – Macháček Michal, Bábíček Radim, Kordula Aleš

Mládežnické družstva:

Žáci společně s družstvem Baníku Ratíškovice odpovědnost za činnost je na Baníku Ratíškovice. Družstva absolvovali zimní halový turnaj v Lužicích

Trenér: Blaha Zdeněk + Novák Zdeněk, vedoucí: Koutský Stanislav

Konečné umístění našich mužstev ročník 2013/14

družstvo	soutěž	umístění	zápasy	výhry	remíz	prohry	skóre	body
muži A	1. B. tř. JmKFS	10.	26	8	7	11	34:52	31
muži B	3. tř. OFS	13.	26	5	3	18	27:74	18
dorost	OP OFS	6.	22	9	3	10	67:70	30
st. žáci	1. tř. JmKFS	6.	22	8	5	9	78:58	29
ml. žáci	1. tř. JmKFS	5.	22	11	1	10	80:40	34
st. přípr.	KS JmKFS	bez	24	6	1	17	83:183	19
ml. přípr.	KS JmKFS	bez	24	4	2	18	97:167	14
st. přípr. A	OP OFS	1.	20	18	0	2	178:57	54
ml. přípr.	OP OFS	4.	18	11	1	6	148:80	34
st. přípr. B	OS OFS	1.	16	15	1	0	185:30	46

Konečné umístění mužstev ve finále OHL Lužice 2014 9. 3. 2014 starší žáci

1. RSM Hodonín B	2. Strážnice	3. Ždánice
4. Hodonín A	5. Mutěnice	6. Vacenovice/Ratíškovice
7. Lužice	8. Hroznová Lhota	9. Bzenec
10. KEN Veselí	11. Morava	12. Rohatec

Konečné umístění mužstev ve finále OHL Lužice 2014 2. 3. 2014 mladší žáci

1. Ždánice	2. Veselí n. Moravou	3. Bzenec
4. Mutěnice	5. Hodonín B	6. Hodonín A
7. Strážnice	8. Hroznová Lhota	9. Vacenovice/Ratíškovice
10. Lužice	11. Morava	12. Čejč
13. Uhřetice	14. Rohatec	

Spojené družstvo příprav s Ratíškovicemi se po podzimu rozšířilo o hráče Milotic a vznikla třídohoda se společným názvem MiRaVa. Odpovědnost za činnost je na SK Mogul Vacenovice. Zimní přípravu absolvovali na halových turnajích OHLP ze skupin, které se probíjaly do finále konaného v **sobotu 15. 3. 2014 v hale Teza Hodonín, kde starší dosáhli umístění 2. místo a mladší 3. místo. Významného úspěchu pak dosáhli na turnaji E.On cupu v Hulíně 1. 6. 2014**

1. Slovácko	9. Slušovice	17. HULÍN
2. Zlín	10. Slavičín	18. Bzenec
3. Vacenovice	11. SK Baťov 1930	19. Bojkovice
4. Drnovice)	12. Uherský Brod	20. Strání
5. Slovácko dívky	13. Chropyně	21. Zlechov
6. Rýmařov	14. FKM Morava	22. Dolní Němčí
7. Starý Lískovec	15. Bystřice p/H	23. Mařatice – Uh. Hr.
8. Holešov	16. FC NESYT Hodonín	24. Buchlovice

V závěrečném krajském turnaji vítězů okresních přeborů pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje se 17. 6. 2014 ve Znojmě umístilo naše družstvo starších příprav

1. FC Znojmo	2. ČAFC Židenice	3. Ivančice
4. MIRA VA	5. Kunštát	6. Vyškov
7. IE Znojmo	8. Hustopeče.	

V oblasti údržby se nám podařilo zabezpečit výměnu oken v šatnách za plastové, vyměnit šatnové zařízení a stoly a židle v oddílové klubovně.

Podzimní část nového ročníku 2014/15 bude zahájena v krajských soutěžích 10. srpna, předcházet bude předkolo krajského

poháru 27. července 2014. U okresních soutěžích bude zahájení o týden spíš tj. 3. srpna a předcházet mu bude také okresní pohár.

Další podrobnosti budou známy až po losovacím aktivu, který se bude konat 27. 6. 2014. pro JmKFS a 3. 7. 2014 pro OFS Hodonín. S programem Vás budeme informovat prostřednictvím infokanálu a naší web stránky.

Výbor SK Mogul děkuje všem příznivcům, kteří se v průběhu ročníku 2013/14 podíleli při zabezpečování chodu a činnosti klubu, buď finanční, materiální pomoci nebo přiložili ruce při budování, provádění oprav a údržbě v prostorách stadionu. Věříme, že věrní a nápomocní zůstanete i v nadcházejícím období. Přejeme všem hodně elánu a ochoty při další možné vzájemné spolupráci. Ať společnými silami vytvoříme prostředí pro naše spoluobčany, kteří ho budou rádi navštěvovat a hlavně, kde by měli možnost svou pohybovou aktivitu provozovat.

Závěrem výbor SK děkuje všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, jsou nápomocní při zabezpečování sportovního života ve Vacenovicích a zejména všem sponzorům, OÚ Vacenovice, drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnosti v něm. Přejeme všem hráčům, členům realizačních týmů a samozřejmě všem příznivcům vacenovické kopané příjemné prožití letošní dovolené a hodně elánu do nastávající sezóny 2014/15.

*Sekretář SK Mogul Vacenovice
Steinhübel Marián*

Sbor dobrovolných hasičů Vacenovice

Je až neuvěřitelné, jak ten čas letí. Aniž by se člověk nadal, máme za sebou první pololetí roku 2014. Letošní rok je pro naši organizaci zvláště významný, neboť slavíme 110. výročí vzniku „Sboru dobrovolných hasičů“ ve Vacenovicích. Za léta své existence prošla touto organizací celá řada generací našich předků, kteří se podíleli na její činnosti od roku 1904 až po současnost. Jsme nejstarším nepřetržitě činným občanským sdružením v naší obci. Od dob svého vzniku měla tato organizace různé priority a zaměření své činnosti. Hlavním cílem jejího vzniku byla samozřejmě snaha našich předků bránit se následkům požárů a být připraveni pomoci bližnímu svému. Ve skutečnosti však byla činnost daleko širší a rozmanitější. Pořádaly se kulturní a společenské akce, hrálo se divadlo, pracovalo se s mládeží. Organizace vždy byla nedílnou součástí společenského života v obci. Je potěšitelnou skutečností, pro nás, současnou generaci, že se podařilo navázat na historickou působnost této dobrovolné organizace a pokračovat v činnosti našich předků. Jako projev úcty a poděkování našim

předchůdcům, budou všechny námi pořádané akce v letošním roce, pořádány v rámci oslav tohoto 110. výročí.

Činnost naší organizace v 1. pololetí letošního roku byla opět velmi bohatá. Jednak se sešla „Výroční valná hromada“ našeho sdružení, kde byla zhodnocena činnost za uplynulé období a také projednána a schválena činnost na rok 2014. Tak jako každoročně, první letošní akcí na „Hasičském areálu“, byl v sobotu 26. 4. „Apríl Cup“, soutěž v požárním útoku, který je také úvodní soutěží „Vacenovické hasičské tour“ (VHT). V mužské kategorii zvítězila Mladcová (okr. ZL) před družstvem Vések (UH) a na 3. místě se umístilo družstvo Hodějic (VY). V kategorii žen zvítězil Radíkov (PR). Po této soutěži jsme pro děti uspořádali zábavné odpoledne „Rej čarodějnického dorostu“, kterého se zúčastnilo několik desítek malých čarodějů a čarodějnic v doprovodu svých rodičů a prarodičů. Večer pak proběhla taneční zábava „Pálení čarodějnic“ se skupinou PRINZ.

Druhou květnovou neděli patřil „Hasičský areál“ malým hasičům z celého okresu Hodonín. Sjelo se jich do Vacenovic více než 400, aby zde absolvovaly okresní kolo hry Plamen. Pro nás bylo velmi potěšující, že i naši mladí hasiči se dokázali v této velké konkurenci prosadit a zejména v mladší kategorii patřili k nejlepším a obsadili velmi pěkné 3. místo. Ve spolupráci s OSH ČMS se 17. 5. na areálu konalo „Okresní kolo v požárním sportu“ dorostu a dospělých. V mužské kategorii zvítězilo družstvo z Mistřína, které bude reprezentovat náš okres na Krajském kole.

Ke dni dětí jsme tak jako každoročně, připravili na areálu již V. Dětský den. Jeho součástí byl i „Pohádkový les“, tradičně pořádaný

Mateřskou školou Vacenovice. Pro děti byl připraven skákačí hrad, projížďka koňským spřežením či v koňském sedle a celá řada soutěží. Dětského dne se zúčastnilo na 200 dětí v doprovodu jejich rodinných příslušníků.

Nedělní odpoledne 15. 6. uspořádala na areálu Mateřská škola svůj závěr školního roku. Jednalo se o velmi zdařilou akci, kdy naši nejmenší občánci na připraveném pódiu předvedli, co se v průběhu školního roku ve školce naučili. Za své vystoupení byli vždy odměněni bohatým potleskem od značného počtu diváků.

Poslední akcí I. pololetí letošního roku byl 28. 6. 2014 na Hasičském areálu již III. ročník „Bierfest Vacenovice 2014“ Tak jako na velmi úspěšných předcházejících ročnících, jejichž návštěvnost byla vždy cca 1000 osob, návštěvníci ochutnali 20 druhů v regionu netradičních piv a pochutnali si na bohatém občerstvení. Pro hosty byly připraveny různé soutěže o ceny a večer pak taneční zábava se skupinou ARTEMIS.

Sbor dobrovolných hasičů ve Vacenovicích se mimo pořádání akcí na hasičském areálu věnuje také práci s dětmi sdruženými v kolektivu mladých hasičů. Přestože se jedná o činnost, které se novodobě intenzivně věnujeme teprve pár let, dosahuje tento kolektiv velmi dobrých výsledků a patří k absolutní špičce v rámci okresu. O dobré práci kolektivu mladých hasičů svědčí jejich výsledky na soutěžích, kdy z posledních pěti soutěží 3x zvítězili. Poděkování za dobrou práci a přístup tohoto kolektivu patří nejen jeho vedoucím, kterými jsou David Rančík, Marta Kalužová a Lenka Kristová, ale i dětem samotným a zejména jejich rodičům. Vzhledem k tomu, že většina dětí je mladší věkové kategorie, rádi bychom mezi sebou přivítali nové zájemce zejména z řad dětí ve věku 12 až 15 let. Samozřejmě rádi uvítáme i děti a mládež mimo uvedenou kategorii.

Horší situace je na úseku soutěží dospělých. Přestože je trvalým zájmem ustavit konkurenceschopné soutěžní družstvo, vzhledem k přetrvávajícím zdravotním problémům některých členů se toto stále nedaří. Velmi by nám zde pomohl příchod nových členů se zájmem o požární sport, kteří by nám pomohli navrátit zašlou slávu vacenovických hasičů v tomto sportovním odvětví.

Na II. pololetí letošního roku připravujeme zejména XXXVII. roč. Memoriálu Mikuláše Bábíka, který je opět, po roční přestávce, součástí nejprestižnějšího celostátního seriálu soutěží v požárním sportu EXTRALIGY ČR v požárním útoku. Jedná se o velmi významnou akci, kdy do Vacenovic zavítá více než 70 nejlepších soutěžních družstev z celé republiky. Význam soutěže, která se uskuteční 30. 8. 2014, je umocněn skutečností, že se bude jednat o závěrečnou soutěž letošního ročníku EXTRALIGY. Je tedy zřejmé, že příznivci požárního sportu z širokého okolí se mají na co těšit.

Sbor dobrovolných hasičů ve Vacenovicích přeje všem svým spoluobčanům příjemné a pohodové léto a mnoho pěkných zážitků z letních dovolených.

Pavel Bábík, starosta SDH Vacenovice

Recyklace nahrazuje ubývající zdroje surovin

Zásoby nerostných surovin na celém světě neustále klesají. Dnes už navíc nejde jen o uhlí nebo železnou rudu. Moderní výrobky, především elektronika, se například neobejdou bez kovů vzácných zemin.

Ty patří mezi vůbec nejdražší materiály, které se využívají při výrobě spotřebičů. Jsou zhruba 200 krát dražší než zlato, jejich zdroje jsou přitom velmi omezené co do množství i lokalit výskytu. Jejich naleziště se z velké části soustřeďují například v Číně. Ta ale – stejně jako další země s prudce se rozvíjejícími ekonomikami – stále výrazněji omezuje export těchto surovin. Důvod je prostý – začala je využívat sama.

Typickým představitelem spotřebičů, jejichž výroba se bez těchto vzácných kovů neobejde, jsou telefony. Mezi prvky, které z nich dělají to, čím jsou - lehké přístroje s věrným zobrazováním a kvalitním zvukem - patří Yttrium, Lanthan, Cer, Praseodym, Neodym, Europium, Gadolinium, Terbium a Dysprosium.

Urban mining čili městská těžba

Evropská unie klade stále větší důraz na důslednou recyklaci elektrospotřebičů po skončení jejich životnosti. Hovoří se o „urban mining“, tedy „městské těžbě“. Nemůžeme si zkrátka dovolit nechat všechny cenné a opakovaně použitelné suroviny zahálet ve spotřebičích odstavených ve sklepech a garážích nebo vyvezených na skládky. Je třeba z nich tyto suroviny dostat zpět a vrátit je do výroby.

Moderní technologie, jimiž dnes disponují zpracovatelské firmy, umožňují efektivně separovat jednotlivé materiály, z nichž jsou elektrospotřebiče vyrobeny. Drtivou většinu jich pak lze využít jako druhotné suroviny.

Jde především o kovy, v menší míře o plasty a další materiály. Opakovaně je tak možné využít téměř 90 procent hmotnosti spotřebičů, které definitivně dosloužily.

Typickým zástupcem domácích spotřebičů, které se ve velké míře vyskytují ve zpětném odběru, je třeba populární mikrovlnka.

Největší podíl materiálů používaných při její výrobě tvoří železo. Na celkové hmotnosti přístroje se železné komponenty podílejí téměř 57%. Významnější podíl pak má ještě sklo (16%) a plasty (12%).

Recyklace není výdělečný byznys

Odborná recyklace navíc zaručuje, že naše životní prostředí neznečistí různé škodliviny, které jsou ve spotřebičích obsaženy. Může jít například o oleje a další maziva, nejtypičtějším příkladem jsou patrně freony používané dříve v chladicích zařízeních.

To vše má ale jeden háček: zpracování, které zohledňuje všechny tyto požadavky, není výdělečnou činností. Celý systém zpětného odběru a recyklace starých spotřebičů může fungovat jedině díky financování zodpovědnými výrobci, kteří se sdružili v kolektivních systémech, jako je ELEKTROWIN.

Kolektivní systém ASEKOL uděluje

Certifikát k Environmentálnímu vyúčtování za rok 2013

Obecní úřad Vacenovice

Občané odevzdali do zpětného odběru celkem 4 457,00 kg elektrozařízení – konkrétně 145 kusů televizí + 59 kusů PC monitorů - tj. 4 110,00 kg, dále 347,00 kg ostatních drobných elektrozařízení.

Přínos zpětného odběru a recyklace vysloužilých elektrospotřebičů pro životní prostředí:

Obecní úřad Vacenovice	TV	Monitory	Ostatní EEZ	Celkem
Množství sebraných za rok 2013	145 ks	59 ks	347,00 kg	4 457,00 kg
Úspora elektrická energie (MWh)	23,52	7,40	8,41	39,33
Úspora ropy (l)	418,73	180,11	597,81	1 196,65
Úspora primárních surovin (t)	1,41	0,62	0,16	2,19
Úspora vody (m ³)	114,97	44,83	32,13	191,93
Snížení produkce nebezpečného odpadu (t)	20,54	9,72	6,66	36,92
Snížení produkce skleníkových plynů (t CO ₂ ekv)	6,37	1,91	1,55	9,83

Sběr, doprava, demontáž a následné využití frakcí zpětného odběru vysloužilých elektrospotřebičů představuje nezanedbatelný přínos pro životní prostředí a úsporu přírodních zdrojů.

Díky zpětnému odběru:

- ↑ **jednoho kusu televize (resp. monitoru)** dojde k úspoře 794 litrů pitné vody (757 litrů u monitorů), čímž nevznikne stejné množství znečištěných odpadních vod. Stejně množství vody je například **spotřebováno při 60 cyklech myčky nádobí**.
- ↑ **jednoho kusu notebooku** se vyprodukuje o 91,5 kg méně nebezpečných odpadů. Stejně množství nebezpečného odpadu za rok **vyprodukuje 22 domácností**.
- ↑ **jednoho kilogramu drobného elektra** nedojde k vypuštění více než čtyř kilogramů emisí oxidu uhličitého (4,46 kg CO₂ ekv.). Recyklace tak významně přispívá k čistotě ovzduší.
- ↑ **sta kusů mobilních telefonů** je uspořeno 475 kWh. Stejně množství elektrické energie **spotřebuje například 60 W žárovka svítící nepřetržitě téměř celý rok (11 měsíců a 12 dní)**.

Naše obec recyklací starých spotřebičů výrazně přispěla k ochraně životního prostředí

Loni občané odevzdali k recyklaci 145 televizí, 59 monitorů a 347,00 kg drobného elektra

Občané naší obce již několik let zodpovědně třídí elektroodpad. Nyní můžeme přesně vyčíslit, kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci ušetřili životnímu prostředí. Víme také, o kolik jsme snížili produkci skleníkových plynů nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která pro nás zajišťuje sběr a recyklaci vytríděných elektrozařízení. Naše obec získala certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o významu sběru drobných spotřebičů.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Zpětný odběr a recyklace např. stovky mobilních telefonů uspoří tolik energie, kolik spotřebuje moderní úsporná lednice za více než 4,3 roku provozu. Díky recyklaci jednoho notebooku dojde ke snížení spotřeby ropy, na kterou osobní automobil ujede téměř 100 kilometrů, nebo dojde k úspoře 392 litrů pitné vody. Stejně množství je například spotřebováno při 30 cyklech myčky nádobí.

„Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vytrídili 145 televizí, 59 monitorů a 347,00 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 39,33 MWh elektřiny, 1 196,65 litrů ropy, 191,93 m³ vody a 2,19 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 9,83 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 36,92 tun“.

Když si uvědomíme, že například osobní automobil vyprodukuje za rok provozu 2 tuny skleníkových plynů a jedna čtyřčlenná domácnost průměrně ročně spotřebuje 2,2 MWh elektrické energie, jsou to imponující čísla. Proto si všichni, kteří zodpovědně třídí a přispívají tak k ochraně životního prostředí, zaslouží obrovský dík.

Od září 2014 bude změněna svozová firma pro vývoz popelnic.

Firma Megawaste spol. s r.o. bude vyvážet popelnice v Obci Vacenovice každý sudý týden v pondělí:

1. 9., 15. 9., 29. 9., 13. 10., 27. 10., 10. 11., 24. 11., 8. 12., 22. 12. 2014

Dřínovec

VYMĚŇTE VÁŠ STARÝ PLYNOVÝ KOTEL
ZA MODERNÍ KONDENZAČNÍ KOTEL

OD FIRMY **VISSMANN**

NYNÍ S CENOVÝM ZVÝHODNĚNÍM

až 15.000,-

INSTALACÍ

KONDENZAČNÍHO KOTLE USPOŘÍTE
AŽ 26 % NÁKLADŮ ZA PLYN
OPROTI VAŠEMU ZASTARALÉMU KOTLI.

PRO BLIŽŠÍ INFORMACE NAVŠTIVTE NAŠE STRÁNKY

www.radmil.cz,

NEBO NAVŠTIVTE NÁŠ NOVÝ SHOWROOM V AREÁLU FIRMY RADMIL CZ,
KDE SI MŮŽETE KOTLE FIRMY VISSMANN PROHLÉDNOUT.

Tel.: +420 605 505 005

VYKLIĐŮJTE PŮBŮY, GARÁŽE A SKLĚPY

Odezďteje vysloužilé
kompletní spotřebiče
na sběrné dvory nebo
na jiná určená místa
zpětného odběru.

Recyklujte elektrospotřebiče ve Vašem městě

A ZOGĚJTĚ SE V RECYKLACI

www.elektrowin.cz

VODO - TOPO - PLYN

Obecní Úřad Vacenovice vyhlašuje soutěž pro občany Vacenovic

O NEJHEZČÍ LETNÍ ZÁŽITEK

Soutěž je pro dospělé i pro děti.

Dospělí pošlou fotografii se svým zážitkem na adresu: web.vacenovice@seznam.cz,
děti namalují obrázek a dopraví ho na OÚ.

Tři výherci z každé kategorie dostanou poukázky na nákup knih.

Ať už jste zažili cokoli. Skok s padákem, let balonem, dojení krav, ležení na pláži...

Fotťe, děti malujte... máte čas do konce srpna.

Otevření nové cyklostezky na Vinohrádky

Slavnostní otevření nové cyklostezky na Vinohrádky proběhlo 6. července 2014 a bylo spojeno se společnou poutí k Liliovému kříži na Nákle.

Naši vlajkonoši na pouti u Liliového kříže na Nákle

Občerstvení na cyklostezce při slavnostním otevření

Den farnosti – Chránový sbor sv. Cecílie

Den farnosti

Den farnosti a nové farní centrum

Den farnosti – obsluha

Den farnosti – obsluha

Šachy – naši borci proti Podlužanu Prušánky

Šachy – dětský tým na turnaji v Kuřimi

Eon cup 1. 6. 2014

Šachy – početná výprava dětí z Ratiškovice (2 mužstva) a Vacenovic na herním setkání ve Vyškově

Stojí: vedoucí mužstva Macháček Michal, trenér Bábíček René, Pavlík David, Brázdil Petr, Kordula Patrik, Krist Marek, Milér Martin, Knotek Tomáš, Polách Marek, Nešpor David, Kordula Marek, asistenti trenéra Bábíček Radim, Kordula Aleš
Klečí: Batěk Adam, Marcián David, Brhel Kryštof, Spěvák Michal, Bábíček Jakub
Leží: Bábíček Lukáš, Macek Lukáš

Dorost

Štafeta – 40. ročník Běhu osvobození Vacenovic

Vacenovický zpravodaj vydává Obecní úřad Vacenovice, 696 06 Vacenovice 243.

Členové redakční rady neodpovídají za obsah, chyby a názory jednotlivých autorů příspěvků. Redakční rada: Ing. Jana Bačíková, Ing. František Novák, Ing. Marta Grufíková, Ludmila Kacrová a Marcela Tomašovičová.
Vychází v červenci 2014. Náklad: 500 kusů. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Šiki Kyjov.